உ

சிவமயம்

அருணகிரிநாதர்

அருளிச்செய்த

கந்தரந்தாதி,

வில்லிபுத்தூரார் செய்த

உரையுடன்.

இவ்வுரை

காஞ்சீபுரநிவாஸி

ஸ்ரீமத் இராமாநந்தயோகி அவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டது.

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை,

87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

1915

விலை அணா 5

உ

சிவமயம்.

குகன் துணை.

கந்தரந்தாதி

மூலமும் உரையும்.

விநாயக வணக்கம்.

காப்பு.

வாரணத் தானை யயனைவிண் ணோரை மலர்க்கரத்து
வாரணத் தானை மகத்துவென் றோன்மைந் தனைத்துவச
வாரணத் தானைத் துணைநயந் தானை வயலருணை
வாரணத் தானைத் திறைகொண்ட யானையை வாழ்த்துவனே.

(பதவுரை) வாரணத்தானை-அயிராவதத்தையுடைய விந்திரனையும், அயனை - பிரமாவையும், விண்ணோரை - தேவர்களையும், மலர்க்கரத்து - தாமரைமலர்போன்ற கையில், வாரணத்தானை - சங்கையுடைய விஷ்ணுவையும், மகத்து - (தக்கனது) வேள்வியில், வென்றோன் - (வீரபத்திர முகூர்த்தங்கொண்டு) செயித்தவனாகிய பரமசிவனது, மைந்தனை - புதல்வனும், துவச வாரணத்தானை - கோழிக்கொடியையுடைய குமாரக்கடவுளை, துணை நயந்தானை - தம்பியாக விரும்பியவனும், வயல் - பழனஞ்சூழ்ந்த, அருணை - அருணாசலத்தில், வாரணத்தானை - கயமுகாசுரனை, திறைகொண்ட - வெற்றிகொண்ட, யானையை - யானைமுகனுமாகிய கணபதியை, வாழ்த்துவன் - (யான்) வணங்குகிறேன்.

(கருத்து.) தக்கனது வேள்வியில் இந்திரன் பிரமா விஷ்ணு வின்முேரிவர்களை வீரபத்திரமூகூர்த்தங்கொண்டு வென்ற பரம சிவன் மைந்தனும், குமாரக்கடவுளுக்குத் துணைவனும், கயமுகா சுரனை வென்ருேனுமாகிய அருணகிரியில் வீற்றிருக்கும் யானைமுக விநாயகனை யான் வணங்குகின்றேன். (க)

இதுவுமது.

உண்ணு முலையுமை மைந்தா சரணம் பாருயிர்சேர்
உண்ணு முலையுமை மைந்தா சரண மருணைவெற்பாள்
உண்ணு முலையுமை மைந்தா சரணந் தனமுமொப்பில்
உண்ணு முலையுமை மைந்தா சரணஞ் சரணுனக்கே.

(ப-ரை.) உண்-(கன்றுகள்) உண்ணும், ஆ - பசுக்களையுடைய, முலை - முல்லைநிலத்திற்கு, உ-இறைவனுகிய விஷ்ணுவினது, மை - மேகநிறத்தையும், மைந்து - வலிமையையும், ஆசு - (உவர்ப்பாகிய) குற்றத்தையு முடையதாய், அரண் - காவலாயிருக்கிற, அம்பர்-சமுத் திரத்திருந்த அசுரரது, உயிர் சேர் - ஆவியை மாய்த்து, உள்-தேவர் கள் மனத்திருந்த, நாம் - அச்சத்தை, உலையும் - கெடுத்தருளும், ஐ - சுவாமியே! மை - ஆட்டுவாகனத்தை, தா - ஏறும், சர் - (உஷ்ணத் தையுடைய) அக்கினி, அண் - சேர்ந்திருக்கும், நம் - நாமடைக்கலம் புகுதற்கிடமாகிய, அருணை வெற்பாள்-அருணகிரியில்வாழு மம்மை யாகிய, உண் - மிகுதியாக, ஆம் - பெருகும், முலையும் - கற்புடை மைக்கும், ஐ - அழகிய, மை-அஞ்சனந்தீட்டிய, தா-குழையை யெட்டு கின்ற, சர - அம்புபோன்ற கண்ணினது, நந்தனமும் - கிருபைக் கும், ஒப்பில் - இணையில்லாத, உண்ணுமுலையுமை - உண்ணுமுலை யென்னும் பெயரையுடைய பார்வதியினது, மைந்தா - புதல்வனே, சரணம் சரண் உனக்கு - உன்னிடத்தே யான் சரணம் புகுந்தேன்.

(க - து) திருமால் நிறம்போற் கறுத்து உவர்ப்பையுடையதாயும் வலியவாணுயுமிருக்கிற சமுத்திரத்திருந்த அசுரரைத் தேவர் அச்சந் தீரும்படி வதைத்தவனே! அக்கினி சொரூபமாகிய அருணகிரியிலமர்ந்தருளி கற்பிலும் கடாக்ஷத்திலுந் தனக்கொப்பில்லாத உண்ணாமுலையம்மை புதல்வனே! யான் உன் அடைக்கலம் புகுந்தேன். (உ)

நூல்.

திருவாவி னன்குடி பங்கா ளரெண்முது சீருரைச
திருவாவி னன்குடி வானார் பரங்குன்று சீரலைவாய்
திருவாவி னன்குடி யேரகங் குன்றுதொ ருடல்சென்ற
திருவாவி னன்குடி கொண்டதண் கார்வரை செப்புமினே.

(பதவுரை.) திரு - மகாலக்ஷ்மிக்கு, ஆவி - உயிராகிய (திருமாலும்), நன்குடி - நற்தேவியை, பங்காளர் - பாகத்திலுடைய பரமசிவனும், எண் - மதிக்கத்தக்க, முது - பழமையாகிய, சீர் - சிறப்புப் பொருந்திய, உரை -(வேதாகமப்பொருளை) சொல்லிய, சதிர்-சதுர்ப்பாட்டையுடைய, உவாவினன் - இளையோனாகிய (கந்தசுவாமிக்கு), குடி - உறைவிடமாகிய, வான் - ஆகாசத்தை, ஆர் - அளாவிய, பரங்குன்று - திருப்பரங்குன்றையும், சீரலைவாய் - திருச்செந்திற் பதியையும், திரு - செல்வநிறைந்த, ஆவினன்குடி - பழனியையும், ஏரகம்- சுவாமிமலையையும், குன்றுதொருடல் - (அக்கடவுள்) திருவிளையாட்டியற்றும் பல குன்றங்களையும், சென்று - நடந்து, அதிர்-முழங்கும், உவா - யானைகளின், இனன் - கூட்டங்கள், குடிகொண்ட - நீங்காதுறைகின்றதும், தண் கார் - குளிர்ந்த மேகந்தவழ்வதுமாகிய, வரை- பழமுதிர்சோலையையும், செப்புமின் - துதிசெய்யுங்கள்.

(கருத்து.) (பார்வதி சமேதரான) பரமசிவனும், லக்ஷ்மீசமேதரான திருமாலும் புகழ்கின்ற கீர்த்தியும் வல்லமையுமுடைய குமா

ரக்கடவுளுக் குறைவிடமாகிய திருப்பரங்குன்றம், திருச்செந்தூர், பழனி, திருவேரகம், குன்றுதொருடல், பழமுதிர்சோலைமலை இவ்வாறு தலங்களையுந் துதியுங்கள். (க)

செப்புங் கவசங் கரபாலக தெய்வ வாவியம்பு
செப்புங் கவசங் சரிமரு காவெனச் சின்னமுன்னே
செப்புங் கவசம் பெறுவார்க ளுங்தெய்வ யானைதனச்
செப்புங் கவசம் புனைபுயன் பாதமென் சென்னியதே.

(ப - ரை.) செ - ரிஷபத்தையுடைய, புங்கவ - தேவாகிய, சங்கர பாலக - சங்கரன்பாலனே! தெய்வ - தெய்வீகமாகிய, வாவி - சரவணப்பொய்கையின், அம்பு - ஜலத்தில், செ - உற்பவித்த, புங்கவ - உயர்ந்தோனே! சங்கு - சங்கையுடைய, அரி - விஷ்ணுவுக்கு, மருகா - மருகனே! என - என்று, சின்னம் - திருச்சின்னமானது, முன்னே - முதலில்தானே, செப்பு - சொல்லியார்க்கின்ற, உங்கு - உவ்விடத்திலேயே (கேட்டு), அவசம் பெறுவார் - மயக்கம் அடையும் (பவனி) மாதரது, கணும் - விழிப்பார்வையையும், தெய்வயானை - தெய்வயானையினது, தனச்செப்பும் - கொங்கையாகிய கலசத்தையும், கவசம் புனை - சட்டையாகவணிந்த, புயன் - தோளையுடையவனாகிய முருகக்கடவுளின், பாதம் - திருவடி, என் சென்னியது - என்றலைமீதுற்றது.

(க-ரு.) பரமசிவன் மைந்தனே! சரவணோற்பவனே! திருமால் மருகனே! என்று சின்னம்ஆர்ப்பதைக்கேட்டு மயங்கும் பெண்களின் பார்வையையுந் தெய்வயானையின் கொங்கையையும் கவசமாகத்தரித்த குமாரக்கடவுள் திருவடி என்றலையின்கண்ணது. (உ)

சென்னிய மோகந் தவிராமு தோகண் டிகிரிவெண்ணெய்ச்
சென்னிய மோகம் படவூ தெனத்தொனி செய்தபஞ்ச
சென்னிய மோகந் தாம்புனத் தேன்புணர் தேவைத்தெய்வச்
சென்னிய மோகம் பணிபணி யேகத் தேமொழிக்கே.

(ப - ரை.) சென்னி - சிரசின்கண்ணே, அம் - (கங்கா) சலத்தின், ஓகம் - ஆரவாரம், தவிரா - நீங்காத (பரமசிவன்), அமுதோ - உண்ட நஞ்சுதானோ, கண் - விழியானது, திகிரி-சக்கரத்தையேந்தி, வெண்ணெய் - நவநீதமுண்ட, சென்னிய - கீதமிசைக்கின்ற திருமாலே, மோகம்பட - (தேவரும்) மயல்கொளும்படி, ஊதென - ஊதென்று சொல்ல, தொனி செய்த-முழக்கின, பஞ்சசென்னியமோ - பாஞ்சசன்னியமென்னுஞ் சங்கந்தானோ, கந்தரம் - கழுத்தானது, புனத்தேன் - (தினைப்புனத்தின்கண்) மதுரபாஷிணியாகிய வள்ளிநாயகியை, புணர் - தழுவும், தேவை - குமாரக்கடவுளை, தெய்வச்சென்னி - தெய்வத்தன்மையையுடைய சோழராஜன், அமோகம் - அதிகவாசையுற்று, பணி - வணங்கிய, பணி - கட்டுவித்த, ஏரக - சுவாமிமலைச்சார்பில் வாழும், தேமொழிக்கு - இனிய மொழியையுடைய பெண்ணுக்கு.

(க - து.) தெய்வச்சோழனானவன் கந்தக்கடவுளை வழிபட்ட சுவாமிமலையினில் வாழும் பெண்ணினுடைய கண் பரமசிவனுண்ட நஞ்சோ, அவள் கழுத்து திருமால் முழங்கின சங்கமோ. (௬)

தேமொழி யத்தம் பெறவோர் தனக்கன்று சேணுலகத்
தேமொழி யத்தம் சினங்காட் டவுணரைச் சேமகரத்
தேமொழி யத்தம் புயமவர் சூடிகை சிந்தவென்ற
தேமொழி யத்தம் பதினா லுலகுமந் தித்ததொன்றே.

(ப-ரை.) தேமொழி - இனிய மொழியையுடையவளாகிய பார்வதியின், அத்தம் - பாதியாகிய (பரமசிவன்), பெற-உபதேசம் பெற்றுக்கொள்ள, ஓம்தனக்கு - பிரணவத்திற்கு, அன்று - பூர்வத்தில், சேணுலக - தேவலோகத்தின், தேம் - நன்மையெல்லாம், ஒழிய-அற்றுப்போகும்படி, தம் - தங்கள், சினம் - கோபத்தை, காட்டு - காட்டிய, அவுணரை - அசுரரை, சேமகர - ஆண்சுறாமீனுக்கு, தேம்-இடமாகிய சமுத்திரத்தில், மொழி - கணுக்களையுடைய, அத்தம் - கரங்க

ளும், புயம் - தோள்களும், அவர் - அவர்களுடைய, சூடிகை-கிரீடங்களும், சிந்த - சிதற, வென்ற - சங்கரித்துச்செயித்த, தே - குமாரக்கடவுளானவர், மொழி - உரைத்தருளிய, அத்தம் - பொருள், பதினாலுலகும் - ஈரேழுலோகத்திலும், அந்தித்தது - பொருந்திநின்றது, ஒன்று - ஒரேதன்மையாக.

(க - ரு.) விண்ணுலக நன்மையை யொழித்துவந்த அசுரரைச் சமுத்திரத்தில் சங்கரித்து வென்ற குமாரக்கடவுள் பரமசிவனுக்கு உபதேசித்த பிரணவப்பொருளானது பதினாலுலகத்தினு மொரே தன்மையாய்ப் பொருந்தினது. (ச)

திக்கவித் தார மனித்தரைத் தேவர் வணங்கமுன்போ
திக்கவித் தாரகை மைந்தர்செந் தூர்க்கந்தர் சிந்தூரவா
தித்கவித் தார முடையா ரருள்வெள்ளந் தேக்கியன்பு
தித்தவித் தாரந் தனிவீ டுறத்துக்கச் செவ்வனலே.

(ப - ரை.) தித்தவித்தாரம் - தித்தவென்னுந் தாளவிரிவினால், மன் - நிலைபெற்ற, நித்தரை - நடனமிடும் பரமசிவனுக்கு, தேவர் - அமரர்கள், வணங்க - வந்திக்கும்படியாக, முன் - முற்காலத்தில், போதித்த - உபதேசித்தவராகிய, வி - விசேஷமான, தாரகை - கார்த்திகைப்பெண்களின், மைந்தர் - புதல்வரும், செந்தூர்க்கந்தர் - செந்திற்பதிவாழ்கந்தவேளும், சிந்தூரம் - திலதத்தை, ஆதித்த - சூரியனைப்போலுடைய, வி - நல்ல, தாரமுடையார் - (வள்ளிதெய்வயானை யென்னுந்) தேவிகளையுடையவருமாகிய குமாரக்கடவுள், அருள் வெள்ளம் - தமது கிருபாநதியை, தேக்கி - என்னுள்ளத்து நிறைத்து, அன்பு - பத்தியை, உதித்து - தோற்றுவித்து, அவித்தார் - தணித்தார், அம் - அழகிய, தனி - ஒப்பற்ற, வீடு - மோட்சம், உற - அடையும்படி, துக்கம் - இடும்பையை (விளைக்கின்ற), செ-செனனமாகிய, அனல் - அக்கினியை.

(க-து.) முற்காலத்திற் பரமசிவனுக் குபதேசித்தவரும் கார்த்தி கேயரும் வள்ளிதெய்வானை பாகருமாகிய செந்தூர்க்கந்த ரென்னுள் கருணைவெள்ளத்தை நிறைத்து யான் கதியடையும்பொருட்டாகக் கொடிய அக்கினிபோன்ற துன்பத்தை விளைக்கு மென்பிறப்பை யொழித்தார். (ரு)

செவ்வந்தி நீலப் புயமுரு காபத்தர் சித்தமெய்யிற்
செவ்வந்தி நீலத்தை யுற்றருள் வாய்திங்கட் சேய்புனைந்த
செவ்வந்தி நீலத் தொருபாகர் போன்ற தினிச்சிந்தியார்
செவ்வந்தி நீலத்தி நீடுமுற் றாத திமிரமுமே.

(ப - ரை.) செவ்வந்தி - செவ்வந்தியென்னும் பூமாலையையும், நீலம் - கருங்குவளைமாலையையும் (புனைந்திடும்), புயம் - புயங்களை யுடைய, முருகா - முருகக்கடவுளே! பத்தர் - அன்பரது, சித்தமெய் யில் - இருதயவுண்மைநிலையில், செவ்வு - செம்மையாக, அந்தி - பொருந்தியிருக்கின்ற, நீ-நீ, லத்தையுற்று - கிருபைகூர்ந்து, அருள் வாய் - (அம்மாலையை) எனக்குத் தந்தருளவேண்டும், திங்கட்சேய் - குழவித்திங்களை, புனைந்த - அணிந்த, செவ்வந்தி - சிவந்தமாலைக்கால மானது, நீலத்தொருபாகர் - நீலநிறத்தையுடைய பார்வதிபங்கரை, போன்றது - தோன்றிவிளங்குகின்றது; இனி - இனிமேல், சிந்தி யார் - (உன்னைத்) தியானியாதவர்கள் (அடையும்), செ - செனன மாகிய, வந்தி - வருத்தத்தை (விளைக்கும்), நீலத்தின் - அஞ்ஞான விருளைப்போல, நீடும் - நீடித்துநிற்கும், முற்றாத - தொலையாத, திமிரமும் - இருட்டும்.

(க-து.) செவ்வந்தி நீலோத்பலமாலிகை யணியு முருகா! பரம சிவனைப்போல இளம்பிறையுஞ் செவ்வானமுந் தோன்றிய மாலைக் காலமும் உன்னை நினையா ரடையுஞ் செனனவிருளைப்போல இருட் டும் வந்தது. அன்பரது சித்தத்தில் வீற்றிருக்கின்ற நீ கருணையுற் றம்மாலையை யெனக் கருளவேண்டும். (சு)

திமிரத் திமிரக் கதரங்க கோபசெவ் வேலகைவேல்
திமிரத் திமிரக் கருலாந் தகவரைத் தேன்பெருகுந்
திமிரத் திமிரத் தனையாவி யாளுமென் சேவகனே
திமிரத் திமிரக் கனலாய சந்தன சீதளமே.

(ப - ரை.) திமிர - இருணிறத்ததும், திமி - திமிங்கலமீனை, ரக்க - இரட்சிப்பதுமாகிய, தரங்கம் - சமுத்திரத்தை, கோப - கோபித்தவனே! செவ் - சிவந்த, வேல - வேலாயுதத்தையுடையானே! கைவேல் - கையின் வேலாயுதமும், திமிர - திமிராகும்படி, திமி-குற்றுகின்ற, ரக்க குலாந்தக - அசுரர்குலத்துக்கு யமனே! வரைத்தேன் பெருகு - மலையினின்றுவீழுந் தேனூற்பெருகிய, உந்திமிர் - கான்யாற்றையுடைய புனத்தில் வாழும் வள்ளிநாயகி, அத்திமிர் - அயிராவதத்தால் வளர்க்கப்பட்ட தெய்வயானைநாயகி, அத்தனை - அவ்வளவு, ஆவி - (என்) பிராணனை, ஆளும் - ஆண்டுகொள்ளுங்கள், என் - என்றிங்கிதம் பேசும், சேவகனே - வீரனே! திமிரத்திமிர-பூசப்பூச, கனலாய - அக்கினிபோலிருக்கின்றன, சந்தன சீதளம் - (யான் திமிர்ந்திருக்கின்ற) சந்தனமுதலிய குளிர்ந்த வஸ்துக்களும் (ஆதலால் வந்து தழுவி யருளவேண்டும்).

(கு - து.) திமிங்கிலமீனையுடைய விருண்ட சமுத்திரத்தைக் கோபித்தவனே! வேலவனே! அசுரர் குலாந்தகனே! வள்ளி தெய்வயானையென்னும் நாயகிமார் தழுவும்படி இதம்பேசும் வீரனே! யான் பூசுஞ் சந்தனமுதலிய குளிர்ந்த வஸ்துக்கள் இப்போது உன் விரகதாபத்தா லெனக்கு வெப்பத்தை விளைக்கின்றன. ஆதலால் என்னைத் தழுவவேண்டுமென்பது குறிப்பு. (எ)

சீதனங் கோடு புயங்கைகொண் டார்தந் திருமருக
சீதனங் கோடு முடியாளர் சேய்தனக் கேதுளதோ
சீதனங் கோடு னிதருமென் பார்தொழுந் தேவிபெறுஞ்
சீதனங் கோடு கொடிவேன் மயூரஞ் சிலையரசே.

(ப - ரை.) சீ - மகாலக்ஷ்மியினது, தனம் - கொங்கையையும், கோடு-சங்கத்தையும், புயம்-திருத்தோளிலும், கை-திருக்காத்திலும், கொண்டார்தம் - தரித்த விஷ்ணுவினது, திருமருக - சிறந்தமருகனும், சீதன்-சந்திரனை, அம் - அழகிய, கோடு - கோணல்வடிவாகத் (தரித்த), முடியாளர் - பரமசிவன், சேய்தனக்கு - மைந்தனுமாகிய குமாரக்கடவுளுக்கு, ஏதுளதோ - உள்ளதென்னெனில், சீ - இகழத்தக்க, தனம் - திரவியம், கோள் - குற்றத்தையும், துனி - துன்பத்தையும், தரு - கொடுக்கத்தக்கது, என்பார் - என்று நீக்கியவன்பர்கள், தொழும் - வணங்குகின்ற, தேவி - வள்ளிநாயகியால், பெறுஞ் சீதனம் - கிடைத்த வரிசையாகிய, கோடு - கொம்பினோடு, கொடி - கோழிக்கொடியும், வேல் - வேலாயுதமும், மயூரம் - மயில்வாகனமும், சிலை - குறிஞ்சிநிலமாகிய மலைகளின், அரசு-ஆளுகையுமாம்.

(க - து.) திருமாலுக்கு மருகோனும் பரமசிவனுக்கு மைந்தனுமான குமாரக்கடவுளுக்கு வள்ளிநாயகி சீதனத்தாற் பெற்ற கொம்புடன் கோழிக்கொடியும் வேலாயுதமு மயில்வாகனமும் மலைகளின் ஆளுகையும் உடைமைகளாம். (அ)

சிலைமத னம்படு மாறெழுஞ் சேய்மயி லுச்சிட்டவெச்
சிலைமத னம்படு சிந்துவை யிந்துவைச் செய்வதென்யான்
சிலைமத னம்படு காட்டுவர் கேளிருஞ் செங்கழுநீர்ச்
சிலைமத னம்படு தாமரை வாவி திரள்சங்கமே.

(ப - ரை.) சிலை - கருப்புவில்லையுடைய, மதன் - மன்மதனது, அம்பு - புஷ்பபாணம், அடுமாறு எழும்-கொல்லும்படி வருகின்றன, சேய் மயில் - குமாரக்கடவுளின் மயிலினது, உச்சிட்ட - எச்சிலாகிய பாம்பினது, எச்சிலை-எச்சிலாகிய தென்றற்காற்றையும், மதனம்படு - கடையப்பட்ட, சிந்துவை - சமுத்திரத்தையும், இந்துவை - சந்திரனை

யும், யான் செய்வதென்-நானென்னசெய்து கடப்பேன்; சிலை-ஆர்ப் பரிப்போடு, மதம் - ஆங்காரத்தை, நம்படு-நம்மிடத்திலே, காட்டுவர்-அலர் தூற்றிக் காட்டாநின்றார்கள்; கேளிரும் - சுற்றத்தாரனைவரும், செங்கழுநீர் - குவளைமலர் நிறைந்த, சிலை - திருத்தணிமலையின்கண், மது - தேனும், அனம் - அன்னப்பட்சியும், படு - உண்டாகிய, தாமரை - தாமரைகளையுடைய, வாவி - பொய்கையில் (வாழும்), திரள்-கூட்டமாகிய, சங்கமே-சங்கினங்களே.

(க-து.) குமாரக்கடவுளினது தணிகையங்கிரித் தாமரைத்தடாகத்தில் வாழுஞ் சங்கினங்களே என்மேல் மன்மதன் பாணப்பிரயோகஞ் செய்யாநிற்கின்றான்; தென்றலும் சந்திரனும் கடன் முழக்கமும் வருத்துகின்றன; சுற்றத்தாரது கோபதாபமும் உண்டாயிருக்கின்றன; இவற்றை என்னசெய்து கடப்பேன். (க)

திராளக் காக்கரை வென்கண்ட வேலன் றிசைமுகன்மால்
திராளக் காக்கரை யான்பாட நாடுதல் செய்யசங்க
திராளக் காக்கரை காண்பான்கைந் நீத்திசை வார்பனிக்க
திராளக் காக்கரை வாணீட்டு மைந்தர்புந் திக்கொக்குமே.

(ப-ரை.) திர - உறுதியான, ளக்க - லட்சமான, ரக்கரை - அசுரர்களை, வென்கண்டவேலன்-புறங்காட்டச்செய்த வேலாயுதனை, திசைமுகன்-பிரமாவுக்கும், மால் - மாயோனுக்கும், திரள் - அநேக, அக்கர் - கண்ணையுடைய இந்திரனுக்கும், அக்கர் - உருத்திராட்சமாலையையுடைய பரமசிவனுக்கும், ஐ-சுவாமியாகிய குமாரக்கடவுளை, யான் பாட நாடுதல்-நான் பாடும்படி கருதுகின்றது, செய்ய-அழகிய, சங்கு - சங்குகள், அதிர் - முழங்கும், அளக்கர் - சமுத்திரத்தை, அக்கரை காண்பான் - கரைகாணும்படி, கைந்நீத்திசைவார் - கையினால் நீந்திப்போவாரது (புத்திக்கும்), பனிக்கதிர் - தண்கதிரையுடைய சந்திரனை, அள - பிடித்துக்கொள்ளும்படி, கரக்கரை - கையளவை,

வானீட்டு மைந்தர் - ஆகாசத்திலே நீட்டுஞ் சிறுவர்களது, புந்திக்கு-புத்திக்கும், ஒக்கும் - ஒப்பாகும்.

(க-து.) அசுரர்களைச் செயித்தவரும், பிரமன் முதலியோர்க்குச் சுவாமியுமாகிய குமாரக்கடவுளை யான் பாடக் கருதுதல் கடலை நீந்தவும், கையை நீட்டிச் சந்திரனைப் பிடிக்கவும் நினைப்போர் புத்திக் கொப்பாயிருக்கின்றது. (கo)

திக்கத்திக் கோடு படிபுடைச் சூதத் தெறிபடபத்
திக்கத்திக் கோடு கடடக் கடறடி சேப்படைச்சத்
திக்கத்திக் கோடு துறைத்திறத் தற்ற குறக்குறச்சத்
திக்கத்திக் கோடு பறித்துக்கொ டாதி சிறைபிறப்பே.

(ப-ரை.) திக்க - திகைக்கும்படி, திக்கோடு - திசைதோறும் படர்ந்த, படி - பூமியின்கண், புடை - நீக்கியருள்வாய், சூத - மாமரமாய்நின்ற சூரனை, தெறி-விளங்கிய, படபத்தி - ஆயிரம் பணுமகுடத்தையுடைய ஆதிசேடனது, கத்து-தலையிலே, இக்கோடு - இந்தச் சங்குகள், உசள - ஊரும்படி யாழ்ந்த, தடக்கடல் - பெரியசமுத்திரத்தின்கண்ணே, தடி - கொன்ற, சேப்படைச் சத்தி - சிவந்த வேற்படையை யுடையவனே! கத்தி - கதறி, கோடு - மாறுபட்ட, துறைத்திறத்து - பரசமயவழியில், அற்ற - மறைந்துநிற்பவனே! குற-குறச்சாதியில் பிறந்த, குறச்சத்திக்கு - வள்ளிநாயகிக்கு, அத்திக்கோடு - ஆனைக்கொம்பை, பறித்து - பிடுங்கி, கொடு - கொடுத்த, ஆதி-முதல்வனே! சிறை - பஞ்சேந்திரியங்களால் கட்டுண்டிருக்கிற, பிறப்பு - (எனது) செனனத்தை.

(க-து.) சமுத்திரத்தின்கண் மாவுருக்கொண்டுநின்ற சூரனை வென்ற வேலாயுதனே! மாறுபாடுடைய பரசமயவழிக்கு எட்டாதவனே! வள்ளியம்மைக்கு யானைக்கோட்டைப் பிடுங்கி விளையாடக் கொடுத்தவனே! பூமியின்கண் என் பிறப்பை யொழித்துவிடு. (கக)

சிறைவா ராமயி லேறிச் சிகரி தகாவந்து
சிறைவா வாமையில் கூப்பிடத் தானவர் சேனைகொண்ட
சிறைவா வாமையில் வாங்கிதன் றேங்கழல் யாங்கழலாச்
சிறைவா வாமையி னெஞ்சுட னேநின்று தேங்குவதே.

(ப-ரை) சிறை - தோகையையும், வா - வரப்பிரசாதத்தையு முடைய, வாமயிலேறி - தாவுமயிலேறி, சிகரி - கிரவுஞ்சகிரி, தகா - பொடியாகும்படி, வந்து - எழுந்தருளி, சிறை - கரையினால், வா - சூழப்பட்டும், ஆமை - ஆமைக்கு, இல் - இருப்பிடமுமாகிய (கடல்), கூப்பிட - இரங்க, தானவர் சேனை - இராக்ஷதசேனைகள், கொண்ட - கொண்டுபோன, சிறை வா - தேவர்சிறை மீளும்படி, ஆம் - தகுந்த, ஐயில் வாங்கிதன்-வேலெடுத்த குமாரக்கடவுளது, தேங்கழல்-இனிய பாததாமரையை, யாம் - நான், கழலா - அணுகாமற் பிரிந்ததனால், சிறு - சிறிய, ஐவர் - பஞ்சேந்திரியங்களின், அவா - ஆசையாகிய, மையில்-இருளில், நெஞ்சு - என்னிருதயம், உடனே நின்று-அவ்விருளோடு நின்று, தேங்குவது - திகைக்கின்றது.

(க-து) கிரவுஞ்சகிரி பொடிபடவும், சமுத்திர முறையிடவும், அசுரரினின்று தேவர் சிறைமீளவும், வேற்படையெடுத்து மயின்மீ தெழுந்தருளிய குமாரக்கடவுளினது பாததாமரையை நண்ணுதலே என்னிருதயத்தில் ஐம்புலவாசைகளாலும் அகலாது நிறைந்திருக்கின்றது. (கஉ)

தேங்கா வனமும் மதகரி வேந்துடன் சேர்ந்தவிண்ணோர்
தேங்கா வனமுனை யவ்வேற் பணியெனுஞ் சேயிடமேல்
தேங்கா வனமுந் தளர்நடை யாயஞ்சல் செண்பகப்பூந்
தேங்கா வனமுங் கழுநீரி லஞ்சியுஞ் செந்திலுமே.

(ப-ரை.) தேங்கு - நிறைவாகிய, ஆவன-பசுநிரைமேய்த்த திருமாலையும், மும்மத - மும்மதம் பொழியும், கரி - அயிராவதத்தை

யுடைய, வேந்துடன் - இந்திரனோடு, சேர்ந்த - கூடிய, விண்ணோர் - தேவர்களையும், தேம் - அத்தேவர்கட்கிடமாகிய (அமராபதியையும்), காவல் - காப்பது, நம் - நமது, முனைய - கூரிய, வேல் - வேலாயுதத்தின், பணி - தொழில், எனும்-என்று கட்டளையிட்ட, சேய் இடம் - குமாரக்கடவுளின் வாசஸ்தலம், மேல் - முன்னேயிருக்கின்றன, தேங்கா - திகைத்து, அனமும் - அன்னப்பட்சியும், தளர் நடையாய் - தோற்கின்ற நடையையுடையவளே, அஞ்சல்-பயப்படாதே, (அவை) செண்பக - செண்பக விருட்சத்தால், பூம் - பொலிந்த, தேங்காவனமும்-இனிய பூஞ்சோலையும், கழுநீரிலஞ்சியும் - செங்கழுநீர் மடுவும், செந்திலும் - திருச்செந்தூருமாம்.

(க-ரு.) அன்னமுந் தோற்கு நடையையுடையவளே! விஷ்ணு முதலிய தேவர்களையும் அமராவதியையும் காக்கும்படி வேலை யனுப்பிய குமாரக்கடவுளினது திருச்செந்திற்பதியும் பூங்காவனமும் செங்கழுநீர்ச்சுனையும் அணித்தா யிருக்கின்றன பயப்படாதே. (கரு)

செந்தி லகத்தலர் வாணுதல் வேடிச் சிமுகபங்க
செந்தி லகத்தலர் துண்டமென் றுநின்ற சேயசங்க
செந்தி லகத்தலர் ராசிதந் தானைச் சிறையிட்டவேற்
செந்தி லகத்தலர் தூற்றிடுங் கேடு திவாகருளே.

(ப - ரை.) செம் - சிவந்த, திலகத்து - பொட்டினால், அலர் - பரந்த, வாள் - ஒளிபொருந்திய, நுதல் - நெற்றியையுடைய, வேடிச்சி - வள்ளிநாயகியினது, முகம்-வதனம், பங்கசெம்-தாமரையாகும், திலகத்து - எள்ளினது, அலர் - பூ, துண்டம் - மூக்காகும், என்று நின்ற - என்று நலம்புனைந்துரைக்கும், சேய - குமாரக்கடவுளே! சங்க - கூட்டமாகிய, செந்து - சீவராசிகட்கு, இலக - இருப்பிடமான, தலராசி தந்தானை - அண்டங்களைப்படைத்த பிரமனை, சிறையிட்ட வேல் - சிறைப்படுத்திய வேலாயுதத்தையுடைய, செந்தில் -

செந்திற்பதியோனே! அகத்து - அகங்காரத்தினால், அலர் தூற்றிடும்- அலர் தூற்றுகின்ற, கேள் - சுற்றத்தாரும், துதி-(யாவரும்) துதிக் கத்தக்க, வாகு - உனது புயத்தை, அருள் - கிருபை செய்யவேண் டும்.

(க - ரு.) வள்ளிநாயகியினது முகத்தைத் தாமரையென்றும், முக்கை எட்பூவென்றும் வியக்குங் குமாரக்கடவுளே! பிரமனைச் சிறையிட்ட செந்தினுபகனே! சுற்றத்தார் மிகவும் அலர் தூற்றுகின் றார்கள்; (அது நீங்க) உனது திருப்புயந் தந்தருளவேண்டும். (கச)

திவாகர கன்ன கொடைப்பாரி யென்றுழ றீனவல்லீர்
திவாகர கன்ன புரக்குழை வல்லி செருக்குரவந்
திவாகர கன்ன சுகவா சகதிறல் வேல்கொடென்புந்
திவாகர கன்ன மறலியி டாதுயிர்ச் சேவலுக்கே.

(ப - ரை.) திவா - பகலிலே, காகன்ன - கன்னனைப்போற் கொடுக்குங் கரத்தோனே! கொடைப்பாரி - வள்ளலைப்போற் கொடுக் குங் கொடையோனே! என்று - (புல்லரிடஞ் சென்று) சொல்லி உழல்-வருந்தச்செய்யும், தீன - வறுமையாகிய, அல் - இருளை, ஈர் - நீக்கும், திவாகர - ஞானசூரியனே! கன்னபுரக்குழை - கன்னபுரக் குழையென்னும் பணியணிந்த, வல்லி - வள்ளிநாயகி, செருக்கு - களிப்புறத்தழுவும், உர - மார்பையுடையோனே! அந்தி - மாலையின் செவ்வானம்போலும், வாகு - அழகையுடைய, அர - பரமசிவனது, கன்ன - துருசெவிக்கு, சுக வாசக - இனிய வசன முபதேசித்தய னே! திறல் - வலிமையையுடைய, வேல் கொடு - வேலாயுதத்தைக் கொண்டு, என் - எனது, புந்தி - இருதயத்தில், வா - வாக்கடவாய்; கா - ஒளித்துநின்று, கன்ன மறலியிடாது-இயமனனவன் கொள்ளை கொள்ளாமல், உயிர் - என்னுயிரை, சேவலுக்கு-(அவ்வுயிரைக்) காப் பாற்றும் பொருட்டாக.

(கி - து.) வறுமையினால் பிறரிடத்துக் கொடையிற் கன்னனே வள்ளலேயென்று புகழ்ந்திரப்பதை யொழிக்கும் ஞானசூரியனே! வள்ளிநாயகி தழுவு மார்பனே! பரமசிவனுக் குபதேசித்தவனே! என்னுயிரை யமன் கைப்பற்றிக்கொள்ளாதபடி யென்னை வந்து காத்தருள். (கரு)

சேவற் கொடியும் பனிசாந் தகனுந் திருக்காத்துச்
சேவற் கொடியுங் கொடியகண் டாய்தினை சூழ்புனத்துச்
சேவற் கொடியுந் திவளத் தவளுந் தந்திக்களபச்
சேவற் கொடியு முடையாய் பிரியினுஞ் சேரினுமே.

(ப - ரை.) சேவற்கு - இடபவாகனத்தையுடைய பரமசிவனால், ஓடியும் பல் - பல்லுதிர்க்கப்பட்ட, நிசாந்தகனும் - இருட்கூற்றாகிய ஆதித்தனும், திருக்காத்து - (உனது) அழகிய கையினிடத்திலிருக்கின்ற, சேவற்கொடியும் - கொடியாகிய சேவலும், கொடிய கண்டாய் - பொல்லாதவைகளாயிருக்கின்றன; தினை சூழ் புனத்து-தினை நிறைந்த புனத்தை, சேவல் - காப்பவளும், கொடி - நீண்ட, உந்தி - கான்யாற்றின், வளத்தவளும் - வளப்பத்தை யுடையவளுமாகிய (வள்ளியம்மையையும்), தந்தி - அயிராவதம் வளர்த்த, களப - சந்தன மணிந்த, சே - சிவந்த, வல் - சொக்கட்டான் காய்போன்ற கொங்கையையும், கொடியும் - கொடிபோன்ற விடையையுமுடைய (தெய்வயானையையும்), உடையாய் - இருபாகத்தும் வைத்திருக்கின்ற கந்தசுவாமியே, பிரியினும் - உன்னைப் பிரிந்த (பகல்) காலத்தும், சேரினும் - உன்னையடைந்த (இராக்) காலத்தும்.

(க - து.) வள்ளிநாயகியையுந் தெய்வயானைநாயகியையுமுடைய கந்தனே! உன்னைத் தழுவியகாலத்திரவு நீடியாமல் கோழி கூவியும், உன்னைப் பிரிந்தகாலத்து மாலை விரைந்துவாராமல் பகல் நீடித்தும் கொடுமை செய்வனவா யிருக்கின்றன. (கசு)

சேரிக் குவடு மொழிவிழி யாடனச் செவ்விகுறச்
சேரிக் குவடு விளைந்த தன்றேநன்று தெண்டிரைநீர்
சேரிக் குவடு கடைநாளி லுஞ்சிதை வற்றசெவ்வேள்
சேரிக் குவடு புடைசூழ் புனத்திற் றினைவிளைவே.

(ப-ரை.) சேர்-இசைந்த, இக்கு-கரும்பையும், வடு - மாவடுவை யும் (ஒத்த), மொழி விழியாள் - மொழியையும் விழியையுமுடைய வள்ளிநாயகியின், தனச்செவ்வி - கொங்கையின்றன்மை, குறச்சேரி க்கு - குறவர் குடியிருப்புக்கு, வடு - (காந்தருவமணம் நடந்ததென் னும்) குற்றமாகிய சொல்லை, விளைத்தது - உண்டாக்கினது, அன் றே - அக்காலத்திற்றானே, நன்று - நன்றாயிருந்தது, தெண்டிரை நீர்-கடலனைத்தும், சேரி - ஒருமித்து, கு-உலகத்தை, அடு-அழிக்கின்ற, கடைநாளிலும் - உகாந்தகாலத்திலும், சிதைவற்ற - அழிவில்லாத, செவ்வேள் - குமாரக்கடவுளது, சேரி-(தென்சேரி வட) சேரியாகிய, குவடு - மலையின், புடை - பக்கத்தில், சூழ் - சூழ்ந்த, புனத்தில் - தினைப்புனத்தில், தினை - தினை, விளைவு - விளைவானது.

(க - து.) குமாரக்கடவு ளாளுகைக்குள்ளடங்கிய மலைப்பக்கத் திற் றினை நன்றாய் விளைந்தது; உடனே கன்னல்போன் மொழியும் மாவடுப்போல் விழியுமுடைய வள்ளிநாயகியின் யௌவனத்தால் குற வர்குடிக்கு வடுவிளைந்தது. (கஎ)

தினைவேத் தியன்புசெய் வேந்தன் பதாம்புயத் திற்பத்திபுந்
தினைவேத் தியமுகந் தேற்றிவர் மாற்றினர் பாற்றினந்தித்
தினைவேத் தியர்நெறி செல்லாத விந்தியத் தித்தியினத்
தினைவேத் தியங்குயிர் கூற்றுரி னூசிடுஞ் சியுடம்பே.

(ப-ரை.) தினை - தினைப்புனத்துக்கு, எத்தி - இறைவியாகிய வள்ளிநாயகி, அன்பு செய் - இச்சைகொள்ளும், வேந்தன் - குமாரக்

கடவுளது, பதார்புயத்தில் - திருவடித்தாமரையில், பத்தி - அன்பையும், புந்தி - அறிவையும், நைவேத்தியம் - நைவேத்தியமாக, உகந்து - விரும்பி, எற்றினர் - (சமர்ப்பித்து) வணங்கினவடியார்கள், மாற்றினர் - (உண்மையாய்) ஒழித்துவிட்டார்கள், பாற்றினம் - பருந்துக்கூட்டங்களும், தீ - நெருப்பும், தின் - பட்சிக்கத்தக்கதும், ஐ - அழகிய, வேத்தியர் - அறிஞோர், நெறி - (விதித்த) நல்வழியில், செல்லாத - ஒழுகாததும், இந்திய - பஞ்சேந்திரியவசத்ததும், திந்தியினத்தின் - உணவு வகைகளினால், நைவு - கழிவாகிய (மலசலாதிகளை), எத்து - ஏந்திக்கொண்டதும், இயங்குயிர் - (உண்ணின்று) இயங்கும் பிராணனை, கூற்று - யமனானவன், ஆரில் - உண்டுவிட்டால், நாறிடும் - நாறிப்போகத்தக்கதுமாகிய, சீ - இகழ்ச்சிக்கிடமான, உடம்பு - தேகத்தை.

(க-து.) வள்ளிநாயகி விரும்பிய கந்தசுவாமியினது திருவடித்தாமரையில் அன்பையும் அறிவையும் செலுத்தினவர்கள் பருந்துக்குந் தீக்கு மிரையாய் நெறியொழி யைம்புல னுகர்ச்சியையுடைய மலபாண்டமும் பிராணன் விட்டுப்பிரிந்தா னாறிப்போவதுமாகிய உடலை யொழித்துவிடுவார்கள். (கஅ)

சீயனம் போதி யெனவாய் புதைத்துச் செவிதாத்தோல்
சீயனம் போதி யமலையிற் றுதை சிறுமுனிவன்
சீயனம் போதி கடைந்தான் மருகன்செப் பத்திகைத்தார்
சீயனம் போதி லரனு திருக்கென் செயக்கற்றதே.

(ப - ரை.) சீயன் - பார்வதிபாகரான சிவன், நம் - நம்மை, போதி - உபதேசி, என - என்று, வாய் புதைத்து - வாய்மூடி, செவிதா - கேட்கவும், தோல் - யானையும், சீய - சிங்கமும், நம்பு - தஞ்சமாயுறைகின்றதும், ஓதிய - கல்விக்குறைவிடமுமான, மலையிற்றுதை - பொதியமலைக்கு முதல்வரான, சிறுமுனிவன் - அகத்தியமுனிக்கு, சீயன் -

பாட்டனாகிய, அம்போதி கடைந்தான் - பாற்கடலைக் கடைந்த விஷ்ணுவினது, மருகன் - மருமகனான குமாரக்கடவுள், செப்ப - உபதேசிக்க, திகைத்தார் - (பிரணவப்பொருள் தெரியாமல்) தியக்க முற்றிருந்தார், சீ - இகழத்தக்க, அனம்போதில் - அன்னவாகனத் தின்மேற் செல்லும், அரன் - பிரமன், ஆதி - முதன்மையாகிய, ருக்கு - வேதத்தை, என்-என்ன, செய-செய்யும்படி, கற்றது-கற்றுக் கொண்டது.

(க - து.) பார்வதிபாகரான பரமசிவன் வாய்மூடிக் கேட்கவும், திருமான் மருகனான குமாரக்கடவுள் பிரணவப்பொருளைச் சொல்லத் திகைத்துநின்ற பிரமா ஆதிவேதத்தை யேன் கற்றான். (கக)

செயதுங்க பத்திரி போற்றும் பகீர திகாசெவ்வேற்
செயதுங்க பத்திரி சூடுங் குறத்தி திறத்ததண்டஞ்
செயதுங்க பத்திரி புத்திரி பாதத்தர் செல்வதென்பாற்
செயதுங்க பத்திரி யத்திரி யாதிரென் சிந்தையிலே.

(ப - ரை.) செய - சிறந்த, துங்கபத்திரி போற்றும் - துங்கபத் திரியென்னும் நதி வணங்குகின்ற, பகீரதிகா-கங்காதேவியின் சையி லிருப்பவனே! செவ்வேல் - சிவந்த வேலாயுதத்தையுடைய, செய - செயம்பொருந்திய குமாரக்கடவுளே! துங்கபத்திரி - சுரப்புன்னை யிலையை, சூடும் - புனைகின்ற, குறத்திதிறத்த - வள்ளி பங்காளனே! தண்டம்-தண்டாயுதமும், செய - வெற்றியும், துங்க -பெருமையும், பத்தி-ஒழுக்கமுமுடைய, ரிபு-மாறுபட்ட (காலன்), திரி-கெடும்படி (உதைத்த), பாதத்தர்-திருவடியையுடைய பரமசிவன், செல்வ-புதல் வனே! தென்பால் - தென்திசையில், செய் - போகச்செய்வதாகிய, அதுங்கு-யாவருமொதுங்கும், அபத்து - தீநெறியினால், இரிய-எனது சிந்தை முறிந்தோட, திரியாது - உழலாமல், இரு - நீ தங்கியருள வேண்டும், என் சிந்தையில் - என் மனத்தின்கண்ணே.

(க - து) காங்கேயனே! வேலாயுதனே! வள்ளிநாயகனே! பரமசிவனது மைந்தனே! யான் இயமதண்டனையை விளைக்கு மவ நெறியிற் சிக்காவண்ணம் நீ என் சிந்தையில் வீற்றிருக்கவேண்டும். ()

சிந்தா குலவ ரிசைப்பேரு மூருநஞ் சிருமென்றோர்
சிந்தா குலவ ரிடத்தணு காதருள் டீமதலை
சிந்தா குலவரி மாயூர வீர செகமளப்பச்
சிந்தா குலவ ரிமருக சூரனைச் செற்றவனே.

(ப-ரை.) சிந்தா - ஒருக்காலும் அழியமாட்டாத, குலவரிசைப் பேரும் - நமது வமிச பாரம்பரை நாமமும், ஊரும் - நமது நகரமும், நஞ்சீரும் - நமது சிறப்பும், என்று ஓர் - எண்ணுகின்ற, சிந்தாகுலவரிடத்து - வருந்து மனத்தையுடைய அஞ்ஞானிகள்பால், அணுகாதருள் - சேராதிருக்க வனுக்கிரகிக்கவேண்டும்; தீ மதலை - அக்கினியிற் பிறந்த கோழியை, சிந்தா - கொடியாகக் கொண்டவனே! குலவு - பிரகாசிக்கின்ற, அரி - பச்சைநிறம் பொருந்திய, மாயூரவீர - மயிலேருஞ் சேவகனே! செகம் - பூமியை, அளப்ப - அளக்கும்படி, சிந்தாகு - வாமனமாகி, உலவு - உலாவின, அரி - விஷ்ணுவின், மருக - மருகனே! சூரனை - சூரனை, செற்றவனே - செயித்தவனே!

(ந-து.) கோழிக் கொடியோனே! பச்சைமயில் வீரனே! வாமனவதாரங் கொண்ட மான்மருகோனே! சூரசங்காரனே! லௌகிக வாழ்வை நித்தியமாய் நம்பி மனம் வருந்துவோர்பாற் சேராதிருக்க வெனக்கருள்செய். (உக)

செற்றை வரும்பழ னஞ்சோலை யிஞ்சி திகழ்வரைமேற்
செற்றை வரும்பழ னிக்கந்த தேற்றிடு நூற்றுவரைச்
செற்றை வரும்பழ நாடாள நாடிகண் சேய்விடுத்த
செற்றை வரும்பழ மாங்கூடு வேமத்தி னத்தில்வந்தே.

(ப - ரை.) செற்றை - செற்றையென்று மீனினம், வரும் - உலாவுகின்ற, பழனம் - வயலுஞ், சோலை-பொழிலும், இஞ்சி - மதிலும், திகழ்-விளங்காநின்ற, வரைமேல் - பருவதத்தின்மேல், செல்-மேகம், தைவரும் - தவழுகின்ற, பழனிக்கந்த-பழனிமலைச்கந்தனே! தேற்றிடு - அபயந் தந்தருள்வாய், நூற்றவரை-துரியோதனன் முதலிய நூறுபேரையும், செற்று - கொன்று, ஐவரும் - பாண்டவர்கள், பழநாடு - பழையராச்சியத்தை, ஆள - ஆளும்படி, நாடி - கருதிய கிருஷ்ணமூர்த்தியினது, கண்-விழியாகிய(ஆதித்தன்), சேய் மைந்தனாகிய காலன், விடுத்த - அனுப்பிய, செற்றைவரும்- தூதர் கூட்டம் வரும், பழமாங்கூடு - வார்த்திகத்தை யடைகின்ற விவ்வுடலானது, வேம் - பிராணனீங்கித் தகிக்கப்படுகின்ற, அத்தினத்தில் வந்து - அன்றுநீ யெழுந்தருளிவந்து.

(கு - து) பழனிமலையாதிபனே! விஷ்ணுவின் விழியாகிய சூரியனது மைந்தனாகிய காலன் விடுத்த தூதர் கூட்டம் வரும் புழுக்குரம்பையாகிய என்னுட லழியுங்கால் நீ யெழுந்தருளிவந்து அபயந் தந்தருள். (உஉ)

தினகா ரக்கா தங்கெடுத் தார்குரு தேசிகர்செந்
தினகா ரக்கா மாறுடை யார்தெய்வ வாரணத்தந்
தினகா ரக்கா சந்தியின் றாகிலத் தேவர்நண்ப
தினகா ரக்கா தந்தீர்வ ரீர்வர் செகமெங்குமே.

(ப - ரை.) தினகா - பகன் பூடாவென்னு மிரண்டாதித்தர்களுடைய, அக்க - கண்ணையும், ரதம் - பல்லையும், கெடுத்தார்-அழித்த பரமசிவனுக்கு, குருதேசிகர் - போதகாசிரியரும், செந்தினகர்-செந்திற்பதியினரும், அக்காம் ஆறுடையார்-சடாக்ஷரப்பொருளானவரும், தெய்வ-தெய்வீகமாகிய, ஆரண-வேதம் பூசித்த, தந்தி-பாம்புபோன்ற பிராகாரத்தையுடைய, நகர் - திருச்செங்கோட்டுமலையை யுடையவரு

மாகிய (கந்தசுவாமி) யினது, அர - அரத்தாற் கூர்மையிட்ட, கர - திருக்கையிற்றரித்த, சத்தி-வேலாயுதமானது, இன்றாகில் - இல்லாவிட்டால், அத்தேவர் நண்பதி - அத்தேவர்கள் பொருந்திய பொன்னகரமும், ந - இல்லாமற்போவதுமன்றி, கர - வஞ்சகநிறைந்த, ரங்கர்-அசுரரும், அதம் தீர்வர்-இரப்புமொழிவார்கள், ஈர்வர் செகமெங்கும் - உலக முழுவதையும் நிர்மூலமாக்கியும் விடுவார்கள்.

(கு-து.) பரமசிவனுக்குக் குருவாய்ச் செந்தூரில் வாழும் சடாக்ஷரப்பொருளாகிய திருச்செங்கோட்டு மலையையுடைய கந்தசுவாமியினது திருக்கைவேலெழுந்தருளாவிடில் அமராபதி யழிந்துபோவதுமன்றி அசுரரும் ஸ்திரமாயிருந்து உலகமுழுவதையு நாசஞ் செய்துவிடுவார்கள். (உ௩)

செகம்புர வார்கிளை யெல்லா மருண்டு திரண்டுகொண்ட
செகம்புர வாதிங்ஙன் செய்வதென் னேமயல் செய்யவன்பு
செகம்புர வாச மெனத்துயில் வார்செப்ப பங்கபங்க
செகம்புர வாமுரல் செந்தூர வென்னத் தெளிதருமே.

(ப-ரை.) செகம் - உலகத்திலும், புர - ஊரிலுமுள்ள, வார் - ஒழுங்கான, கிளையெல்லாம் - சுற்றத்தாரெல்லாரும், மருண்டு - மயங்கி, திரண்டுகொண்டு - கூடிக்கொண்டு, அசெ - ஆட்டினுடைய, கம் - தலையை, புரவாது - காப்பாற்றாமல், இங்ஙன் - இவ்விடத்தில், செய்வதென்னே - வெறியாடற்செய்ய நினைப்பதென்ன விபரீதம், மயல் - (கைக்கிளையாக மயங்கிய விம்மாதின்) விரகதாபம், செய்ய - சிவந்த, வன் - வலிய, புசெகம் - ஆதிசேடனை, புரவாசமென-ஆதியான விடமாய்க்கொண்டு, துயில்வார் - திருக்கண்வளர்கின்ற திருமால், செப்பு - புகழ்கின்ற, அபங்க - பங்கமிலாதவனே! பங்கசெ - தாமரைத்தடாகத்தில், கம்பு-சங்கினங்கள், உரவா - உரக்க, முரல்-சப்திக்கின்ற, செந்தூர - திருச்செந்திற்பதியோனே, என்ன - என்று சொல்லில், தெளிதரும்-(அக்ஷணமே) தீர்ந்துவிடுவது நிச்சயம்.

(க-து.) பத்தர்களெல்லாரும் மயங்கி வீணு யாட்டைப் பலியிடுவதா லிவள் மையல் தணியுமோ (தணியாது); திருமால் புகழத்தக்க மாசற்றவனே! செந்தூரனே! என்று சொல்லிற் றணிந்திடும். (௨௪)

தெளிதரு முத்தமிழ் வேதத்திற் றெய்வப் பலகையின்கீழ்
தெளிதரு முத்தமி ழாநித்தர் சேவித்து நின்றதென்னாள்
தெளிதரு முத்தமிழ் தேய்நகை வாசகச் செல்வி தினைத்
தெளிதரு முத்தமிழ் செவ்வே ளிருப்பச் செவிகுனித்தே.

(இ - ள்.) தெளிதரு - ஆராயப்படுகின்ற, முத்தமிழ் - இயல் இசை நாடகம் எனும் முத்தமிழிலும், வேதத்தில் - வேதத்திலும், தெய்வப்பலகையின்கீழ் - தெய்வத்தன்மையான சங்கப்பலகையிலும், தெளி - மாசற்ற, தரு - குற்றாலின்கீழும், முத்து - முந்தியிருந்தருளுகின்ற, அமிழா நித்தர்-அழிவில்லாத நித்தியராகிய பரமசிவன், சேவித்து நின்றதென் - பணிந்துநின்ற காரணமென்ன, நாள் - நக்ஷத்திரம் (போல), தெளிதரு-பிரகாசிக்கும், முத்து - முத்தையும், அமிழ்து - தேவாமுதத்தையும், எய்-ஒத்த, நகை - பல்லையும், வாசக-சொல்லையுமுடைய, செல்வி-மங்கையாகிய, தினை-தினையை, தெளி-கொழிக்கின்ற வள்ளிநாயகியார், தருமுத்து-கொடுக்கு முத்தத்தினால், அமிழ் - ஆநந்தத்திலாழ்ந்தவராகிய, செவ்வேள் - முருகவேளானவர், இருப்ப - எழுந்தருளி யுபதேசிக்க, செவி குனித்து - செவியைத் தாழ்த்திக்கொண்டு.

(க - து) வள்ளிநாயகியின் முத்தத்தால் மகிழும் குமாரவேளிருந்துபதேசிக்க முத்தமிழிலும் வேதத்திலும் சங்கப்பலகையிலும் குற்றாலின்கீழு முதல்வராயிருக்கிற நித்தியரான பரமசிவன் பணிவோடு நின்று கேட்டதென்ன காரணம்? (௨௫)

செவிக்குன்ற வாரண நல்கிசை பூட்டவன் சிந்தைபப்பு
செவிக்குன்ற வாரண மஞ்சலென் றுண்டது நீண்டகன்மச்

செவிக்குன்ற வாரண வேலா யுதஞ்செற்ற துற்றனகட்
செவிக்குன்ற வாரண வள்ளிபொற் ருண்மற்றென் றேடுவதே.

(இ-ள்.) செவிக்கு - என் காதுக்கு, உன் - உனது, தவா-தவிராத, ரண - உரிமையை, நல்கு - கொடுக்கும், இசை - கீர்த்தியை, பூட்ட - அணிய, வன் - வலிய, சிந்தை-(என்) இருதயமாகிய, அம்புசெ - தாமரையிலிருக்கும், வி - பட்சியாகியவான்மா, குன்ற - வருந்துகையில், வாரணம் - நின் கோழிக்கொடி யெழுந்தருளி, அஞ்சல் என்று - பயப்படாதேயென்று, ஆண்டது - அடிமைகொண்டது, நீண்ட கன்ம-பெரிதான முன்செய் வினைபாலாகும், செ - செனனத்துக்கு வித்தாகிய, இக்குன்று - இம்மலைபோன்ற, அவா - ஆசையை, ரண - அமர்புரியும், வேலாயுதம் - அயிலானது, செற்றது-கொன்றுவிட்டது, உற்றன-என் சென்னிமேலே வீற்றிருந்தன, கட்செவி - பாம்புபோன்ற, குன்ற - திருச்செங்கோட்டுமலையையுடைய கந்தசுவாமியே! வாரண - தெய்வயானை, வள்ளி - வள்ளியாகிய நாயகிமாருடைய, பொற்றாள் - பொன்னடிகள், மற்றென் தேடுவது - இனி நான் சம்பாதிக்கவேண்டியது வேறென்ன விருக்கின்றது.

(க-து.) நாகமலையில் வாழுங் கந்தசுவாமியே! உன்திருப்புகழை யான் கேட்டறிந்தமாத்திரத்தில் நினது கோழிக்கொடி யென்னுத்துமாவை அபயங் கொடுத் தாண்டுகொண்டது; உன் வேலாயுதம் பிறப்புக்கிடமான பேராசையை யொழித்துவிட்டது; உன் தேவிமாரது திருவடியுங் கிடைத்தது; யான் தேடவேண்டிய தென்னவிருக்கின்றது? (உ௬)

தேடிக் கொடும்படை கைக்கூற் றடாதுளஞ் சேவின்மைமீன்
தேடிக் கொடும்படை கோமான் சிறைபட வேறுளபுத்
தேடிக் கொடும்படை யாவெகு நாட்டன் சிறைகளையுந்
தேடிக் கொடும்படை மின்கேள்வ னற்றுணை சிக்கெனவே.

(ப-ரை.) தேடிக்கொள்-இப்பொழுதே சம்பாதித்துக்கொள்வா யாக, தாம்பு - பாசத்தை, அடை - பொருந்திய, கை-கையையுடைய, கூற்று - இயமன், அடாது-அழிக்காதபடி, உளம் - நெஞ்சுமே, சே - இடபம், வில் - தனுசு, மை - மேஷம், மீன்-மீனம், தேள் - விருச் சிகமென்னு மிராசிகளையும், திக்கொடும் - திக்குகளையும், படை - சிருட்டித்த, கோமான் - பிரமதேவனை, சிறைபட - சிறைப்படுத்தி, வேறான புத்தேள் - மற்றைத்தேவரது, தி - பத்தியில், கொடும்பு - திருகுதலை, அடையா - சேராத, வெகுநாட்டன் - ஆயிரங்கண்ணை யுடையவிந்திரனது, சிறை - சிறையை, களை-ஒழித்தவரும், உந்து - நீரிலும் (நெருப்பிலும்) சமணர் செலுத்திய, ஏடு - (ஏடு) களையும், இக்கொடும்-அவர்கள் செய்த கொடுமைகளையும், படு-தாழ்த்திவிட்ட, ஐ-சுவாமியாகிய, மின் கேள்வன்-தெய்வயானை நாயகனது, நற்றுணை- நல்லவனுக்கிரகத்தை, திக்கெனவே - உறுதியாக.

(க - ரு.) நெஞ்சமே! பாசதாரனாகிய யமன் உன்னை நலிவு செய் யாதபடி பிரமாவைச் சிறைப்படுத்தி இந்திரனைச் சிறைதவிர்த்துச் சமணரிட்ட ஏட்டையும் வாதையுஞ் செயித்த குமாரக்கடவுளது துணையை உறுதியாகச் சம்பாதித்துக்கொள். (உஎ)

திக்குறத் தத்தை வழங்கா திழந்து தியங்குவர்தே
சிக்குறத் தத்தை வடிவே லெனுர்சில ரன்பர்செந்தாள்
திக்குறத் தத்தை கடிந்தேனல் காக்குஞ் சிறுமிகுறிஞ்
சிக்குறத் தத்தை யனகிலெப் போதுந் திகழ்புயனே.

(ப - ரை.) தி - இகழ்தற்கிடமாகிய, குற - குறைவுபடத்தக்க, அத்தத்தை - பொருளை, வழங்காது - நல்வழியிற் செலுத்தாமல், இழ ந்து - பலவழியாயிழந்து, தியங்குவர் - வருந்துவார்கள், தேசு-(தங்க ளுடைய) கீர்த்தியும், இக்குற - மயங்கிப்போகும்படியாய், தத்து - பொங்கமுற்ற, ஐ - அழகிய, வடிவேல் எனுர் சிலர்-கூரிய வேலாயுத மென்று துதியாத சிலபேர்கள், அன்பர் - அவ்வேலைத் துதிக்கு மடி

யார்கள், செந்தாள்-உனது செவ்விய திருவடியை, சிக்குற - அகலாதுறையக் கண்டும், தத்தை கடிந்து - கிளியோட்டி, ஏனல் காக்கும் - தினைப்புனங்காக்கும், சிறுமி - சிறுமியாகிய, குறிஞ்சிக் குறத்து - மலைநிலத்துக் குறவரிடம் வளர்ந்த, அத்தையல்-அந்த வள்ளிநாயகியினது, நகில் - கொங்கைச் சுவட்டால், எப்போதும் - சதாகாலமும், திகழ் புயனே - பிரகாசிக்கின்ற புயத்தையுடைய குமாரக்கடவுளே

(க - து.) வள்ளிநாயகியினது கொங்கைச் சுவடு திகழும் புயத்தோனே! அன்புற்றவர்கள் உனது திருவடியி லகலா துறைதலைக் கண்டும் சிலர் உனது வேலாயுதத்தைத் துதியாமல் அநித்தியமான கைப்பொருளையு மிழந்து வறுமையால் வருந்துகின்றார்கள். (உஅ)

திகழு மலங்கற் கழல்பணி வார்சொற் படிசெய்யவோ
திகழு மலங்கற் பகவூர் செருத்தணி செப்பிவெண்பூ
திகழு மலங்கற் பருளுமென் னுவமண் சேனையுபா
திகழு மலங்கற் குரைத்தோ னலதில்லை தெய்வங்களே.

(ப - ரை.) திகழும் - விளங்காநின்ற, அலங்கல் - மாலையை யணிந்த, கழல் - தனது திருவடியை, பணிவார் - வணங்குவோர், சொற்படி செய்ய - திருவாக்கின்படி நடக்க, ஓதி - தமிழ்வேதமென்னுந் தேவாரத்தை மொழிந்தருளினவரும், கழுமலம் - தானவதாரஞ் செய்த சீகாழியையும், கற்பகவூர்-தான் காத்தருளிய கற்பகத்தருவை யுடைய அமராபதியையும், செருத்தணி-தானுறையுந் திருத்தணிகையையும், செப்பி-துதிசெய்து, வெண்பூதி-திருவெண்ணீறனது, கழும்-போக்கடிக்கும், மலம் - மும்மலத்தையும், கற்பு - பரம்பொருளிதே யென்று நம்புங் கற்புடைமையை, அருளும் - கொடுத்தருளும், என்னு - என்று நினையாத, அமண் - சமணர், சேனை-கூட்டங்களை, உபாதி - வருத்தமான, கழு - கழுவிலேற்றி, மலங்கற்கு - கலக்கமுற்றழியும்படிக்கு, உரைத்தோனலது - வாதுமொழிந்த சம்பந்தப்

பிள்ளையுமாகிய குமாரக்கடவுளையன்றி, இல்லை தெய்வங்களே - பிரத்தியக்ஷமான தெய்வங்கள் வேறில்லை.

(க-து) தன்னடித்தொண்டர்க்கு நன்னெறியாகத் தேவாரத்தை மொழிந்தருளினவரும் திவ்விய ஸ்தலங்களைத் துதியாமலும் திருநீற்று மகத்துவத்தைக் கைக்கொள்ளாமலு மிருந்த சமணர்கள் கழுவேறும்படி வாதில் வென்றவருமாகிய சம்பந்தாவதாரங்கொண்ட குமாரக்கடவுளேயன்றி வேறு தெய்வமில்லை. (உக)

தெய்வ மணம்புனர் தீகால் வெளிசெய்த தேவரைந்த
தெய்வ மணம்புனா ராரிக்கு மருக செச்சையந்தார்
தெய்வ மணம்புனா ருங்குழ லாளைத் தினைப்புனத்தே
தெய்வ மணம்புணர் கந்தனென் னீருங்க டீதறவே.

(ப - ரை.) தெய்வ - தேவர்களையும், மண் - பூமியையும், அம்பு-சலத்தையும், உணர் - அறிவையும், தீ-நெருப்பையும், கால் - காற்றையும், வெளி - ஆகாசத்தையும், செய்த - படைத்த, தே - பிரமாவானவன், வரைந்தது - பொறித்தலிபியை, எய்வ - (குமாரக் கடவுளினது நாமகீர்த்தனமானது) செயிக்குமாதலால், மண் - மாசற்ற, அம் - அழகிய, புள் - கருடவாகனத்தையுடைய, நாரிக்கு - நரசிங்க அவதாரமெடுத்த திருமாற்கு, மருக - மருகோனே! செச்சை அம் தார் - அழகிய வெட்சிமாலையை யணிந்த, தெய்வ - கடவுளே! மணம் புணரும் - வாசனையையணிந்த, குழலாளை-கூந்தலையுடைய (வள்ளி) நாயகியை, தினைப்புனத்தே - தினைப்புனத்திலே, தெய்வமணம் புணர் - காந்தருவமணமாகப் புணர்ந்த, கந்தன் - குமாரக்கடவுளே! என்னீர் - என்று தோத்திரம் பண்ணுங்கள், உங்கள் - உங்களுடைய, தீது - வினை, அற - ஒழியும்படி.

(க-து) திருமான் மருகோனே! வெட்சிமாலையை யணிந்தோனே! வள்ளிநாயகியைத் தினைப்புனத்தின் மணந்த கந்தசுவாமியே!

என்று துதித்தால் அது பஞ்சபூத முதலானவற்றைப் படைத்த பிரமாவின் விதியையு நீக்குமாதலா லுங்கள் தீவினை யறும்பொருட்டு அப்படித் துதியுங்கள். (௩௦)

தீதா வசவ னுபவிக்க மண்ணினும் விண்ணினுஞ்செந்
தீதா வசவ னியாபஞ்செய் வேதிய ரேதியங்காத்
தீதா வசவ னிமலர்செல் வாசாக் கிரவசத்த
தீதா வசவன் புறப்பா ரெனுமுத்தி சித்திக்கவே.

(ப - ரை.) தீதா - பொல்லாங்காகிய, வசவு - இகழ்ச்சிச்சொல்லை, அனுபவிக்க-அனுபவித்தற்கிடமாய், மண்ணிலும்-பூலோகத்திலும், விண்ணிலும் - தேவலோகத்திலும் புகழையும் போகத்தையும் (பெற நினைத்து), செந்தீ - சிவந்தவக்கினிபகவான், தாவு - ஏறுகின்ற, அச - ஆட்டை, அனியாயம் செய் - சீவகாருணிய மில்லாமல் வதைத்து யாகஞ்செய்கின்ற, வேதியரே - மறையோரே! தியங்கா - இனி யப்படித் திகைக்காத, தீ-நல்லறிவை, தா - தந்தருள்வா யென்றும், வசவ - இடபவாகனத்தையுடைய, நிமலர் - பரமசிவனது, செல்வா - மைந்தனே! சாக்கிரவசத்து - ஆன்மா சாக்கிராவத்தையி லறிவோடிருக்கிற காலத்திலும், அதீதா - துரியாதீதாவத்தையிற் கருவிகரணங்களொடுங்கி, வச - வசமாகுங் காலத்திலும், அன்புறப்பாரெனும்-உனக்கெங்களிடத்தி லன்புண்டாகிக் கடாக்ஷிக்க வேண்டுமென்றுந் துதியுங்கள், முத்தி - மோக்ஷமானது, சித்திக்க - உங்களுக்குக் கிடைக்கும்படி.

(க - து) இம்மையிற் புகழையும், மறுமையிற் போகத்தையும் பெற நினைத்துப் பழிக்கஞ்சாமல் சீவனைக் கொன்று வேள்வி செய்கின்ற மறையோரே! முத்தி வேண்டுமானால் பரமசிவனது மைந்தனே! சாக்கிராவத்தையிலும் துரியாதீதத்திலும் எங்களுக்கு நல்லறிவுண்டாக அன்புவைத்தருளென்று துதியுங்கள். (௩௧)

சித்திக்கத் தத்துவ ருத்திர பாலக செச்சைகுறிஞ்
சித்திக்கத் தத்துவ ரத்தியின் மாவென்ற சேவகவிச்
சித்திக்கத் தத்துவர் வாய்மொழி மாதர்க் கெனுந்திணைவா
சித்திக்கத் தத்துவ ருத்தப் படாதுநற் சேதனமே.

(ப-ரை.) சித்திக்க-அடியேனுக்குக் கிடைக்க வருளவேண்டும், தத்துவ - தத்துவசொரூபியே! ருத்திரபாலக - சிவனது மைந்தனே! செச்சை - வெட்சிமாலையணிந்த, குறிஞ்சித்திக்க - குறிஞ்சிநிலத் திசைக்கிறைவனே! தத்து - அலைமோதுகின்ற, உவர் - உவர்ப்பை யுடைய, அத்தியில் - சமுத்திரத்தின்கண், மா - மாவுருக்கொண்ட சூரனை, வென்ற - செயித்த, சேவக - வீரனே! இச்சித்து - விரும்பி, இக்கத்து - கரும்பும், அ துவர் - அந்த சிவந்த பவளமும், வாய் - வாயும், மொழி - மொழியுமாகும், மாதர்க்கு - மடவார்க்கு, எனும் திணை - என்று நலம்புனைந்துரைக்குங் காமநூலை, வாசித்து - ஒழியா மற் படித்து, இக்கத்தத்து - இதற்கினமான வெகுளியினால், வருத் தப்படாது - துன்பமடையாது, நற்சேதனம் - நல்ல ஞானவறிவு.

(க - ரு.) தத்துவசொரூபியே! சிவனது புத்திரனே! குறிஞ்சி நிலத் திறைவனே! சமுத்திரத்தின்கண் சூரனை வதைத்தவனே! மாத ரது சொல்லைக் கரும்பென்றும், வாயைப் பவளமென்றும், நலம் பாராட்டும் காமநூலின் வாஞ்சையையும், வெகுளியையும் விட்டு உன்னை யறியும் நல்லறிவை எனக்குக் கிருபை செய்யவேண்டும். ()

சேதனந் தந்துறை பென்றுமை செப்புங் குருந்துறைகாற்
சேதனந் தந்துறை யல்லிமன் வாவிச்செந் தூர்கருத
சேதனந் தந்துறை பென்றறி யார்திற நீங்கினெஞ்சே
சேதனந் தந்துறை மற்றுமுற் றுடித் திரிகைவிட்டே.

(ப - ரை.) சே - அழகிய, தனம் தந்து - திருமுலைப்பாலூட்டி, உறு - பெருப்பேறுற்ற, ஐ என்று - ஐயனேயென்று, உமை செப்

பும் - பார்வதி யருமையாய் மொழியும், குருந்து - பாலகனாகிய குமாரக்கடவுள், உறை - அமர்ந்தருளிய, காற்சேது - சிவந்த காலையுடைய, அனம் - அன்னங்களும், தந்துறை-நாலோடுகூடிய, அல்லி-ஆம்பல்களும், மன் - அகலாதிருக்கின்ற, வாவி-தடாகங்கள் சூழ்ந்த, செந்தூர் - திருச்செந்திற்பதியை, கருது - நீ சிந்தைசெய், அசேதனம் - அறிவின்மையான, தம் - தங்கள் தங்கள், துறை என்று - சமயக்கோட்பாடென்று, அறியார் திறம் நீங்கி - தெளியாமலுழலும் பரசமயவாதிகளின் கூட்டத்தை நீங்கி, நெஞ்சே - மனமே, சேது - சேதுமுதலிய, அனந்தம் துறை மற்றும் - மற்றனேக கடல் நதிகளையும், உற்றாடித் திரிகை விட்டு - போய்ப்போய்த் தானஞ்செய் தலைவதை விடுத்து.

(க - ரு.) நெஞ்சமே! பரசமயவாதிகளோ டிணங்காமல் சேது முதலிய தீர்த்தங்களாடக் கருது மனதைவிட்டுப் பார்வதி திருமுலைப்பாலுண்ட குமாரக்கடவுள் வாசஞ்செய்கின்ற திருச்செந்தூரையே நாடுக. (௩௩)

திரிகையி லாயிர வெல்லாழி மண்விண் டருசிரபாத்
திரிகையி லாயிர வானந்த நாடகி சேரிமகோத்
திரிகையி லாயிர மிக்குமைந் தாசெந்தி லாயொருகால்
திரிகையி லாயிரக் கோடிசுற் றேடுந் திருத்துளமே.

(ப - ரை.) திரிகையிலாய் - மாறுபடாத நித்தியனே! இரவு - இராத்திரியையும், எல் - பகலையும், ஆழி - கடலையும், மண் - பூமியையும், விண் - ஆகாசத்தையும், தரு - மூவரின் முதல்வனாயிருந்து சிருஷ்டித்தவரும், சிரபாத்திரி - பிரமகபாலத்தைப் பலிக்கலமாகக் கொண்டவரும், கையிலாயி-கயிலாசத்தை யுடையவரும், ரவு - ஆரவாரத்தையுடைய, ஆனந்த நாடகி - ஆனந்த நடனஞ்செய்கின்ற பரமசிவனுக்கும், சேர் - அவர்பாலிருக்கின்ற, இமகோத்திரி-இமயமலையின்,

கையில் - இடத்திலுற்பவித்து வளர்ந்த, ஆயி - பார்வதிக்கும், ரமிக்கும் - மகிழ்வைவிளைக்கும், மைந்தா - புதல்வனே! செந்திலாய் - திருச்செந்திற் பதியோனே! ஒருகால் - ஒருதரம், திரிகையில் - குலாலன் சக்கரஞ்சுற்றி வருவதற்குள், ஆயிரக்கோடி சுற்றோடும் - ஆயிரங்கோடிதரஞ் சுற்றிவருவதாகிய, திருத்துளம் - (என்னுடைய) மனதைத் திருத்தி யருளவேண்டும்.

(க - ரு.) நித்தியமானவனே! சராசரங்களைப் படைத்தும் பிரமகபால மேந்தியும், ஆனந்தநடனஞ் செய்து கயிலாசத்தி லுறைகின்ற பரமசிவனுக்கும், இமயமலையின் குமாரியாகிய பார்வதிக்கு மைந்தனே! திருச்செந்திற்பதியோனே! என்னுள்ளமானது குலாலன்சக்கர மொருதரம் சுற்றுவதற்குள் அநேக கோடிதரம் சுற்றிவருகின்றது, அதை யடக்கியருளவேண்டும். (௩௪)

திருத்துள வாரிகல் போதுடன் சேன்மழை தூங்குஞ்சங்க
திருத்துள வாரிதி கண்டுயி லாசெயன் மாண்டசிந்தை
திருத்துள வாரன்னை செந்தூ ரையன்னள்செம் மேனியென்பு
திருத்துள வார்சடை யிசர்மைந் தாவினிச் செச்சைநல்கே.

(ப - ரை.) திருத்துளவார் - திருத்துழாய்மாலையை யணிந்த விஷ்ணுவினது, இகல் - கரியநிறத்தைப் பகைக்கின்ற, போதுடன் - மாலைக்காலத்தோடு, சேண் - ஆகாசத்தினின்றும், மழை தூங்கும் - மழை பெய்கிறது; சங்கது - சங்கினங்களை, இருத்துள - உடையதாயிடமகன்ற, வாரிதி - சமுத்திரம், கண்டுயிலா - ஓயாமல் முழங்குகின்றது; செயல் மாண்ட சிந்தை - இந்த விரகதாபத்தினால் மெய்மறந்து கிடக்கின்ற வென்மனதை, திருத்து - ஆற்றுதற்கு, உள - உரியவர், ஆர் - யார்; அன்னை - தாயும், செந்தூரை அன்னள் - பகையாகிய செந்திற்பதியை யொத்திருக்கின்றாள்; செம் - சிவந்த, மேனி - திருமேனியில், என்பு - எலும்பையும், உதிருத்துள - உதி

ரத்தக்க திருநீற்றுப்பொடியையுமுடைய, வார் - நீண்ட, சடை - சடா பாரத்தையுமுடைய, ஈசர் - பரமசிவனது, மைந்தா - புதல்வனே! இனி - இனிமேல் சகிக்கப்படாததலால், செச்சை - உனது வெட்சி மாலையை, நல்கு - எனக் களித்தருளவேண்டியது.

(க - து.) திருமேனியில் நீறும் எலும்பு மணிந்த நீண்ட சடா பாரத்தையுமுடைய பரமசிவனது மைந்தனே! கார்காலமும் மாலைப் போதும் ஒத்திருக்கின்றன; சமுத்திரமு முழங்குகின்றது; என்னைத் தேற்றுபவரியாவர்? அன்னையும் பகையா யிருக்கின்றனள்; ஆதலால் இனிச் சகிக்கமுடியாது; உனது வெட்சிமாலையைத் தந்தருளவேண்டும். (ந.ரு)

செச்சைய வாவி கலயில்வல் வாயிடைச் சேடனிற்கச்
செச்சைய வாவி பருகுஞ் சிகாவல செங்கைவெந்தீ
செச்சைய வாவி விடுகெனுஞ் செல்வநின் றாளணுகச்
செச்சைய வாவி னுயிர்வாழ் வினியலஞ் சீர்ப்பினுமே.

(ப - ரை.) செச்சைய - வெட்சிமாலையையுடையோனே! வாவு - தாவுதலையும், இகல்-பகையையும், அயில் - கூர்மைபொருந்திய, வல் - வலிய, வாயிடை-வாயினிடத்தில், சேடன் - பாம்பு, நிற்க - இருக்க, சே - சிவந்த, சைய - மலையின்கண், ஆவி - அதனுயிரை, பருகும் - உண்ணுகின்ற, சிகாவல - மயில்வாகனனே! செம் - சிவந்த, கை - கரகத்தினிலேந்தி, வெம் - வெவ்விய, தீ - அனற்பொறியை, செச்சைய - ஆட்டுவாகனத்தையுடைய வக்கினிதேவனே! வாவி-சரவணப் பொய்கையில், விடுக எனும்-(பரமசிவன்) கொண்டுபோய் விடுகென வதிலுற்பவித்த, செல்வ - பாலகனே! நின் தாள் - உன்னுடைய திருவடிகளை, அணுகச்செ - நாங்களடையக் கிருபைசெய்; சை-இகழ் தற்கிடமான, அவாவின் - ஐம்புலவாசையால், உயிர் வாழ்வு - உயிரோடு வாழ்வதை, இனி அலம்-இனியுடையேமல்லேம், சீர்ப்பினும் - செல்வமதிகரிக்கினும்.

(க - ரு.) வெட்சிமாலையுடையவனே! பாம்பினுயிரை யுண்ணு மயில்வாகனனே! பரமசிவனிடத்தி லனற்பொறியாய்த் தோன்றி அக்கினிதேவனாற் சரவணப்பொய்கையில் விடப்பட்டதில் வளர்ந்த பாலகனே! இனி நாங்கள் மிகுந்த செல்வ மடையினு மவ்வாசையிலழுந்தி யுடலை யோம்போம்; நின் றிருவடியிற் சேர்த்துக்கொள். (௧௬)

சிர்க்கை வனப்பு மலர்வேங்கை யானவன் செஞ்சிலையோர்
சிர்க்கை வனப்பு னிதத்தவ வேடன் றினைவிளைக்குஞ்
சிர்க்கை வனப்பு னமதுருக் காட்டிய சேய்தமிழ்நூற்
சிர்க்கை வனப்பு னிமிர்சடை யோன்மகன் சிற்றடிக்கே.

(ப - ரை.) சிர்க்கை - மனந்திருந்துதல், வனப்பு - அழகாகும், மலர் - புஷ்பங்களையுடைய, வேங்கையானவன் - வேங்கைமரமாய் நின்றவனும், செஞ்சிலையோர் - அழகிய வில்லையுடைய குறவர்கள், சிர் - சந்தேகப்பட்ட தன்மையை, கை - கோபித்து, வன - வனத்தில், புனித - பரிசுத்தமான, தவ வேடன் - தவவேடங்கொண்டவனும், தினை விளைக்கும் - தினைப்புனத்தைக் காக்கின்ற, சிர்க்கு - சிறந்த வள்ளிநாயகிக்கு, ஐவனப்புனமது - மலைநெல் விளைகின்ற புனத்தின் கண், உருக்காட்டிய சேய் - தன்னிசருபத்தைக் காட்டிய குமரனும், தமிழ்நூற் சிர்க்கு - இயற்றமிழ்நூலுக்குரிய முப்பது சிருக்கும், ஐ - புலவனாகிய தேவனும், வன - கங்கையையும், புல் - அறுகையுமணிந்த, நிமிர் - நீண்ட, சடையோன் - சடாபாரத்தையுடைய பரமசிவனது, மகன் - மைந்தனுமாகிய முருகக்கடவுளினது, சிற்றடிக்கு - சிறிய திருவடித்தாமரைகளை யடைதற்கே.

(க - ரு.) தினைப்புனத்தில் முன் சந்தேகித்த சந்தேகம் குறவர் நீங்கும்படி வேங்கைமரமாய் நின்றவனும், தவவேடங்கொண்டு வள்ளி நாயகிக்குத் தன்னிசருபத்தைக் காண்பித்தவனும், இயற்றமிழ்ப்புலமையையுடைய பரமசிவனது மைந்தனுமாகிய குமாரக்கடவுளினது திருவடியை யடைதலே யழகாகும். (௧௭)

சிற்றம் பலத்தை யான்புநெய் நூற்றிரி சிந்தையிடுஞ்
சிற்றம் பலத்தை வரஞான தீபமிட் டார்க்குப்பரி
சிற்றம் பலத்தை யருளுஞ்செந் தூரர் பகைக்குலமாஞ்
சிற்றம் பலத்தைப் பதவாந் தோளிலிந் தீவாமே.

(ப - ரை.) சிற்றம்பலத்து-ஞானவெளியாகிய, ஐயர் - சுவாமியும், அன்பு-பக்தியென்னும், நெய் - நெய்யை வார்த்து, நூல் - ஆகம நூலென்னும், திரி - திரியை, சிந்தை - இருதயமாகிய, இடும் - தீபமேற்றுகின்ற, சில் - தகழியிலிட்டு, தம்ப - ஆன்மாவுக்குப் பற்றுக் கோடாகிய, லத்தைவா - கிருபையுண்டாகும்பொருட்டு, ஞானதீபம்-மெய்ஞ்ஞான தீபத்தை, இட்டார்க்கு - ஏற்றினவடியார்களுக்கு, பரிசில் - ஈவாக, தம்பலத்தை - தமது சாயுச்சியமென்னும் பலனை, அருளும் - கிருபை செய்கின்ற, செந்தூரர் - திருச்செந்திநாயகருமாகிய கந்தசுவாமியினது, பகைக்குலமாம்-சத்துருக்களாகிய வசுரக்குலத்தை வேரறுத்த, சிற்று - சிறிய, அம்பல - பாணமல்ல, தைப்பது - என்னிருதயத்தில் தைத்துவருத்துவது, அவர் - அக்கடவுளது, அம்-அழகிய, தோளில் - புயத்திலணிந்த, இந்தீவரம் - நீலோற்பலமாகிய பாணமே.

(க - து.) இருதயத்தைத் தகழியாக்கி அன்பாகிய நெய்யை வார்த்து ஆகமமாகிய திரியையிட்டு ஞானத்தை விளக்காயேற்றின வடியார்களுக்குச் சிதாகாசமான சாயுச்சிய பதவியை யருளுகின்ற திருச்செந்திநாயகர் சத்துருசங்காரஞ் செய்த பாணமிருக்க அவர் புயத்தி லணிந்த நீலோற்பலமாலையே மன்மதன் பாணத்திலொன்றாக வென்னுகத்திற் றைக்கின்றது. (ருஅ)

தீவா கந்தரி தாம்பகி ராரூற வானசெம்பொன்
றீவா கந்தரி யாநொந்த போதினிற் செச்சையவிந்
தீவா கந்தரி சிந்துரை பாக சிவகாரண
தீவா கந்தரிபுதீ ருனதடி சேமநட்பே.

(ப - ரை.) தீ - தீய்ந்துபோன, வாகு - வரகென்னுந் தானியத்தில், அந்து-வண்டுகளால், அரி - அரிக்கப்பட்ட பதரையும், தாம் பகிரார் - தாம் பங்கிட்டுக்கொடார்கள், உறவான - உறவினராய், செம்பொன் நீவர்-சிவந்த பொன்விளையுந் தீவிலிருப்பவரும், அகம்தரியா-பாவத்தைத் தரித்து மனம் பொறுக்கக்கூடாமல், நொந்தபோதினில்-வருந்துங்காலத்தில், செச்சைய-வெட்சிமாலையையுடையோனே! இந்தீவர - செங்கழுநீர்மாலையை யுடையோனே! கந்தரி-மலைக்குகையிலிருந்த வள்ளிநாயகியையும், சிந்துரை-அயிராவதத்தினிடம் வளர்ந்த தெய்வயானை நாயகியையும், பாக - இருபக்கத்திலு முடையவனே! சிவகாரண-சிவகாரணம் புரிகின்ற, தீ-புத்தியை, வர-வரமாகக் கொடுக்கின்ற, கந்த - குமாரக்கடவுளே! ரிபு - சத்துருக்களை, தீர்-சம்மாரஞ்செய்யத்தக்க, உனது அடி-உனது திருவடித் தாமரையே, சேமநட்பு-பொக்கிஷமும் உயிர்த்துணையுமாம்.

(க - து.) வெட்சிமாலையையும் செங்கழுநீர்மாலையையு மணிகின்றவனே! வள்ளி தெய்வயானை பாகனே! சிவகாரண வறிவினர்களுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்கின்றவனே! எனக்குறவென்பவர்கள் பொன்விளையுந் தீவி லிருப்பவராயினும், வறுமையால் வருந்துங் காலத்தில் அந்து அரித்து தீய்ந்த வரகையாவ துதவவல்லரோ? ஆதலின் உனது திருவடியே பொக்கிஷமும் உறவுமாம். (நக)

சேமா விக்கம் படையாக வீசுப தேசமுன்னூற்
சேமா விக்கம் பலந்தரு வாய்செரு வாயவெஞ்சூர்ச்
சேமா விக்கந் திரித்தாய் வருத்திய வன்றிறென்றல்
சேமா விக்கம் புயவாளி விண்டிரை தெண்டிரையே.

(ப - ரை.) சேம-சிவந்த, ரவிக்கு - சூரியனுக்கு, அம்-சலத்தை; படையாக - அசுராத தடையை விலக்கு மாயுதமாக, வீசு - இறைக்கின்ற, உபதேசம் - உபதேசத்தையும், முன்னூல் - முப்புரிநூலையும்,

சேமர்-காப்போராகிய வேதியர் செலுத்தும், அவிக்கு-அவிர்ப்பாகத்திற்கு, அம் - அழகிய, பலம்-நற்பயனை, தருவாய் - அளிப்போனே! செருவாய - போரினையுடைய, வெஞ்சூர் - கொடிய சூரனாகிய, சே - வயிரம் பொருந்திய, மா-மாமரத்தினால், விக்கம்-தேவர்கட்குண்டான விக்கினத்தை, திரித்தாய்-ஒழித்தவனே! வருத்திய - என்னைத் துன்பப்படுத்துகின்ற, அன்றில் - காமசின்னமாகிய அன்றிற்பட்சியும், தென்றல் - அவனது தேராகிய தென்றலும், சே - கழுத்தின் மணியொலியைச் செய்தலினை இடபமும், மாவிக்கு-கருப்புவில்லும், அம்புயவாளி-தாமரைப்பூவாகிய வம்பும், விண்டு - ஆர்ப்பரித்து, இரை - முழங்குகின்ற, தெண்டிரை - தெளிந்த திரையையுடைய கடலும் (ஆகியவிவ்வாறும்).

(க-ரு.) ஆதித்தனுக் கம்பாகச் சந்தியாவந்தனஞ் செய்யு மூந்நூலாளராகிய மறையவரது வேள்விக்குத் தக்கப் பலனளிப்போனே! மாமரமாய் நின்ற சூரனை வென்றவனே! இடபமணியோடு காமனது சின்னங்களாகிய அன்றிலும், தென்றலும், கரும்பும், தாமரைப் பூவும், கடலும் என்னை வருத்துகின்றன. (சo)

தெண்டன் புரந்தர வக்குன்றில் வாழ்கந்த சிந்துவினுத்
தெண்டன் புரந்தர லோகஞ் செறுதசெற் றோய்களைவாய்
தெண்டன் புரந்தர நற்கேள் சிறுவ ரழச்செய்தெம்மைத்
தெண்டன் புரந்தர வின்படி நூக்கிய தீநரகே.

(ப-ரை.) தெண்டன் - வணங்குகிறேன், புரந்து - குறைவறக் காப்பாற்றி, அரவக்குன்றில் - திருச்செங்கோட்டு மலையில், வாழ் - வாழாநின்ற, கந்த - குமாரக்கடவுளே! சிந்துவில் - சமுத்திரத்தின் கண், உத்தெண்டன் - வலிமையுடைய சூரனை, புரந்தரலோகம் - இந்திரலோகத்தை, செறுத - அழிக்காதபடி, செற்றோய் - வதைத்தவனே! களைவாய் - ஒழித்தருளவேண்டும், தெண்டன் - தெண்டாயுதத்தை

யுடைய காலன், புரந்தர் - தொன்றுதொட்டு வருகின்ற, அம் - அழகிய, நற்கேள்-நற்சுற்றத்தாரும், சிறுவர்-பிள்ளைகளும், அழச்செய்து - சூழ்ந்து முறையிடும்படி, எம்மை - எம்முயிரைப் பிரித்து, தெள் - தெளிந்த, தன் புரம் - தனது லோகத்திற் கொண்டுபோய், தாவின் படி-தனது கட்டளையின்படி, நூக்கிய தீ நரகு - தள்ளுதற்கிடமாகிய கொடிய நரகாக்கினையை.

(க-று.) திருச்செங்கோட்டுமலைக் கந்தனே ! தேவலோக மழிந்துபோகாதபடி சூரனை வென்றோனே ! உன்னை வணங்குகிறேன்; இயமன் வந்தென் சுற்றத்தாரும் பிள்ளைகளும் சூழ்ந்தழும்படி யென்னைத் தன்னுடைய லோகத்திற் கொண்டுபோய் நரகாக்கினை செய்யாமற் காத்தருளவேண்டும். (சக)

தீனந் தினத்து தாச்செல்வர் பாற்சென் றெனக்கென்பதோர்
தீனந் தினத்து முதரா னலஞ்சுடச் சேர்ந்துசுடுந்
தீனந் தினத்து னிகளைசெங் கோட்டினன் செந்திலந்நீர்
தீனந் தினத்துத் தவத்துப் பிரசதஞ் செய்யவற்றே.

(ப-ரை.) தீ-புத்தி, நந்து - கெட்ட, இனத்து - கூட்டத்தாருக்குள்; உதா - உதாரத்துவம் பேசும், செல்வர்பால்-அயிசுவரியவான்களிடம், சென்று - போய், எனக்கென்பது - எனக்குதவிசெய்கவென்றிரக்கும்படி செய்கின்றதாகிய, ஓர்-ஒப்பற்ற, தீனம்-வறுமை நோயானது, தினத்தும்-நாடோறும், உதரானலம் - வயிற்றுப் பசியாக்கினி, சுட-தகிக்கும்போது, சேர்ந்து - (அதனுடன்) சேர்ந்து, சுடும் - தகிக்கின்றது, தீ - இக்கொடிதான, நம்-நமது, தினத்துனி-நித்தியத்துன்பத்தை, களை - நீக்குகின்ற, செங்கோட்டினன் - திருச்செங்கோட்டு முருகக்கடவுளது, செந்தில் - திருச்செந்திற்பதியின், அம் - அழகிய, நீர் - சலமானது, தீன்-இனிய, நந்தின் - சங்கினிறம்போல, அத்து-சிவப்பை, உதவு-கொடுக்கின்ற, துப்பு - பவளம்போன்ற வதரத்தில், இரசதம் - வெண்மைநிறத்தை, செய்யவற்றே - செய்யவல்லதோ.

(க - து.) திருச்செங்கோட்டு முருகக்கடவுளது திருச்செந்திற் பதியின் றீர்த்தம் நாம் நாடோறு மிரத்தலா லுண்டாகுந் துன்பத்தை யொழிக்கவல்லதாயினும் பவளம்போலும் சிவந்த விதழைச் சங்கு போலும் வெண்மையாக்கவல்லதோ. (சஉ)

செய்யசெந் தாமரை யில்லாத மாதுடன் செந்தினைசூழ்
செய்யசெந் தாமரை மானார் சிலம்பிற் கலந்துறையுஞ்
செய்யசெந் தாமரை யென்னுங் குமார சிறுசதங்கைச்
செய்யசெந்தாமரை சேர்வதென் றோவினை சேய்தொலைத்தே.

(ப-ரை.) செய்ய - தினைவிளை நிலத்தையுடைய, செம் - ஒழுங் கான, தாமரை - சிறுகுடியென்னு நகரத்தாருக்கு, இல்லாது - தெரி யாமல், அ மாதுடன் - அப்புனங்காத்திருந்த வள்ளியம்மையை, செந் தினை சூழ் செய் - செந்தினைக்கொல்லைப் பயிரைச் சூழ்ந்துகொண் டிருந்த, அசெம் - காட்டாடும், தா-தாவுகின்ற, மரை - கடம்பையும், மான்-மானும், ஆர்-நிறைந்த, சிலம்பில்-மலையின்கண்ணே, கலந்துறை யுஞ் செய்ய - காந்தருவமணம் புணர்ந்துறையுங் குமாரக்கடவுளே! செம் - அழகிய, தாமர் - கொன்றைமாலையையுடைய பரமசிவன், ஐ என்னும் குமார-ஐயனேயென்று சொல்லப்பட்ட குமாரக்கடவுளே! சிறு - சிறிய, சதங்கை - சதங்கையணிந்த, செய்ய - அழகிய, செந் தாமரை - உனது சிவந்த திருவடித்தாமரையை, சேர்வது என்று-யா னடையுங்கால மென்றைக்கு, வினை - இருவினைகளையும், சேய் - தூரத்தில், தொலைத்து - ஒழித்துவிட்டே.

(க-து.) மலையிற் குடியிருக்குங் குறவரறியாமற் றினைப்புனத் தில் வள்ளியம்மையை மணம்புணர்ந்தவனே! கொன்றைமாலையை யுடைய பரமசிவனால் ஐயனேயென்று துதிக்கப்பட்ட குமாரக்கட வுளே! இருவினைப்பரப்பைக் கடைந்துன் றிருவடியை யானடையுங் கால மென்றைக்கு. (சந)

சேதாம் பலதுறை வேறும் பணிகங்கை செல்வநந்தன்
சேதாம் பலதுறை யாதசிற் றுயன் றிருமருக
சேதாம் பலதுறை செவ்வாய்க் குறத்தி திறத்தமுத்திச்
சேதாம் பலதுறை யீதென் றெனக்குப தேசநல்கே.

(ப-ரை.) சேதாம் - சேதுவென்னுந் தீர்த்த முதலாகிய, பல் துறை வேறும் - மற்றைப் பல தீர்த்தங்களும், பணி - வழிபடத்தக்க, கங்கை-பகீரதியின், செல்வ - மைந்தனே! நந்தன் சே - நந்தகோபன் பாலகனாகிய, தாம்பலது - நவநீதக் கள்வனாய்க் கட்டுண்ட கயிற்று லன்றி, உறையாத-மற்றொன்றாலுங் கட்டுண்ணப்படாத, சிற்றுயன்- சிற்றிடையனான கிருஷ்ணமூர்த்தியினது, திரு மருக - சிறந்த மரு கோனே! சேதாம்பலது - சிவந்தவாம்பற்பூ நிறம்போலும், உறை - உற்ற, செவ்வாய் - சிவந்த வாயையுடைய, குறத்தி திறத்த - வள்ளி நாயகி மணாளனே! முத்திச்சே - எனக்கு முத்திக்கு மிருக்கிற தூரத் தை, தாம்-நடப்பதாகிய, பலதுறை ஈதென்று-நற்பலனைத் தரும் வழி யிதுவென்று, எனக்கு-அடியேனுக்கு, உபதேச நல்கு உபதேச மருள வேண்டும்.

(க-து.) கங்காதேவியின் மைந்தனே! திருமான் மருகோனே! வள்ளிநாயகனே! எவற்றினுந் தூரமாயிருக்கின்ற மோக்ஷத்தைச் சேரும் நல்வழி யிஃதென் றடியேற் குபதேசித்தருளவேண்டும்.(சச)

தேசம் புகல வயிலேயெ னச்சிறை புக்கொருகந்
தேசம் புகல வணவாரி செற்றவ னீசற்குப
தேசம் புகல திகவாச கன்சிறி தோர்கிலன்மாந்
தேசம் புகல கமுதவி மானைச் செருச்செய்வதே.

(ப-ரை.) தேசம் - எனக்குறைவிடமும், புகல - அடைக்கல ஸ்தானமும், அயிலே என - வேலாயுதமேயென்று சொல்லும்படி

செய்து, சிறை புக்கு - சிறையிற்பட்டு, ஒரு கம் - ஐந்துதலையி லொன்றை, தேசம்பு - இழந்த பிர்மா, கல - மரக்கலங்களையுடையதும், வண - அழகையுடையதுமான, வாரி செற்றவன் - வருணனேவிய கடலை யுக்கிரபாண்டியனாகி வற்றச்செய்தோனாகிய, ஈசற்கு - பரமசிவனுக்கு, உபதேசம் புகல் - உபதேசஞ் செய்த, அதிக - மிகுதியான, வாசகன் - மொழியையுடைய குமாரக்கடவுளானவன், சிறிது - சற்றும், ஓர்கிலன் - அறிந்தானில்லை; மா - மாம்பூவாகிய, தேசு - ஒளிதங்கிய, அம்பு - பாணமானது, கலகம் உதவி - கலகஞ் செய்து, மானே - மானினது விழியையுடைய இம்மங்கையுடன், செருச் செய்வது - போர்செய்கின்றதை.

(க - து.) ஒருதலையிழந்த பிரம்மா சிறைபட்டு வேலாயுதமே யுனக் கடைக்கலமென்று சொல்லச் செய்தவரும், சமுத்திரத்தை வற்றச்செய்த பரமசிவனுக் குபதேசித்தவருமாகிய முருகக்கடவுள், மன்மதனது மாம்பூவாளி யிம்மங்கைமேற்றைத்துப் போர்செய்வதைச் சற்று மறிந்தாரல்லர். (சரு)

செருக்கும் பராக வயிராவ தத்தெய்வ யானைமணஞ்
செருக்கும் பராக தனந்தோய் கடம்ப செகமதநூல்
செருக்கும் பராக மகிரு பனந்தந் தெளிவியம்பு
செருக்கும் பராகம் விடுங்கடை நாளுந் திடம்பெறவே.

(ப - ரை) செரு-போரினையும், கும்ப - மத்தகத்தையும், ராக- கோபத்தையுமுடைய, அயிராவத-அயிராவதத்திடம் வளர்ந்த, தெய்வயானை-தெய்வயானை நாயகியினது, மணம் - வாசனையையும், செருக்கும் - இறுமாப்பையும், பராக - மலர்த்தாதுக்களையுமுடைய, தனம் - கொங்கையில், தோய் - முழுகுகின்ற, கடம்ப - வெட்சிமாலையையுடையவனே ! செக - உலகத்திலுள்ள, மத நூல் - சமயசாஸ்திரங்களின், செருக்கும் - மயக்கத்தையும், பராகமம்-இதர வேதாகமங்களை

யும், நிருபன் - நிருமித்த தேவனே! அந்தம் - முடிவான பொருளை, தெளிவி-இஃதென் றெனக்கு விளக்கியருளவேண்டும், அம்புசேர் - தாமரையில் வாசஞ்செய்கின்ற பிரமாக்களெல்லாம், உக்கு - இறந்து, உம்பர் ஆகம் விடும் - தேவர்களெல்லா மழிகின்ற, கடைநாளும் - இறுதிகாலத்திலும், இடம் பெற - அடியே னித்தியத்துவ மடையும் பொருட்டு.

(க-து.) அயிராவதத்திடம் வளர்ந்த தெய்வயானையைத் தழுவுங் கடப்பமாலையை யுடையவனே! உலக மயக்காகிய பரசமயவழியில் மயங்காமலும், பிரம்மாதி தேவர்க ளழியுங்காலத்தி லழியாமலும், நித்தியத்துவ மடையும்பொருட்டு அவற்றின் முடிவான பொருளை யெனக்கு விளக்கியருள். (சக)

திடம்படு கத்துங்கெ டீர்கன்ம லோகச் சிலுகுமச்சோ
திடம்படு கத்துந் திரித்தம்பு வாலியு ரத்தும்பத்துத்
திடம்படு கத்துந் தெறித்தான் மருக திருகுமும்ம
திடம்படு கத்துங் கநகங் குனித்தவன் சேயெனுமே.

(ப - ரை.) இடம் - உறுதிநிலை, படு - அழிகின்ற, உகத்தும் - யுகாந்தத்திலும் கெடீர்-நிலைகெடாது நித்தியரா யிருப்பீர்கள், கன்ம - பூர்வவினையால், லோக - உலகத்தின்கணுண்டாகிய, சிலுகும்-ஈஷணாத்திரயங்களையும், அச்சோதிடம் படுகத்தும் - அக்கல்விச்செருக்கைத்தரும் கணிதநூலைப் பிதற்றுதலையும், திரித்து - மாற்றுதல் செய்து, அம்பு - முன்னிராமபாணத்தை, வாலி - வாலியினுடைய, உரத்தும் - மார்பிலும், பத்து - பத்தென்கிற, திடம்படு - வலிமை பொருந்திய, கத்தும் - இராவணனுடைய தலைகளிலும், தெறித்தான் - செலுத்திய ஸ்ரீராமருடைய, மருக - மருகோனே! திருகு-மாறுபட்ட, மும்மதின் - முப்புரங்களும், தம்படு - தோற்றிய விடத்திலேயே, உக - நீறுகிவிழ, துங்க - உயர்ந்த, நகம் - மகமேருவை

குனித்தவன்-வில்லாக வளைத்த பரமசிவனது, சேய் எனும் - மைந்தனாகிய குமாரக்கடவுளென்று துதியுங்கள்.

(க - து.) நமர்காள்! நீங்கள் ஈஷணாத்திரயங்களையும் சத்தமுஞ் சோதிடமுமாகிய நூல்களைப் பிதற்றுதலையுமொழித்து, இராவணனையும் வாலியையுஞ் சங்கரித்த திருமான் மருகோனே! மேருவில்லினாற் றிரிபுரதகனஞ்செய்த பரமசிவனது மைந்தனே! என்று துதிப்பீர்களானால் யுகாந்தகாலத்திலு மழியாம னித்தியரா யிருப்பீர்கள்.()

சேயவன் புந்தி வனவாச மாதுடன் சேர்ந்தசெந்திற்
சேயவன் புந்தி சனிசா சராந்தக சேந்தவென்னிற்
சேயவன் புந்தி பனிப்பானு வெள்ளிபொன் செங்கதிரோன்
சேயவன் புந்தி தடுமாற வேதருஞ் சேதமின்றே.

(ப - ரை.) சேய - அழகினையுடைய, அன்பு - இச்சையோடு, உந்தி - கான்யாற்றின், வன - காட்டில், வாச - வாசஞ்செய்த, மாதுடன் - வள்ளிநாயகியுடன், சேர்ந்த - கூடியிருந்த, செந்தில் - திருச்செந்தூரில் வாழாநின்ற, சேய - குமாரக்கடவுளே! வன்பு - வலிமையில், உந்து - உயர்ந்த, இசல் - மாறுபாட்டையுடைய, நிசாசராந்தக - அசுரர்குலத்திற் கியமனே! சேந்த - கந்தனே! என்னில் - என்று துதிப்பீராகில், சேயவன் - செவ்வாய், புந்தி - புதன், பனிப்பானு - சந்திரன், வெள்ளி - சுக்கிரன், பொன் - வியாழம், செங்கதிரோன் - ஆதித்தன், சேயவன் - அவ்வாதித்தன் மைந்தன் சனியாகிய நவக்கிரகங்களின் வக்கிரோதையத்தால், புந்தி தடுமாறவே தரும்-புத்தியைச் சலனப்படுத்துகின்ற, சேதம் இன்று - கேடில்லை.

(க - து.) கான்யாறோடும் புனத்திலிருந்த வள்ளிநாயகிபேரிலன்புகூர்ந்த செந்திநாயகனே! அசுரர்குலாந்தகனே! சேந்தனே! என்று துதிக்கின்றவர்களுக்கு நவக்கிரகங்களின் வக்கிரோதயத்தாலாகுந் தீமையில்லை. (சஅ)

சேதக மொன்று மனுதியுந் தாதையுந் தேடரியார்
சேதகமொன்றுஞ் சதங்கையங் கிண்கிணி செச்சையந்தாள்
சேதக மொன்றும் வகைபணி யாயினித் தியவினைச்
சேதக மொன்று மறியா துழலுயிர்ச் சித்திரமே.

(ப - ரை.) சேதகமொன்று - ஒருதலை பின்னமான, மன் - நிலைபெற்ற, ஆதியும் - பிரம்மாவும், தாதையும்-அப்பிரமாவின்றுதை யாகிய மகாவிஷ்ணுவும், தேடரியார்-தேடுதற்கரிதான பரமசிவனது, சே - மைந்தனே! தகமொன்றும் - தகுதியாய் முழங்குகின்ற, சதங்கை - சதங்கையையும், அம் - அழகிய, கிண்கிணி - கிண்கிணியையும், செச்சை-வெட்சிமாலையையுமுடைய, அம் - சிரேஷ்டமாகிய தாள் - திருவடித்தாமரையில், சேது - சிவந்த, அகம் - என்னிருதயமானது, ஒன்றும் வகை - கூடும்வண்ணம், பணியாய் - அருள் செய்யவேண்டும், இனி - இனிமேல், தீய - கொடிய, வினை - இருவினையாகிய, சேதகம் - சேற்றினுள்ளே, ஒன்றும் அறியாது - ஒருநெறியுமறியாமல், உழல் - கிடந்துழலுகின்ற, உயிர் - ஆவியின் வாழ்க்கை, சித்திரம் - பொய்யாயிருக்கின்றது.

(க - ரு.) நான்முகனுந் திருமாலு மறியவொண்ணாத பரமசிவனது மைந்தனே! இருவினைச்சேற்றி லழுந்தி வருந்து மென்னுயிர் வாழ்க்கை நித்தியமல்லவாதலா லுன் திருவடியை யென் மனம் பற்றும் வகையருள். (சுக)

சித்திர மிக்கன வில்வாழ் வெனத்தெளி யுந்தவவா
சித்திர மிக்க னெறிக்கழிந் தேற்கினிச் செச்சைநல்வி
சித்திர மிக்க தனக்குறத் தோகை திறத்தமுத்தி
சித்திர மிக்க வருளாய் பிறவிச் சிறையறவே.

(ப - ரை.) சித்திரம் - பொய்யாகிய, இக்கனவு - இப்போது காணுங் கனுப்போலாகும், இல்வாழ்வு - பாசபந்தங்களாற் சிக்கியு

மனைவாழ்க்கையானது, எனத் தெளியும் - என்று நிச்சயத்தைக் கொடுக்கின்ற, தவவாசி - தபோபலத்தின், திாம் - உறுதியை நாடாமல், இக்கன் - கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனது, நெறிக்கு - காம நூல்வழியில், அழிந்தேற்கு - கெட்டவெனக்கு, இனி - இனிமேலாவது, செச்சை - வெட்சிமாலையைப் புனையும், நல் - திவ்வியமான, விசித்திர - அழகனே! மிக்க - பெருத்த, தன-கொங்கையையுடைய, குறத்தோகை திறத்த - குறவர் வளர்த்த வள்ளிநாயகனே! முத்தி சித்தி - மோட்சப்பேறுனது, ரமிக்க - குறைதீர்ந்து திருப்தியாகும்படி, அருளாய் - நீ கிருபைசெய்யவேண்டும், பிறவிச் சிகை - எனது சனனமரண பந்தங்கள், அற - அறும்பொருட்டு.

(க-து.) வெட்சிமாலையோனே! வள்ளிநாயகனே! ஆத்மாவுக்கு உறுதியான தவத்தை நாடாமல் சிற்றின்பவிஷயத்தி லாழ்ந்து பொய்யுங் கனவும் போன்ற மனைவாழ்க்கையி லிருக்கின்றவெனக் கினியாகிலு முத்தி யெய்தும்பொருட்டும் சனனமரண மறும்பொருட்டும் அதை நாடக் கிருபை செய்யவேண்டும். (௫௦)

சிகைத்தோகை மாமயில் வீரா சிலம்புஞ் சிலம்பம்புரா,
சிகைத்தோகை மாமயில் வாங்கிப் பொருது திசைமுகன்வா,
சிகைத்தோகை மாமயில் வானில்வைத் தோய்வெஞ் செருமகள்வா, சிகைத்தோகை மாமயில் செவ்விநற் சீர்சொற் றித்தித்ததே.

(ப - ரை.) சிகை கொண்டையையும், தோகை - தூவியையுமுடைய, மா-பெரிய, மயில் வீரா - மயிலேறும் வீரனே! சிலம்பும் - கிரவுஞ்சகிரியையும், சிலம்பு - முழங்குகின்ற, அம்புராசி-சமுத்திரத்தின்கண், கை - ஒழுங்காக, தோகை - துவசத்தையுடைய, மா - மாமரமாய் நின்ற சூரனையும், மய் - இருளுக்கு, இல் - இடமாகிய மாயையையும்,வாங்கி-விலக்கி,பொருது-போர்செய்து வென்று, திசை

முகன் - நான்முகப்பிரமன், வாசி - பிரணவப்பொரு ளறியாமல் வாசித்த குற்றத்திற்கு, கைத்து - கோபித்து, ஓகை - மகிழ்ச்சியை, மாமய் - அழகுக்கு, இல் - இருப்பிடமாகிய, வானில் - தேவருலகத் தில், வைத்தோய்-விளைந்தவனே! வெஞ்செரு - வெவ்விய போரிற் சிறந்த, மகள் வாசி - பாண்டியனது குதிரைமுகத்தையுடைய பெண் ணுக்கு, கைத்தோ - அக்குதிரைமுகத்தைத் தீர்த்தவனே! கைமா - அயிராவதம் வளர்த்த, மயில்-தெய்வயானையினது, செவ்வி - கலவிப் புதுமையினும், நக்கீரர் சொல் - நக்கீரர் சொல்லிய திருமுருகாற் றுப்படை, தித்தித்தது - (உனக்கு) இனிமையாயிற்று.

(க - து.) மயில் வீரனே! மாவாய் நின்ற சூரனையும் கிரவுஞ்ச கிரியையும் மாயையையு மறச்செற்று அமராபதியை யீடேற்றின வனே! பிரமாவைக் கோபித்தவனே! தெய்வயானையின் கலவியின்பத் தினும் நக்கீரர் துதித்த பாடல், குதிரைமுகத்தையுடைய பெண்ணு க்கு அம்முகத்தை மாற்றின வுனக்கு இனிமையாயிற்று. (கூக)

திக்திக்குந் தொந்திக்கு நித்தம் புரியுஞ் சிவன்செவிபத்
தித்திக்குந் தொந்திக் கறமொழி பாலக தேனலைத்துத்
தித்திக்குந் தொந்திக் கிளையாய் விளையுயிர்க் குஞ்சிதைதோல்
தித்திக்குந் தொந்திப் பனவேது செய்வினைத் தீவிலங்கே.

(ப - ரை.) திக்திக்கும் - திக்கியென்னுந் தாளத்துக்கும், தொந் திக்கும் - தொந்தியென்னுந் தாளத்திற்கு மேற்க, நித்தம் புரியும் - நடனஞ் செய்கின்ற, சிவன் - பரமசிவனது, செவிபத்தித்திக்கு - இருசெவிகளின் புலனிடத்து, உந்து - நுழையும்படி, ஓம் - பிரண வப்பொருளை, திக்கற - மயக்கநீங்க, மொழி - உபதேசித்த பாலக - பாலகனே! தேன் அலைத்து-பலகார நைவேத்தியத்தாற் றேனொழுகி, தித்திக்கும் - இனிப்புற்றிருக்கின்ற, தொந்திக்கு - வயிற்றையுடைய கணபதிக்கு, இளையாய் - இளையோனே! விளை - கருப்பையிலுரு

வான, உயிர்க்கும்-சீவனுக்கும், சிதை-அழிந்துபோகின்ற, தோற்றித் திக்கும் - தோற்பையாகிய வுடம்புக்கும், தொந்திப்பன வேது-சம்பந் தப்பட்டுப் பிறப்புண்டாவதற்குக் காரணம், செய் - யான் முன்னியற் றிய, வினை-இருவினையினது, தீ-கொடிய, விலங்கே-தளைதானோ.

(க-து.) தித்தித்தொந்தியென்று நடனஞ்செய்யும் பரமசிவனது திருச்செவியிற் பிரணவப்பொருளை மயக்கற வுபதேசித்த பாலகனே! தொந்திவிநாயகருக் கிளையோனே! உடலு முயிருஞ் சம்பந்தப்பட்டுப் பிறவி யுண்டாவதற்கு முன் செய்த வினைப்பாசந்தான் காரணமோ? நீ சொல். (கூஉ)

தீவிலங் கங்கை தரித்தார் குமார திமிரமுந்நீர்
தீவிலங் கங்கை வருமான் மருக தெரிவற்றவான்
தீவிலங் கங்கை வரவா விரைக்குத் திரிந்துழலுந்
தீவிலங் கங்கை யமன்றொட ராமற் றிதம்பெறவே.

(ப-ரை) தீ - கரத்திலக்கினியையும், விலம் - புயத்தில் வில் வத்தையும், கங்கை - சென்னியிற் கங்கையையும், தரித்தார் - தரித்த பரமசிவனது, குமார - மைந்தனே! திமிர - இருணிறமான, முந்நீர்-சமுத்திரமும், தீ-வாண்டுபோகத்தக்க, வில்-வில்லின், அங்கம்-வித் தையில், கைவரு-வல்லவரான, மான் மருக-திருமான் மருகோனே! தெரிவற்ற - அரிதற்கரிய, வான் - பெரிய, தீவில் - தீவுகளிலும், அங்கங்கு - மற்றும் பலவிடங்களிலும், ஐவர்-பஞ்சேந்திரியங்களால், அவாவு - இச்சிக்கத்தக்க, இரைக்கு - உணவின்பொருட்டு, திரிந்துழ லும் - அலைந்து திரிகின்ற, தீ - புத்தியினது, விலங்கம் - பலத்த தொடர்ச்சியை, கை - ஒழிக்கவேண்டும்,யமன் தொடராமல்-இயமன் றொடர்ந்து பற்றுமல், நிதம் பெற - உனது திருவடியி லின்புற் றுறுதிப்படும்பொருட்டு.

(ப-ரை.) கங்கையும் வில்வமுஞ் சூடி யனலேந்திய பரமசிவனது மைந்தனே! கடலும் வறளும்படி விற்போர்செய்யுந் திருமான் மருகோனே! என்னை நமன் பிடித்துக்கொள்ளாமல் யான் உன் அடியை யுறுதியாய்ப் பற்றும்படி யைம்புலன்களி னிச்சையை யொழித்தருள். (௫௰)

திதத்தத்தத் தித்தத் திதிதாதை தாததுத் தித்தத்திதா
திதத்தத்தத் தித்த திதித்தித்த தேதுத்து தித்தித்ததா
திதத்தத்தத் தித்தத்தை தாததி தேதுதை தாததத்து
திதந்தத்தத் தித்தித்தி தீதி திதிதுதி தீதொத்ததே.

(ப - ரை.) திதத்தத்தத்தித்த - திதத்தத்தத்தித்த வென்னுந் தாளமானங்களை, திதி - திருநடனத்தாற்காக்கின்ற, தாதை-பரமசிவனும், தாத - பிரமனும், துத்தி - படப்பொறியினையுடைய, தத்தி - பாம்பினையுடைய, தா - இடத்தையும், தித - நிலைபெற்று, தத்து - ததும்புகின்ற, அத்தி - சமுத்திரத்தையும் பாயலாகக்கொண்டு, ததி - தயிரானது, தித்தித்ததே-தித்திக்கின்றதென்று, து-உண்ட கண்ணனும், துதித்த - துதிசெய்து வணங்குகின்ற, இதத்து - பேரின்ப சொரூபியான,ஆதி-முதல்வனே! தத்தத்து-தந்தத்தையுடைய, அத்தி-அயிராவதத்தால் வளர்க்கப்பட்ட, தத்தை - கிளிபோன்ற தெய்வயானைக்கு, தாத - தொண்டனே! திதே - தீமையே, துதை - நெருங்கிய, தாது-சப்ததாதுகளா னிறைந்ததும், அதத்து - மரணத்தோடும், உதி-சனனத்தோடும், தத்து - பலதத்துகளோடும், அத்து-இசைவுற்றதுமான, அத்தி - எலும்புகளைமூடிய, தித்தி - பையாகிய விவ்வுடல், தீ - அக்கினியினால், தீ - தகிக்கப்படுகின்ற, திதி - அந்நாளிலே, துதி-உன்னைத்துதிக்கும், தீ-புத்தி, தொத்தது - உனக்கே யடிமையாக வேண்டும்.

(க - து.) திதத்தத்தத்தித்தவென்னுந் தாளத்தா னடிக்கும் பரமசிவனும், பிரமாவும், தயிரையுண்டு பாற்கடலையும் ஆதிசேடனையும்

பாயலாகக்கொண்ட திருமாலும் வணங்குகின்ற முதல்வனே! தெய்வயானைதாசனே! சனனமரணத்திற்கிடமா யெலும்பு முதலிய ஏழாகணிறைந்த பொல்லாத இவ்வுடற்பை தீயில் வேகுங்கா லுன்னைத் துதிக்கு மென்புத்தியை யுனதடியிணைக் காட்படுத்தவேண்டும். (௫௪)

தீதோ மரணந் தவிரும் பிறப்பறுந் தியகற்புந்
தீதோ மரணம் பரமீது தானவர் சேனைமுற்றுந்
தீதோ மரணந் தனபூசு ரர்திரண் டேத்தியமுத்
தீதோ மரண மலையாளி யென்றுரை தென்றுறவே.

(ப - ரை.) தீதோ - தீங்குமாத்திரமோ, மரணம் - இறப்பும், தவிரும் - ஒழியும், பிறப்பு - சனனமும், அறும் - நீங்குமாதலால், தீய - கொடியதொழிலை, கல் - கற்கின்ற, புந்தீ - மனமே, தோம் - குற்றத்திற்கு, அரண் - இடமாகிய, அம்பரமீது - சமுத்திரத்திலே, தானவர்-அசுரருடைய, சேனை முற்றும் - சேனையனைத்தையும், தீ - தகித்த, தோமர - கைவேலையுடையோனே! ணந்தன - கிருபையாளனே! பூசுரர் - வேதியர்கள், திரண்டு - கூட்டமாகக்கூடி, ஏத்திய - வணங்கத்தக்க, முத்து - சரவணமுத்தையனே! ஈது-இந்த, ஓமரண - மறையோர் செய் வேள்வியி னவிர்ப்பாகத்திற் குரியவனே! மலை ஆளி - குறிஞ்சிநிலத்தை யாள்பவனே! என்று உரை - என்று துதிசெய், தென்றுற - அழகு பெறும்படியாக.

(க - து.) தீமையையே கருதுகின்ற புத்தியே! சமுத்திரத்தின்கண் ணசுரர்களையற மாய்த்த வேலையுடையவனே! வேதியர்களொழத்தக்க சரவணமுத்தானவனே! மறையோர் செய்யும் யாகத்தினவிர்ப்பாகத்திற் குரியவனே! குறிஞ்சி நிலத்திற் கிறைவனான கந்தனே! என்று துதித்தா லுனது தீமைமாத்திரமல்ல, சனனமரணமுமறும். (௫௫)

தென்ன வனங்கனஞ் சூழ்காத் திரிகை சூலகாத்
தென்ன வனங்கனந் தப்பத நீட்டினன் செல்வமுன்பின்
தென்ன வனங்கனன் னீற்றாற் றிருத்திய தென்னவின்னந்
தென்ன வனங்கனங் கைச்சிலைக் கூனையுந் தீர்த்தருளே.

(ப-ரை.) தென்னவனம் - தென்னஞ்சோலைகளையும், கனம்-மேகங்கள், சூழ் - கவிந்திராநின்ற, கா - பூஞ்சோலைகளையுமுடைய, திரிகை - திருத்தணி: பரங்குன்று: செங்கோடென்று மூன்று மலைகளையு முடையோனே! சூலகர-கையிற் சூலாயுதத்தையுடைய, தென்னவன் - தென்றிசைத்தலைவனாகிய யமனது, அங்கனந்த - உருவழியும்படி, பதநீட்டினன்-திருப்பாதத்தை நீட்டியுதைத்த பரமசிவனது, செல்வ - மைந்தனே! முன் - முற்காலத்தில், பின் - பின்னே கூனையுடைய, தென்னவன் - பாண்டியனது, அங்க-உடலை, நன்னீற்றால்-நன்மையைத் தரும் விபூதியினால், திருத்தியதென்ன - நிமிர்த்தினதுபோல, இன்னம் - இப்போதும், தென்ன - வனப்புவாய்ந்த, அனங்கன் - மன்மதனது, அம் - அழகிய, கை - கையிற் பிடித்த, சிலை - கருப்புவில்லினது, கூனையும் - வளைவையும், தீர்த்து - நீக்கி, அருள் - மதனென்மேற் பாணப்பிரயோகஞ் செய்யாதபடி உன் மாலையைத் தந்தருளவேண்டும்.

(க-ரு.) திருத்தணிகை, திருப்பரங்குன்று, திருச்செங்கோடென்னு மூன்று மலைகளிலு முறைபவனே! கூற்றை யுதைத்த பரமசிவனது மைந்தனே! முன் பாண்டியனது கூனை நிமிர்த்தினதுபோல என்னை வருத்த மன்மதன் கருப்புவில்லை வளைத்தலையுந் தீர்த்தருளவேண்டும். (௫௬)

தீத்தன் பரவை வெளிநீங்கிச் சேய்தொழச் செல்பதவுத்
தீத்தன் பரவை முறையிட மாங்குறை தீங்குறநீவ
தீத்தன் பரவை தழைக்கவின் காவெனச் சென்னியின்மேல்
தீத்தன் பரவையில் வேலத்த னேகுரு சீலத்தனே.

(ப - ரை.) தீத்தன் - கிரணங்களையுடைய சூரியன், பாவு - சஞ்சரிக்கின்ற, ஐ - அழகிய, வெளி - ஆகாசத்தையும், நீங்கி - கடந்து, சேய் - பிள்ளையாகிய பிரமாவும், தொழ - வணங்கும்படி, செல் - சென்று, பதவுத்தீத்தன் - பாதத்தை யூர்த்தாண்டவமாகவெடுத்த திருமாலும், பாவை - சமுத்திரமும், முறையிட - அலறுகையில், மா - மாவுருக்கொண்டு நின்ற சூரனால், குறை - உண்டான குறைபாட்டையும், தீங்கு - தீமையையும், உறவே - முழுதும், தீத்து - அற்றுப்போகும்படி யொழித்து, அன்பர் அடியார்களுடைய, அவை - கூட்டம், தழைக்க - அதிகரிக்கும்படி, விண் - அமராபதியை, காவென - காப்பாற்றென்று சொல்லி, சென்னியின்மேல் - முடியின்மேல், தித்தன் - கங்கையைச் சூடிய பரமசிவன், பாவு - துதித்த, ஐயில் - கூரிய, வேல் - வேலாயுதத்தை, அத்தனே - கரத்திலுடைய முருகக் கடவுளே! குருசீலத்தனே - குருவாகிப் பரமசிவனுக்குப் பிரணவப் பொருளை யுபதேசித்த நற்குணக்குன்றமே!

(க - து.) திருநெடுமால் முறையிடுகின்றதைக் கண்டு சமுத்திரத்தின்கண் மாவுருக்கொண்டு நின்ற சூரனை வதைத்துப் பத்தர் குழாந் துன்பமற்று வாழும்படி யமராபதியைக் காப்பாற்றென்று பரமசிவன் சொல்லுங்கால் வணங்கி யப்படியே முடித்த வேலாயுதனே! அப்பரமசிவனுக்குக் குருவாயுபதேசித்தவனே! (௫௭)

சீலங் கனமுற்ற பங்கா கரசல திரக்கநி
சிலங் கனமுற்ற முத்தூர்செந் தூர சிகண்டியஞ்சு
சீலங் கனமுற்ற வேதனை மேவித் தியங்கினன்சீ
சீலங் கனமுற்ற விப்பிறப் பூடினிச் சேர்ப்பதன்றே.

(ப - ரை.) சீலம் - தயாளத்திலும், கன - மகத்துவத்திலும், முற்று - மேற்பட்ட, அபங்கா - பங்கமிலாதவனே! கர - கோபத்தையுடைய, சலதி - சமுத்திரத்தின்கண், ரக்க - அசுரக்கூட்டமாகிய,

நிசி - இருளை, லங்கன - கடிந்தவனே! முற்றம் - முன்றிலின்கண், முத்தா - முத்தர்கள், வார் - இறைந்திருக்கின்ற, செந்தூர் - திருச்செந்தூரில் வாழ்பவனே! சிகண்டி - மயில்வாகனனே! அம் - அழகிய, சசீ - பரிசுத்தமானவனே! லங்கனம்-பசிபாகிய வக்கினியினால், உற்ற - பொருந்திய, வேதனை - வருத்தத்தை, மேவி - அடைந்து, தியங்கினன் - மயங்குகின்றேன்; சீசீ - இது மிகவு மிகழ்ச்சியான, லங்கனம் - பங்கமாம், முற்ற - முழுதுமாதலால், இப்பிறப்பூடு - இப்படிப்பட்ட சனனத்திலே, இனி - இனிமேலும், சேர்ப்பது - சேரப்பண்ணுவது, நன்று - நன்றல்ல.

(கு-ரை.) பங்கமற்றவனே! சமுத்திரத்தின்கண் ணசுரர்கிளையை மாய்த்தவனே! திருச்செந்தூர் நாயகனே! மயில்வாகனனே! பரிசுத்த மானவனே! உதராக்கினிக்கே யிரைதேடி வருந்துகின்ற யிகழ்ச்சிக் கிடமான விச்சனனத்தை யின்னும்யா னடையாதிருக்கும்படி யொழித்தனன்று. (ருஅ)

சேர்ப்பது மாலய நீலோற் பலகிரித் தெய்வவள்ளி
சேர்ப்பது மாலய முற்றா ரெனப்பலர் செப்பவெப்புச்
சேர்ப்பது மாலய வத்தைமன் யாக்கை சிதைவதன்முன்
சேர்ப்பது மாலய வாசவன் செப்பிய செப்பதத்தே.

(ப-ரை.) சேர் - நெருங்கியிருக்கின்ற, பதும் தாமரைகளூர், ஆல - அசைகின்ற, அம் - சலத்தின்கண், நீலோற்பல - செங்கழுநீர் மலர்கின்ற, கிரி - திருத்தணியில் வாழும், தெய்வ - தெய்வீகமாகிய, வள்ளி-வள்ளியம்மைக்கு, சேர்ப்ப - தலைவனே! துமா - துமமலினால், லயமுற்றார்-மரணமடைந்தார், என - என்று, பலர் - பலரும், செப்ப - சொல்ல, வெப்பு-வெதும்புகின்ற, சேர்ப்பது-சிலேத்துமமும், மால் - மயக்கமும், அயவத்தை - பஞ்சாவஸ்தைகளும் - மன் - நிலைபெற்ற, ஆக்கை - இவ்வுடல், சிதைவதன்முன் - அழிவ

தற்கு முன்னமே, சேர்ப்பது - என்னைச் சேர்த்தருளவேண்டும், மால் - விஷ்ணுவும், அய - பிரம்மாவும், வாசவன் - இந்திரனும், செப்பிய-புகழ்ந்தோதிய, செ-சிவந்த, பதம் - திருவடித்தாமரையில்.

(க-து.) திருத்தணிமலையோனே! வள்ளிநாயகனே! வெப்பும் சிலேத்துமமு மயக்கமுமாகிய வவஸ்தை நிறைந்த வென்னுட லழிந்துவிடுவதன் முன்னும், தும்மினவுடனே யிறந்தானென்று பலர் சொல்வதன் முன்னும், பிரமா விஷ்ணு இந்திரன் முதலினோர் புகழு நின் பாததாமரையி லென்னைச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். (ருக)

செப்பத் தமதிலை மாற்றார் கொளுமுன்னஞ் செல்வர்க்கிடச்
செப்பத் தமதிலை யெங்ஙனுய் வார்தெய்வ வேழமுகன்
செப்பத் தமதில்லை வாணுத னோக்கினர் சேணில்வெள்ளிச்
செப்பத் தமதிலை வென்றார் குமாரவத் திக்கரசே.

(ப - ரை.) செப்ப - நடுவுநிலைமையால், தமது-தங்களுடைய, இலை - இல்வாழ்க்கைக்குரிய மனைவியையும், மாற்றார்-பகைஞர்கள், கொளுமுன்னம் - கைப்பற்றிக்கொள்ளு முன்னமே, செல்வர்க்கு - ஐசுவரியவான்களுக்கு, இட-(வறியோர்க்கு) இட்டுண்ண, செப்பு - சிவந்த, அத்தமது - கையானது, இலை - இல்லையாயின், எங்ஙன் - எப்படி, உய்வார் - பிழைப்பார்கள்; தெய்வ - தெய்வீகமாகிய, வேழ முகன் - யானைமுக விநாயகரால், செப்பு - புகழப்பட்ட, அத்தம - (அவரது) தம்பியே! தில்லை - சிதம்பர நடேசரான, வாள்-ஒளிபொருந்திய, நுதல் நோக்கினர் - நெற்றிக்கண்ணை யுடையவரும், சேணில் - ஆகாசத்தில், வெள்ளி - வெள்ளியும், செப்பு - செம்பும், அத்த - பொன்னுமான, மதிலை - மதிலையுடைய திரிபுரத்தை, வென்றார் - செயித்தவருமாகிய பரமசிவனது, குமார - மைந்தனே! அத்திக்கு - தெய்வயானை நாயகிக்கு, அரசே - தலைவனே!

(க - து.) கணபதிக் கிளையோனே! பாலலோசனருந் திரிபுர தகனருந் தில்லை நடேசருமான பரமசிவனது மைந்தனே! தெய்வ

யானை நாயகனே! செல்வமுடையா ரஃது நிலையாமை யென்றறிந்து மதஞ னல்லறஞ் செய்யாதிருப்பாரா யெனப்படிக் கடைத்தேறுவார் கள். (௬௦)

திக்கா சத்தி தவன்சென்று முன்றி திருமார்வந்
திக்கா சத்தி யிடத்தோ யென்செய்வ தெனத்தருநீ
திக்கா சத்தி விதிர்த்திலை யேயெவன் செய்குவாத்
திக்கா சத்தி யலைவாய் வளர்நித் திலக்கொழுந்தே.

(ப - ரை.) திக்கர் - திக்குப்பாலகர்களும், அச - ஆட்டை, நித வன் - நிலைபெற்ற வாகனமாகவுடைய அக்கினியும், முன் சென்று - முற்காலத்திற் பரமசிவனிடத்திற்குப் போய், திதி குமரர் - திதியின் பிள்ளைகளாகிய வசுரர்கள் செய்த, வந்திக்கு - கொடுமைக்கு, அர - சங்கரனே! சத்தி - உமையை, இடத்தோய் - இடதுபாகத்தி லுடை யோனே! என் செய்வது - எப்படித் தப்பிப் பிழைப்போம், என - என்று முறையிடுகையில், தரும் - அப்பரமசிவ னுமக்களித்தருளிய, நீதி - (அடியாரிடரை நீக்கும்) நெறியையுடைய, கர சத்தி - திருக் கரத்தின் வேலாயுதத்தை, விதிர்த்திலையேல் - நீ பெரிங் தவ்வசுரர் களை யழிக்காவிடில், எவன் செய்குவர் - அத்தேவர்க ளென்ன செய்து பிழைப்பார்கள், அத்திக்கு - தெய்வயானைக்கு, அரசு - நாய கனே! அத்தி - சமுத்திரத்தின், அலைவாய் - அலை மோதுகின்ற திருச்செந்திற்பதியில், வளர் - வளர்கின்ற, நித்திலக்கொழுந்தே - முத்தின் கொழுந் தொளியானவனே!

(க - து.) தெய்வயானை நாயகனே! திருச்செந்திற்பதியில் வாழு முத்தொளியானவனே! முன் தேவர்கள் முறையிடக் கேட்டுப் பரம சிவனருளிய வேற்படையை நீர் செலுத்தாவிடி லசுரர்கள் செய்த தீமையைக் கடந்து அவர்கள் பிழைப்ப தெப்படி? (௬௧)

திலமுந் தயில முநிகா வெங்குந் திகழ்தருசெந்
திலமுந் தயில முருகா வெனுதத் திநகையினித்

திலமுந் தயிலமு தக்தா லுருகிய சித்தவென்னே
திலமுந் தயில கலவினை மேவித் தியங்குவதே.

(ப-ரை.) திலமும் - எள்ளும், தயிலமும் - எண்ணெயும், நிசா- ஒப்பாக, எங்கும் - எவ்விடங்களிலும், திகழ்தரு - நிறைந்து விளங்குகின்ற, செந்தில - திருச்செந்திற்பதியோனே! முந்து - ஆயுதவருக்கங்களின் முதன்மையான, அயில - வேலாயுதத்தை யுடையவனே! முருகா - குமாரக்கடவுளே! எனு து - என்று துதித்தோலமிடாது, அத்தி - தெய்வவானை நாயகினது, நகை - தந்தமாகிய, இன் - இனிய, நித்திலம் - முத்தானது, உந்து - செலுத்துகின்ற, அயில் - நுகரப்பட்ட, அமுதத்தால் - அதராவமுதத்தால், உருகிய - குழைந்த, சித்த - இருதயத்தை யுடையோனே! என் - என்ன காரணம், எதிலம் - (வழியடிமையாகிய யாம்) அயலோர்போல, முந்தயில் - முற்சனனத்திறல் வந்த, அகல - பெரிதான, வினை மேவி - தீவினையுற்று, தியங்குவது - வருந்துகின்றது.

(க - து.) தெய்வயானைநாயகியி னதரபானத்தா லுருகு மிருதயனே! எங்கு மெள்ளு மெண்ணெயும்போ னிறைந்து விளங்குகின்றவனே! முருகனே! வேலாயுதனே! செந்திற்பதியோனே! என்று துதியாம லுனது வழியடிமையாகிய யாம் அயலோர்போலப் பழவினையான் மயங்குகின்றதென்ன? (சுஉ)

தியங்காப் பொறியுண் டெனுந்தனுத் தீதலு மேதியையூர்
தியங்காப் பொறியுண் டவமிலி யேயென்று செப்பலுஞ்சத்
தியங்காப் பொறியுண் டயன்கைப் படாது திரவெற்புநி
தியங்காப் பொறியுண்டைபண்டுயப் போர்செய்தசேவகனே.

(ப - ரை.) தியங்கா - மயங்காத, பொறியுண்டெனும் - ஐம்பொறிகளையுடைய, தனு-உடல், தீதலும்-வேகின்றதும், மேதியை - எருமைக்கடாவை, ஊர்தி - வாகனமாகவுடைய யமன், அங்கா -

(என்னைக் கொண்டுபோய்) வாயைத் திறவென்றும், பொறி - யான் செய்த பாவத்திற்காகத் தீயை, உண் - தின்னென்றும், தவமிலியே என்று - தற்றவத்தைச் செய்யாத பாவியேயென்றும், செப்பலும் - சொல்லுதலும், சத்தியம் - உண்மையாதலால், கா - இனியாவது காத்தருளும், பொறியுண்டு - பிரமலிபியடைந்து, அயன் கைப்படாது - பிரமதேவன் சிருஷ்டிக்குள்ளாகாமற் பிறப்பொழியும்படி, திர-நிலைபெற்ற, வெற்பு - கிரவுஞ்சகிரியை, நிதியம் - சங்கநிதி பதுமநிதியும், கா-கற்பகத்தருவும், பொறியுண்டை - செல்வத்திரளையுமுடைய பொன்னுலகானது, பண்டு - பூர்வத்தில், உய - பிழைக்கும்படி, போர் செய்த - போரினைச்செய்து வென்ற, சேவகனே - வீரனே!

(க - து) முன் கிரவுஞ்சகிரியைப் பிளந்து தேவலோகத்தைக் காத்த வீரனே! ஐம்பொறிகளையுடைய வுடல் சாம்பலாவதும், செய்த பாவத்துக்குத் தக்கபடி தீப்பொறியை யூட்டும் யமதண்டனைக்கு நாளுள்ளாவதும் சத்தியம்; இனியாவ திவ்வுடற்சுமை கொள்ளாமற் பிறப்பறக் காப்பாற்றவேண்டும். (சுங)

சேவக மன்ன மலர்க்கோமுன் னீசொலத் தெய்வவள்ளி
சேவக மன்ன வதனும் புயகிரி செற்றமுழுச்
சேவக மன்ன திருவாவி னன்குடி ச் செல்வகல்விச்
சேவக மன்ன முனிக்கெங்ங னுணித் திகைப்புற்றதே.

(ப - ரை.) சே - இடபவாகனத்தில், அகம் - மேல், மன்னு - நிலைபெற்றுவருகின்ற, அமலர்க்கு - பரமசிவனுக்கு, ஓம் - பிரணவப் பொருளை, முன்-பூர்வத்தில், நீ சொல - நீ யுபதேசிக்க, தெய்வ-தெய்வீகமாகிய, வள்ளி - வள்ளிநாயகியினது, சே - சிவந்த, அகமன்ன - இருதயதாமரைபோன்ற, வதனம்புய - முகாரவிந்தனே! கிரி - கிரவுஞ்சகிரியை, செற்ற - பிளந்த, முழுச் சேவக - ஒப்பற்ற வீரனே! மன்ன - தலைவனே! திருவாவினன்குடிச் செல்வ - சிறந்த பழனிப்

பதிவாழுங் குமாரக்கடவுளே! கல்விச்சேவகம் - வேதமோதுந் திறத்தையும், அன்னம் - அன்னவாகனத்தையுமுடைய, முனி - பிரமா, எங்ஙன் - எவ்விதத்தினாலே, நாணி - வெட்கி, திகைப்புற்றது - அப்பிரணவப்பொருடெரியாமன் மயங்கினது.

(க - நு.) வள்ளிநாயகி யிருதய தாமரைபோன்ற வதனும்புயனே! கிரவுஞ்சகிரியைப் பிளந்த வீரனே! பழனிப்பதியானே! தலைவனே! பரமசிவனுக்குபதேசித்த பிரணவத்திற்கு வேதமோதுந்திறத்தையுடைய பிரம்மா பொருடெரியாம னாணித் திகைப்புற்றிருந்த தெப்படி? (சுச)

திகைப்படங் கப்புயந் தந்தரு ளானெனன் படிங்கணிய
திகைப்படங் கத்தமை யார்செந்தி லாரென்ப டென்னனுய
திகைப்படங் கப்புகல் சேயென்பள் கன்னிகண் ணீர்தாவி
திகைப்படங் கத்தமை யாதெமை யாட்கொளுஞ் சீகரமே.

(ப - ரை.) திகைப்பள் - மயங்குகிறாள்; தங்க - தழுவி யுயிர் பெற்றிருக்கும்படி, புயம் - தனது புயத்தை, தந்தருளான் - தந்து கிருபை செய்கின்றானில்லை, என்பள் - என்கிறாள்; திங்கள் - சந்திரனை, நிய திகைப்பள் - நித்தியமுமுபாலம்பனஞ் செய்கிறாள்; தம் - தமது, கத்து - இப்படி வருந்தி முறையிடுதலை, அமையார் - கூடித் திரக்ஷிக்கின்றாரில்லை, செந்திலார்-செந்திற்குமரர், என்பள் - என்கிறாள்; தென்னன் - கூன்பாண்டியனது, உயதி - (சுர) வருத்தத்தின், கைப்பு - வெப்பம், அடங்க - தணியும்படி, புகல் - (தமிழ்வேதமாகிய தேவாரத்தை) மொழிந்தருளிய, சேய் என்பள்-சம்பந்தப்பிள்ளையேயென்றுஞ் சொல்லுகிறாள்; கன்னி - எனதுயிராகிய பெண்ணனவள், கண்ணீர் தர-கண்ணீர் சோரும்படியாக, (ஆதலால்) விதி-பிரமனது, கைப்படு - கையினாற் சிருஷ்டிக்கப்படுகின்ற, அங்கத்து - உடற்பைக்குள், அமையாது - இவ்வான்மா வமைக்கப்பட்டுச் சனன

முறுதபடி, எம் - எம்முடைய, ஐ-குலதெய்வமே! ஆட்கொளும்-அடிமைகொண்டருளவேண்டும், சீகரமே - அழகிய குமாரக்கடவுளே!

(க - து.) எங்கள் குலதெய்வமான அழகனே! என்னுயிராகிய பெண்ணானவள் செந்திற்பதியான் யான் முறையிடுங் குறையைத் தணிக்கின்றானில்லை, அவன் புயத்தைத் தழுவத் தரவுமில்லையென்றும், கூன்பாண்டியன் சுரந்தணித்தவனே! என்றும் சொல்லுகிறாள்; சந்திரனையுந் தினந்தோறும் வெறுத்து மயங்குகிறாள்; இனி யிப்படிப் பட்ட சஞ்சனமுற்று வருந்தாதவண்ண மாண்டுகொள்ளவேண்டும். ()

சீகர சிந்துர வுத்தவெஞ் சூரசெயபுபவ
சீகர சிந்துர வல்லிசிங் கார சிவசுதசு
சீகர சிந்துர கந்தர வாகன் சிறைவிடுஞ்சு
சீகர சிந்துர மால்வினைக் குன்றைச் சிகண்டிகொண்டே.

(ப - ரை.) சீகரம் - அலைகளையுடைய, சிந்து - சமுத்திரத்தின்கண், ரவுத்த - இராவுத்தனான, வெம்-கொடிய, சூர - சூரனை, செய - வென்றவனே! புய - உனது திருப்புயத்தை, வசீகர - வசீகரித்தலில் வாஞ்சையுள்ள, சிந்துர - திலதத்தையுடைய, வல்லி - வள்ளிநாயகிக்குரிய, சிங்கார - அலங்காரத்தை யுடையவனே! சிவ சுத - பரமசிவனது மைந்தனே! சுசீ - அக்கினியினது, கர - கையிலிருந்தவனே! சிந்துர - வெள்ளையானையையும், கந்தர - மேகத்தையும், வாகன் - வாகனமாகக்கொண்ட விந்திரனது, சிறை - சிறையை, விடும் - களைந்த, சுசீகர - பரிசுத்தனே! சிந்து - சிதறவடி, உர - வலிய, மால் - மயக்கத்தைத் தாராநின்ற, வினை - இருவினையாகிய, குன்றை - கன்மலையை, சிகண்டிகொண்டு-மயில்வாகனரூடரா யென்முன் னெழுந்தருளி.

(க - து.) சமுத்திரத்தின்கண் வலிய சூரனை வென்றவனே! அழகிய புயாசலனே! வள்ளிநாயகனே! பரமசிவன் மைந்தனே! அக்

கினியின் கையிலிருந்தவனே! இந்திரனது சிறையைக் களைந்த பரி சுத்தனே! நீ மயிலேறிவந் தென்வினையாகிய குன்றைப் பொடிபடுத்த வேண்டும். (௬௬)

சிகண்டிதத் தத்த மாவாரி விட்டத் திதிபுத்ராா
சிகண்டிதத் தத்த நகபூ தாதெய்வ வள்ளிக்கொடிச்
சிகண்டிதத் தத்த மலர்மேற் குவித்திடை செப்புருவஞ்
சிகண்டிதத் தத்த தபோ பலமென்னுஞ் சேகரனே.

(ப - ரை.) சிகண்டி - மயில்வாகனத்தை, தத்த - சதிபாய்ந்து செல்லும்படி, தமா-முழங்குகின்ற, வாரி-சமுத்திரத்தின்கண், விட்டு-நடத்தி, அ - அந்த, திதி - திதியினுடைய, புத்ராசி-பிள்ளைகளாகிய வசுரக்கூட்டங்களை, கண்டித - சேதித்தவனே! தத்த - தந்தத்தை யுடைய, நக பூதா - பாம்புபோன்ற திருச்செங்கோட்டுக் கதிபனே! தெய்வ - தெய்வீகமான, வள்ளிக்கொடிச்சி - குறமாதாகிய வள்ளி நாயகியை, கண்டு - பார்த்து, இதத்து-இதமாக, அத்தமலர் - உன் கைகளாகிய மலரை, மேற்குவித்து - சென்னிமேற் கூப்பி, இடை - பெண்ணே யுன்னிடையானது, செப்பு - சிறப்பித்துச் சொல்லத் தக்க, உரு - வடிவமாகிய, வஞ்சி-வஞ்சிக்கொடியே; கண்-விழி, திதநிலைபெற்ற, தத்து - ஆபத்துகளெல்லாம், அகல்-நீங்குகின்ற, தபோ பலம் - (விரகாக்கினையைத் தணித்தலால் நான் செய்) தவத்தின் பயனே, என்னும் - என்று நலம்புனைந்துரைக்கும், சேகரனே - தலைவனே!

(க-து.) சமுத்திரத்தின்கண் மயிலேறிச்சென் றசுரர் கிளையை மாய்த்தவனே! திருச்செங்கோட்டு மலையாதிபனே! வள்ளிநாயகியை நோக்கிச் சென்னிமேற் கைகூப்பி யுன்னிடை வஞ்சிக்கொடியே, உன்கண்க ளென்றவப்பயனே, என்று நலம் பாராட்டுங் குமாரக்கடவுளே! (௬௭)

சேகா வாரண வேல்வீர வேடச் சிறுமிபத
சேகா வாரண மேவும் புயாசல தீவினையின்
சேகா வாரண வெற்பாள நாளுந் த்ரியம்பகனார்
சேகா வாரண நின்கையில் வாரணஞ் சேவனென்றே.

(ப - ரை.) சே-(அடியார்களைக்) காத்தலில், காவா - வஞ்சித்த லில்லாத, ரண - யுத்தத்தில் வலிதங்கிய, வேல் - வேலாயுதத்தை யுடைய, வீர - வீரனே! வேடச்சிறுமி - குறச்சிறுமியாகிய வள்ளி நாயகியினது, பத - பாதத்தை, சேகா - முடியிற்றரித்தவனே! வார ணம்-தெய்வயானை, மேவும்-தழுவும், புயாசல மலைபோன்ற புயத்தை யுடையவனே! தீவினையின் - கொடியவினையின், சேகு - வயிரத்தை, அா - சங்கரிப்பவனே! ஆரண - வேதம் பூசிக்கின்ற, வெற்பாள - திருச்செங்கோட்டுமலைக் கதிபனே! நாளும் - நாடோறும், த்ரியம் பகனார் - திரிநேத்திரங்களையுடைய பரமசிவனது, சே-இடபவாகன மாகிய விஷ்ணுவின், கா-கையிலிருக்கின்ற, வாரணம் - சங்குக்கும், நின் - உனது, கையில் - திருக்கரத்தி லிருக்கின்ற, வாரணம் - கொடியாகிய கோழிக்கும், சேவனென்றே - இரவு நீடியாமல் விடி தலைக்காட்டித் தொனிசெய்தலாலுங் கூவுதலாலும் பிராண னென் றாகவே யிருக்குமோ.

(க-து.) அடியார்களைக் காக்கும் வேலாயுதத்தை யுடையவனே! வள்ளிநாயகி பதசேகரனே! தெய்வயானை தழுவும் புயனே! வயிர மான வினையையொழிப்பவனே! திருச்செங்கோட்டுமலையை யுடைய வனே! பரமசிவனுக்கு இடபவாகனமாகிய விஷ்ணுவின் கையிலிருக் கின்ற சங்கும், உனது கரத்திலிருக்கின்ற கொடியாகிய கோழியும், பொழுது விடிதலைக் காட்டித் தொனி செய்தலுங் கூவுதலு மொன்று யிருத்தலா லவற்றிற்குப் பிராணனு மொன்றாகவே யிருக்குமோ? ()

சீவன சத்துரு கன்பாற் பிறப்பறத் தேவருய்யச் [வேள்
சீவன சத்துரு மிக்குமெய் யோன்கையிற் சேர்த்தசெவ்

சீவன சத்துருச் செய்பான் மருகவெ னுதிடையே
சீவன சத்துரு வெய்தியெய் தாப்பழி சிந்திப்பதே.

(ப - ரை.) சீவன் - பிராணன், அசத்து - சத்தல்லாதாகையால் (சீவனுந் தனுவு மியைந்திருக்கும்போதே), உருகு - இளகத்தக்க, அன்பால் - பக்தியினால், பிறப்பு - சனனம், அற - (சத்தின்னதென் றறிந்து) ஒழியும்படி, தேவர் - தேவர்கள், உய்ய - பிழைக்கும்படி யாய், சீவன் - சீவகாரணனானபரமசிவனால், அசத்து - ஆட்டுவாகன த்தையுடைய, உருமிக்கும் - வெப்பத்தைத்தருகின்ற, மெய்யோன் - தேகத்தையுடைய வக்கினியினது, கையில் - கரத்தில், சேர்த்த-சேர்க் கப்பட்ட, செவ்வேள் - குமாரக்கடவுளே! சீ-பிரகாசம் பொருந்திய, வனசத்து - தாமரைத்தவிசையுடைய, உருச்செய்யாள் - சிவந்ததிரு மேனியையுடைய மகாலட்சுமிக்கு, மருக - மருகனே! எனுது - என் றுள்ளத்திருத்தித் தியானிக்காமல், இடையே - மத்தியில், சீவன் - சீவனானது (சத்தாகிய பரத்தையு மசத்தாகிய தன்னையுமறிவதை விட்டு), அசத்து - அசத்தாகிய, உரு - (மலபாண்டமாகிய) உடலை, எய்தி - அடைந்து, எய்தாப் பழி - அதற்கேற்கத்தகாத பெரும்பழி களை, சிந்திப்பது - (என்னிருதயம்) சிந்தித்துக்கொண்டவமே காலங் கழிக்கின்றது.

(க - து.) சீவன் அசத்தாயிருந்து மவ்வசத்தைப் பற்றிவருந் தேகாதி முதலிய பிறப்பொழியும்படி சத்தாகிய பரனே! தேவர்களைக் காத்த செவ்வேளே! இலக்குமியின் மருகோனே! என் றன்பினு லுரு கித் துதியாம லத்தேகம் பிழைத்தற்குரிய சீவனத்தைப்பற்றி யடாத பழியை யென்னிருதயஞ் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கின்றது. (சுக)

சிந்தா வித்தக வாரும் புகர்முகத் தெய்வவெள்ளைச்
சிந்தா வித்தக வல்லிசிங் காரசெந் தூரகுன்றஞ்
சிந்தா வித்தக முத்திக்கு மாய்நின்ற செல்வதுஞ்சா
சிந்தா வித்தக னம்போது மிங்கிளந் திங்களுமே.

(ப - ரை.) சிந்துர - திலதந்தீட்டிய, இத்தகவு-இத்தகமைப்பாடு, ஆரும் - நிறைந்திருக்கின்ற, புகர் - புள்ளிபொருந்திய, முக - முகத்தையுடைய, தெய்வ - தெய்வீகமான, வெள்ளைச் சிந்துர - அயிராவதத்தினிடம் வளர்ந்த, வித்தக - அற்புதமான, வல்லி - தெய்வயானைக்கு, சிங்கார - இனிமையானவனே! செந்தூர - செந்திற்பதிக்கு நாயகனே! குன்றம் - கிரவுஞ்சகிரியை, சிந்து - பொடிசெய்த, உர-வல்லவனே! வித்தக - சர்வக்கியனே! முத்திக்கும் - மோக்ஷத்திற்கும், ஆய் - ஆராய்ந்தருள்செய், நின்ற - அடியவர்கட்கெல்லாந் தாய்போல நின்ற, செல்வ - செல்வனே! துஞ்சா - கண்ணுறங்காமன் முழங்குகின்றது; சிந்து - சமுத்திரமும், ரவி - சூரியனுடைய, தகனம் போலும் - காந்தியைப்போலத் தகிக்கின்றது, இங்கு - இவ்விடத்தில் (இடைவிடாமல்), இளம்-இளமைதங்கிய, திங்களும் - குளிர்ந்த சந்திரனும்.

(க - து.) சிந்துரந் தீட்டும் புகர்முகத்தையுடைய வயிராவதத்தினிடம் வளர்ந்த தெய்வயானை நாயகனே! முத்திக்கு வித்தகனே! கிரவுஞ்சகிரியைத் தகர்த்த செந்தில்நாயகனே! நிறைந்த செல்வனே! சமுத்திர முழங்கியும் சந்திரன் வெப்பத்தைத் தந்தும் என்னை வருத்துவதை நீ ஆய்ந்தருள். (௭௦)

திங்களு மாசுண மும்புனை வார்செல்வ னென்னையிரு
திங்களு மாசுண மாக்கும் பதாம்புயன் செந்திலன்னாள்
திங்களு மாசுண மன்போல் விழியுஞ் செழுங்கரும்புந்
திங்களு மாசுண நன்றான மாற்றமுந் தீட்டினன்றே.

(ப - ரை.) திங்களும் - சந்திரனையும், மாசுணமும்-அரவத்தையும், புனைவார் - தரித்துக்கொள்ளுகின்ற பரமசிவனது, செல்வன் - புதல்வனும், என் - என்னுடைய, ஐயிரு திங்களும் - பத்துமாதமென்னுங் காலவளவுக் குட்பட்டுத் தாயின் கர்ப்பத்திலுறும் பிறவித்துன்

பத்தையும், மா - மிகவும், சுணமாக்கும் - நீருக்கத்தக்க மகத்துவம் பொருந்திய, பதாம்புயன் - திருவடித்தாமரையை யுடையவனுமாகிய குமாரக்கடவுளது, செந்தில் - திருச்செந்திற்பதியை, அன்னாள்-ஒத்து விளங்காநின்ற விம்மங்கையினுடைய, திங்கு - தீமைகளை, அளும் - உண்டாக்கும், மாசு - (ஆத்துமகோடிகள் செய்யும் பாவங்களாகிய) குற்றத்தை, உள் - ஆராய்கின்ற, நமன்போல் - யமனையொத்த, விழியும் - கண்ணையும், செழும் - செழுமைதங்கிய, கரும்பும் - கன்னலும், திம் - தித்திப்பான, களும் - தேனும், மாசுண - (ஒப்பாகாமையால்) குற்றமுறும்படி செய்கின்ற, நன்றுன - மிகவு மினிமையான, மாற்றமும் - மொழியையும், தீட்டின் - எழுதவுன்னாற் கூடுமானால், நன்று - நன்மையாகும்.

(க - து) சந்திரனையுஞ் சர்ப்பாபரணத்தையுந் தரித்த பரமசிவனது மைந்தனாகிய வென் பிறவியை மாற்றித் தமது திருவடியை யருளுங் குமாரக்கடவுளது செந்தூரையன்ன விம்மங்கையினது யமனையொத்த கண்ணையும், தேனினுங் கன்னலினு மினிய மொழியையு முன்னா லெழுதக்கூடுமானா லாகும், கூடாததான் மடவார்த னன்றன்று. (எக)

தீட்டப் படாவினி யுன்னாலென் சென்னி கறைப்பிறப்பில்
தீட்டப் படாவி யவரல்லன் யான்றிக்கு நான்மருப்புத்
தீட்டப் படாவி தமுகா சலன்சிறை விட்டவன்றாள்
தீட்டப் படாவி வனையே நினைவன் றிசாமுகனே.

(ப - ரை.) தீட்டப்படா - எழுதப்படாது, இனி - இனிமேல், உன் - உன்னாலே, என்-என்னுடைய, சென்னி-தலையின் விதியை, கறை-உதிரமுதலியவற்றா னிறைந்த, பிறப்பில் - கருவிற் சனித்தலினால், தீட்டப்படு-அசுசியையடைகின்ற, ஆவியவர் - உயிர்களையுடையவரைப்போல, அல்லன் யான் - யானல்லேன், திக்கு - எட்டுத் திக்கு

களிற் சென்று, நான் மருப்பு-தனது நான்கு கொம்புகளையும், நீட்டு-கூர்மையிலேயென்றதும், அ - அந்த, படா - பட்டமும், வித - சித்திர விதங்களும் பொருந்திய, முகாசலன் - முகத்தையுமுடைய மலை போன்ற வயிராவதத்தி லேறுகின்ற விந்திரனது, சிறை - சிறையை, விட்டவன் - நீக்கியாண்ட குமாரக்கடவுளினுடைய, தாள்-திருவடித் தாமரையை, தீட்ட - அடைய, படா-ஒருகாலு மழிவில்லாத, இவனையே - இப்படிப்பட்ட முருகனையே, நினைவன் - உள்ளத்தி லிருத்தித் தியானிப்பேன், (ஆதலால்) திசாமுகனே - பிரமனே.

(க - து.) பிரமாவே! இனி யென்னை யுதிரநிறைந்த கருக்குழியி லழுந்துவோரைப்போ னினையாதே! இந்திரனது சிறையைத் தவிர்த் தாண்ட குமாரக்கடவுளது பாததாமரையை யடையும்பொருட்டவனையே தியானித்துக்கொண்டிருக்கிறே னாதலா லெனது தலை யுன் கையா லினி யெழுதப்படாது. (எஉ)

திசாமுக வேதனை யன்பாற் கான்றிங் கடங்களவ
திசாமுக வேதனை யீறிலு மீறிலர் சீறுமம்போ
திசாமுக வேதனை வென்கண்ட வேலன் றினைப்புனத்தந்
திசாமுக வேதனை நண்ணுதண் கார்வரை சேர்பவரே.

(ப - ரை) திசாமுக - நான்கு முகங்களையுடைய, வேதன்-பிரமனும், ஐயன் - அவனது பிதாவாகிய விஷ்ணுவும், பாற்கரன்-சூரியனும், திங்கள் - சந்திரனும், தங்கள் - தங்கடங்கள், அவதி - ஆயசு முடிந்து, சாம் - இறக்கின்ற, உகவேதனை யீறிலும் - யுகாந்தத்திற் றுன்புறுங்காலத்திலும், ஈறிலர் - அழியார்கள், சீறும் - கோபித் தொலிக்கின்ற, அம்போதி - சமுத்திரத்தின்கண் தோன்றி, சாமுக-சாமுகத்தை யுடையவனும், வேதனை - தேவர்கட்குத் துன்பத்தை விளைக்கின்றவனுமாகிய சூரனை, வென்கண்ட - புறங்காட்டச்செய்த, வேலன்-வேலாயுதத்தையுடைய முருகன் வாசஞ்செய்கின்ற, தினைப்

புன - தினைப்புனங்களையும், தந்தி - யானைகளின், சாமுக - கூட்டங்களையும், வேதனை - மூங்கில்களையும், நண்ணு - பொருந்தியிருக்கின்ற, தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, கார் - மேகங்கள் தவழாநின்ற, வரை - பழமுதிர்சோலைமலையை, சேர்பவர் - அடைந்திடைவிடாமற் றியானிப்பவர்.

(க து.) சமுத்திரத்தின்கட் சூரனை வென்ற வேலாயுதப்பெருமா னுறைந்தருளிய சோலைமலையை யடைபவர் பிரமா விஷ்ணு சந்திரசூரியர்களெல்லா மழியும் யுகாந்தகாலத்தினுந் துன்பமின்றி நித்தியராயிருப்பார்கள். (எஉ)

சேரப் பொருப்பட வித்தே னிறைவன் றிரைசிறையைச்
சேரப் பொருப்பட வல்லவன் சூரைச் சிகரியுடன்
சேரப் பொருப்பட வென்றண்ட ரேத்திய சேவகன்வான்
சேரப் பொருப்பட வேணியிற் சேர்த்தவன் செய்தவமே.

(ப - ரை.) சேர - சேரராசனது, பொருப்பு - கொல்லிமலைச் சாரலையும் வெள்ளிமலைச்சாரலையுமுடைய, அடவி - வனத்தில் வாழ்கின்ற, தேன் - தேன்மொழியையுடைய வள்ளிநாயகிக்கு, இறைவன்-காதலனே! திரை - அலையானது, சிறையை - கரையை, சேர் - அழியும்படி, அப்பு - மோதுகின்ற, ஒர் - ஒப்பற்ற, உப்பு - உவர்க்கடலை, அட - வற்றும்படி வேல்விட்ட, வல்லவன் - வல்லவனே! சூரை-சூரனை, சிகரியுடன் - கிரவுஞ்சகிரியுடன், சேர - அடியோடு, பொரு - போர்செய்து, பட - அழியும்படி, வென்று - செயித்து, அண்டர் - தேவர்களால், எத்திய - துதிசெய்யப்பட்ட, சேவகன் - வீரனே! வான்சேரப்பு - ஆகாயகங்கையை, ஒருப்பட - ஒன்றாக, வேணியில் - சடையின்கண், சேர்த்தவன் - அடக்கித்தரித்த பரமசிவன், செய் தவமே - செய்தவமாகிய மைந்தனே!

(க-து) கொல்லிமலை வெள்ளிமலைச்சாரலையுடைய வனத்தில் வாழ்கின்ற வள்ளிநாயகிக்குக் காதலனும், சமுத்திரத்தை வேலால்

வற்றும்படி செய்தவனும், சூரனையுங் கிரவுஞ்சகிரியையும் நிர்மூல மாக வழித்துத் தேவர்களால் துதிக்கப்பட்டவனும், கங்காதராகிய பரமசிவன் செய்தவமென்னு மைந்தனுமாகிய குமாரக்கடவுளே! ()

செய்தவத் தாலஞ்சு சீரெழுத் தோதிலந் தீதலருஞ்
செய்தவத் தாலஞ்சு கம்பெறச் சேயுரைக் கேற்றுருப்போய்ச்
செய்தவத் தாலஞ்சு வைக்கனி யீன்றதென் னேம்வினையே
செய்தவத் தாலஞ்சு கின்றன மும்மலச் செம்மல்கொண்டே.

(ப - ரை.) செய் தவத்தால் - அழகிய தவத்தினாலாவது, அஞ்சு சீரெழுத்து - சிறந்த பஞ்சாக்ஷரத்தை, ஓதிலம் - துதிக்கின்றோ மில்லை; தீது - தீமை, அலரும் - விளையும், செய் - நரகபூமி, தவ - அழிந்துபோகவும், தாலம் - உலகெல்லாம், சுகம்-நன்மையை, பெற - அடையவும், சேயுரைக்கு - சம்பந்தப்பிள்ளையாக வவதரித்துத் திரு வாய்மலர்ந்தருளிய தேவாரத்தினால், ஏற்றுருப்போய் - ஆணுரு மாறி, செய்த - சிவந்த, அத்தாலம் - அப்பெண்ணுருவாகிய பனை, சுவைக்கனி - இனிய பழத்தை, ஈன்றது - தந்தது, என்னேம் - என்று துதிக்கின்றோமில்லை, வினையே செய்து - தீவினையே புரிந்து, அவத்தால் - வந்த துன்பத்தினால், அஞ்சுகின்றனம் - அச்சமுற் றிருக்கின்றனம்; மும்மலச் செம்மல் கொண்டு - மும்மலமாகிய போர்வையைத் தரித்துக்கொண்டு.

(க - து.) நெஞ்சமே! உலகத்தார் நரக மெய்தாம லின்பத்தை யடையவும், ஆண்பனை பெண்பனையாகிப் பழத்தைக் கொடுக்கவும் சம் பந்தரா யவதரித்துத் தேவாரத்தை யருளிச்செய்த குமாரக்கடவுளைத் துதியாமலும், அவரது பஞ்சாக்ஷரத்தை யனுஷ்டிக்காமலும், தவத் தில் முயலாமலும், தீவினைத் தொடர்பால் மும்மலப் பிணிப்புண்டு யாமவத்தின் முயன்று அஞ்சுகின்றனம். (௭௬)

செம்மலை வண்டு சடாங்க மாவென்ற திண்படைவேற்
செம்மலை வண்டு வசவார ணத்தனைச் செப்பவுன்னிச்
செம்மலை வண்டு தவந்தமிழ்ப் பாணதெண் டீங்கையில்வாய்
செம்மலை வண்டு விருப்புறு மோவிது தேர்ந்துரையே.

(ப - ரை.) செம் - சிவந்த நிறத்தையுடைய, மலை - கிரவுஞ்ச கிரியையும், வண்டு - சங்கினங்கள், உகள் - உலாவுகின்ற, தாங்கம் - கடலின்கண், மா-மாமாவடிவாய்நின்ற சூரனை, வென்ற - செயித்த, திண் - திண்ணிய, படைவேல் - வேலாயுதத்தையுடைய, செம்மலை - கடவுளை, வண் - வளப்பமிகுந்த, துவசவாரணத்தனை - கோழிக்கொடியையுடைய குமாரக்கடவுளை, செப்ப - புகழ்ந்துபாட, உன்னி - நினைத்தும், செம்மலை - மனதைப் புதைத்துவிடாதே, வண்டு - குற்றம், தவு - நீங்கிய, அம் - அழகிய, தமிழ்ப்பாண - தமிழ்ப்பாணனே! தெள் - தெளிந்தும், தீம் - இனிப்புற்றும், கையில் - கரத்தில், வாய்-வாய்ப்பினும், செம்மலை-பழமையாகிய பூவை, வண்டு - சுரும்பினங்கள், விருப்புறுமோ - இச்சிக்குமோ, இது-இதை, தேர்ந்து - ஆராய்ந்து, உரை - அக்கடவுளைப் பலகாலும் புகழ்ந்து பாடு.

(க - ரை.) குற்றமின்றி யின்னிசைபாடும் பாணனே! வண்டுகள் அன்றலர்ந்த மலர்களை விட்டுப் பழமையாகிய மலர்களை விரும்புமா? அத்தன்மையள் யானென்றறிந்து கிரவுஞ்சகிரியையும் சமுத்திரத்தில் மாமாவடிவாய் நின்ற சூரனையும் வென்ற கோழிக்கொடியோனான கந்தசுவாமியினது திருப்புகழைக் குறைவின்றிப் பல காலும் புகழ்ந்து பாடுவாயாக. (எசு)

தேரை விடப்பணி யேறேறி முப்புரஞ் செற்றபிரான்
றேரை விடப்பணி சூரரி யென்க தெரிவையர்பால்
றேரை விடப்பணி வாய்ப்படு மாறு செறிந்தலகைத்
தேரை விடப்பணித் தென்றேடி யென்றுந் திரிபவரே.

(ப - ரை.) தேரை - தேவர்களெல்லாங் கூடிச்செய்த தேரை, விட-அச்சுமுறியும்படி, பணி-செய்து, ஏறு-இடபவாகனத்தின்மேல், ஏறி-இவர்ந்து, முப்புரம்-திரிபுரத்தை, செற்ற-நகைத்தெரித்த, பிரான்-பரமசிவனுக்கு, தேர்-பிரணவப்பொருள் தெளியச்செய்த, ஐ-சுவாமியே! விள் - சொல்லத்தக்க, தப்பு - குற்றத்தால், அணி - நெருங்கிய, சூரரி - சூரசங்காரனே! என்க-என்று துதிக்கக்கடவீர்கள், தெரிவையர்பால் - காமவாஞ்சையால் பரத்தையரிடத்தில், தேரை - தேரையானது, விட - விஷத்தையுடைய, பணி - பாம்பினது, வாய் - வாயில், படுமாறு - அகப்பட்டாற்போலும், செறிந்து - சிக்கிக்கொண்டு, அலகைத்தேரை - பேய்த்தேரென்னுங் கானலை, விடு - ஊறுகின்ற, அப்பு - சலமானது, அணித்தென்று - சமீபமாயிருக்கின்றதென்று, என்றும் ஓடி-எப்போது மோடியோடி, திரிபவரே-அலைந்து திரிகின்றவர்களே.

(கு - ரை) பாம்பின் வாய்ப்பட்ட தேரைபோல மாதரது மயக்கத்திலகப்பட்டுக் கானலை நீரென்றெண்ணிச் செல்பவர்போ லவர்கள் பொய்யின்பத்தை நம்பி வருந்துவோரே! அதைவிட்டுத் தேவர்கள் கூட்டிச் சமைந்த தேரை முறித்து இடபமேறித் திரிபுரமெரித்த பரமசிவனது சுவாமியே! சூரசங்காரனே! என்று துதியுங்கள். (எஎ)

திரிபுரத் தப்புப் புவிதாத் தோன்றி சிலைபிடிப்பத்
திரிபுரத் தப்புத் தலைபட நாண்டொடுஞ் சேவகன்கோத்
திரிபுரத் தப்புத் திரமான் மருக திருக்கைபம்போ
திரிபுரத் தப்புத் துறையா யுதமெனச் செப்புநெஞ்சே.

(ப - ரை) திரி - நீயென்றுந் திரிவாயாக, புரத்து-பூரநாளில், அப்பு-கடல்சூழ்ந்த, புவி - பூவுலகத்தை, தா - பெற்றருளும்படிக்கு, தோன்றி - அவதரித்த வுமாதேவி, சிலை-தனதுள்பாகமாகிய விடதுகரத்தால் மேருவாகிய வில்லை, பிடிப்ப-பிடித்துக்கொள்ளச்செய்து,

திரிபுரத்து - முப்புரத்தின்மேல், அப்புத்தலைப்பட - விஷ்ணுவாகிய பாணத்தைப்பிரயோகஞ் செய்யும்பொருட்டு, நாண்-தனதுபாகமாகிய வலதுகரத்தால்வாசுகியாகிய நாணை, தொடும்-ஏறிட்ட, சேவகன்-பரமசிவனது, கோத்திரி - திருச்செங்கோட்டுமலையை, புரத்து - நகரமாகக்கொண்ட, அப்புத்திர - அந்தமைந்தனே! மான் மருக-திருமான் மருகோனே யென்றும், திருக்கை-திருக்கையென்று மீனையுடைய, அம்போதி - சமுத்திரத்தின்கண், ரிபு - அசுரராகிய சத்துருக்களது, ரத்தப்புத்துறை-இரத்தங்களையே புதியவுறையாகத் தோய்ந்த, ஆயுத என-வேலாயுதத்தை யுடையவனேயென்றும், செப்பு - புகழ்ந்து சொல்லி, நெஞ்சே - மனமே.

(க-து.) நெஞ்சமே! பூரநாளிற் பிறந்த லோகமாதாவாகிய பார்வதி வில்லைப் பிடித்துக்கொள்ள நாணேறிட்டுத் திரிபுரத்தின் மேல் விஷ்ணுவாகிய பாணப்பிரயோகஞ்செய்த பரமசிவனது மைந்தனாகிய திருச்செங்கோட்டு மலையாதிபனே! திருமான் மருகோனே! சமுத்திரத்தில் அசுரரை வதைத்த வேலாயுதனே! என்று சொல்லிக்கொண்டு நீ திரிவாயாக. (எஅ)

செப்பா ரமுதலை மன்னோ திகனங் குரும்பைமுலை
செப்பா ரமுதலை கண்கா னகைமுருந் தீரிருகண்
செப்பா ரமுதலை வாவியிற சென்றபி ரான்மருகன்
செப்பா ரமுதலை வேர்களை வான்வரைச் சேரினுக்கே.

(ப-ரை.) செப்பு-சொல்லானது, ஆரமுது-ஆரமுதம்போலும், அல்-இருணிறமும், ஐ-அழகும், மன்-நிலைபெற்ற, ஓதி-கூந்தலானது, கனம் - மேகம்போலும், குரும்பை-குரும்பையையொத்த,முலை-தனமானது, செப்பு-செப்புப்போலும், ஆர - முத்துக்களையுடைய, முது - பழமையாகிய, அலை-கடல்போலும், கண்-விழியானது, கால் - ஒளி தங்கிய, நகை - பல்லானது, முருந்து-மயிலிறகினடிபோலும், ஈரிரு

கண் - நான்கு கண்களையுடைய, செ - சிவந்த, பாரமுதலை - பெரிய முதலைவாயிற்சிக்கியயானையை, வாவியில்-தடாகத்தின்கண், சென்ற-ரக்ஷிக்கும்படி விரைந்துபோன, பிரான் - திருமாலின், மருகன் - மருகோனும், செப்பார-மிகவுந் தன்னைப்புகழ்ந்து துதிப்பவர்களது, முதலை - பிறப்பின்மூலத்தை, வேர்களைவான்-நிர்மூலமாக்குவோனு மாகிய குமாரக்கடவுளது, வரைச்சேரினார்க்கு - மலையில்வாழு மங்கைக்கு.

(க - ரு.) தடாகத்தின்கண் முதலைவாயிற் சிக்கிய யானையை ரக்ஷித்த திருமான் மருகோனுந் தன்னைத் துதிப்பவர்களது பிறப்பை யொழிப்பவனுமான குமாரக்கடவுளினது மலையில் வாழு மங்கைக்கு மொழி - அமுதமும், கூந்தல் - மேகமும், தனம் - செப்பும், கண் - கடலும்போன் றிருக்கின்றன. (எக)

சீராம ராம சிவசங்க ராநுந் திருமுடிக்குச்
சீராம ராம துகரத் துழாயென்பர் தெண்டிரைமேற்
சீராம ராம னிறந்திறக் கத்தொட்ட சேய்கழற்குச்
சீராம ராம னிமையோர் மகுடச் சிகாவிம்பமே.

(ப-ரை.) சீ - இலக்குமிக்கு நாயகனான, ராம - அழகிய, ராம-திருமாலே! சிவசங்கரா - பரமசிவனே! நும் - உங்கள், திருமுடிக்கு-அழகிய சென்னிகளுக்கு, சீர் - சிறந்ததன்மையாவது, ஆம் - கங்காசலத்தோடே, அரா - அரவாபரணமும், மதுகர - தேன்பொருந்திய, துழாய் - திருத்துழாய்மாலையும், என்பர் - என்று சொல்லுவார்கள்; தெள் - தெளிந்த, திரைமேல்-அலையையுடைய கடலின்கண், சீரா-கவசத்தை, மராம-மாமரமாய்நின்ற சூரனது, நிறம்-மார்பை, திறக்க-பிளக்கும்படி, தொட்ட - தனது மெய்யிற்புனைந்த, சேய் கழற்கு - முருகக்கடவுளது திருவடிக்கு, சீராம்-சிறப்பாயமைந்திருக்கும், அரா-நெருங்கிய, மன்-நிலைபெற்ற, இமையோர்-தேவர்களுடைய, மகுட-கிரீடமணிந்த, சிகாவிம்பம் - வட்டவடிவாகிய தலைகள்.

(க ரு) பரமசிவனே! உமது திருமுடிக்குக் கங்கையும் பாம்பும் மாலையாம்; திருமாலே யுமது திருமுடிக்குச் சிறந்த திருத்துழாய் மாலிகையாம்; மெய்யிற் கவசத்தை யணிந்து சமுத்திரத்தின்கண் சூரனை வென்ற குமாரக்கடவுளது திருவடிக்கோ தேவர்களது முடித் தலைகளே மாலையாம். (அ௦)

சிகாவல வன்பரி தப்பாடு செய்புஞ்செவ் வேலவிலஞ்
சிகாவல வன்பரி வூரார் மதனித் திலஞ்சலரா
சிகாவல வன்பரி யங்கங் குழல்பெற்ற தேமொழிவஞ்
சிகாவல வன்பரி யானல மன்றிலுந் தென்றலுமே.

(ப - ரை.) சிகாவல - மயில்வாகனனே! அன்பர் - தனக்கன் புள்ள வடியார்க்கு, இதப்பாடு செய்யும் - இன்னருள் செய்கின்ற, செவ்வேல் - அழகிய வேலாயுதத்தையுடையவனே! இலஞ்சி காவல- இலஞ்சிப்பதியைக் காத்தளிப்பவனே! வன்பரிவூரார் - என்னையலர் தூற்று மிவ்வூரினராகிய கொடியவர்களும், மதன் - மன்மதனும், நித்திலம் - முத்துவிளைகின்ற, சலராசி - சமுத்திரமும், கா - சோலை யும், அலவன் - சந்திரனும், பரியங்கம் - கட்டிலும், குழல் - புள்ளாங் குழலும், பெற்ற - என்னைப் பெற்றவளாகிய, தே மொழி - இனிய மொழியையுடைய, வஞ்சி-தாயின், காவு-காவலும், அல-இவையெல் லாம் பெரிதல்ல, வன் - வலிய, பரியானலம் - வடவாமுகாக்கினி போன்று வருத்துகின்றன, அன்றிலும் - (காமசின்னமாகிய) அன் றிற்பட்சியும், தென்றலும்-(தோாகிய) தென்றற்காற்றும்.

(க-ரு.) மயில்வாகனனே! அன்பர்க்கருளும் வேலாயுதனே! இலஞ்சிப்பதியோனே! எனக்குப் பகைவராகிய வூராராலும், காமனா லும், கடலாலும், சோலையினாலும், கட்டிலினாலும்,வேய்ங்குழலாலும், தாயின் காவலாலும் உண்டாகு மிடர் பெரிதல்ல; அன்றிலும் தென்ற லுமே வடவாமுகாக்கினிபோன்றிருக்கின்றன; ஆகையாலெனக்கருள் செய்ய விதுசமயம். (அக)

தென்றலை யம்பு புனைவார் குமார திமிரமுந்நீர்த்
தென்றலை யம்புய மின்கோ மருக செழுமறைதேர்
தென்றலை யம்பு சகபூ தரவெரி சிந்திமன்றல்
தென்றலை யம்பு படுநெறி போயுயிர் தீர்க்கின்றதே.

(ப - ரை.) தென் - வண்டுகளிசைபாடுகின்ற, தலை - சிரசின்கண், அம்பு - கங்கையை, புனைவார் - அணியும் பரமசிவனது, குமார - மைந்தனே! திமிர - இருணிறமுடைய, முந்நீர் - கடல் சூழ்ந்த, தென் - அழகிய, தலை - பூதேவிக்கும், அம்புயம் - செந்தாமரைப் பூவில் வாசஞ்செய்கின்ற, மின் - சீதேவிக்கும், கோ - நாயகனாகிய திருமாலினது, மருக - மருகோனே! செழு - செழுமை தங்கிய, மறைதேர் - நான்கு வேதங்களுந் துதிக்கின்ற, தென்றலை - தெற்கின் கண்ணதாகிய, அம் - அழகிய, புசக - பாம்புபோன்ற, பூதர - திருச்செங்கோட்டு மலையாதிபனே, எரி - அக்கினியை, சிந்தி - கொட்டிக்கொண்டு, மன்றல் - வாசனை தோய்ந்த, தென்றல் - தென்றற்காற்றானது, ஐயம்பு - என் தேகத்தில் மன்மதனது பஞ்சபாணங்களும், படு - தைத்த, நெறி - புண்வழியே, போய்-நுழைந்து, உயிர் - என்னுயிரை, தீர்க்கின்றது-(வருத்தி) நீக்குகின்றது.

(க - ரு.) கங்கையைச் சூடிய பரமசிவனது மைந்தனே! பூதேவி சீதேவிகளின் நாயகனான திருமான் மருகோனே! வேதங்கள் துதிக்கின்ற பாம்புபோன்ற திருச்செங்கோட்டு மலையில் வாழ்பவனே! காமபாணந்தைத்த புண்வழியே தென்றற்காற்றென்னுடலி னுழைந்துயிரை வருத்துகின்றது. (அஉ)

தீர கமல சலிகித போக மெனத்தெளிந்துந்
தீர கமல மெனக்கரு தாததென் சேயவநூல்
தீர கமல குகரம் பொறுப்ப னெனத்திருக்கண்
தீர கமல மாவேவ கருகச் சிவந்தனனே.

(ப-ரை.) திரா - நீங்காமல், கமல - விஷ்ணுவினது நாபிக் கமலத்தில், ச - சனித்தபிரம்மா, லிகித போகமென - எழுதிய தலைவிதிப் பிராப்தமென்று, தெளிந்தும் - அறிந்திருந்தும், தீ - என்னறிவானது, ராகம் - இச்சையினால், அலமென - இனியபயனுடையோமல்லேமென்று, கருதாதது - சிந்தியாதது, என் - என்ன காரணம், சேய் - குமாரக்கடவுளே! அவம் - பயனின்மையான, நூல் - சாஸ்திரங்களை, தீர் - நீங்கிய, ஆகம - பரிசுத்தமானவாகம மொழித்தோனே! லகு-(அக்கினியானவ னிப்பொறி) அற்பமானது, கரம் - கையில், பொறப்பன் - தாங்கிக்கொள்வேன், என-என்று சொல்ல, திருக்கண் - உனது சிறந்த விழியினாலே, தீ - அவ்வக்கினியினது, ராகம் - காந்தியோடுற்ற சிவந்த நிறமெல்லாம், அலமரவே - வருத்தமுற்றே, கருக - கருகும்படி, சிவந்தவனே - கோபித்தவனே.

(க-து.) குமாரக்கடவுளே! பரிசுத்த வேதாகம மொழிந்தோனே! இக்கனற்பொறி லகுவானது, நான் கரத்திற் றூங்கிக்கொள்வேனென்று வன்மை பேசின வக்கினியின் வீறடங்கி யுடல்கருகக்கோபித்த விழியையுடையவனே! கமலோற்பவனான பிரம்மாவிதிய னனுபவந் தவறாதென்று தெளிந்தும், எனதறிவானதாசை பயன்படுவ தன்றென்று கருதாததென்ன? (அ௩)

சிவசிவ சங்கர வேலா யுததினை வஞ்சிகுறிஞ்
சிவசிவ சங்கர வாமயில் வீர செகந்திருக்கண்
சிவசிவ சங்கர மாவை யெனுந்திற லோய்பொறைவா
சிவசிவ சங்கர மான்பட்ட வாவெளி சேர்ந்தபின்னே.

(ப-ரை.) சிவ - ஏகவஸ்துவான, சிவ - பரமசிவனிடத்தில், சம் - உற்பவித்த, கர - திருக்கரத்தில், வேலாயுத - வேலாயுதத்தையுடைய முருகோனே! தினை - தினைப்புனத்தையுடைய, வஞ்சி - பெண்ணாகிய, குறிஞ்சி - குறிஞ்சிநிலத்தில், வசி-வாசஞ்செய்கின்ற

வள்ளிநாயகியினது, வசங்காவா - பக்கத்தைவிட்டகலாத, மயில் வீர - மயிலேறுஞ்சேவகனே! செகம் - உலகத்தின்கண், திரு - சிறந்த, கண்-விழியினால், சிவ - கோபி, சிவ - கோபி, சங்கா - எல்லாரையு மழிக்கின்ற, மாமை-சூரனுருக்கொண்ட மாமரத்தை, எனும் - என்று வேலாயுதத்தை யேவும், திறலோய் - வீரனே! பொறை வாசிமிருந்த பொறுமையென்னும் பாணத்தின், வசிவசம் - கூர்மையினிடத்தில், கா - கோபமுதலிய, மான் பட்ட - மிருகங்கள் விழுந்துவிட்டன, ஒளி-உனது திருவருளாகிய பிரகாசம், சேர்ந்தபின் - என்னிற் கலந்தவுடனே.

(க - ரு.) ஏகவஸ்துவான பரமசிவனது மைந்தனாகிய வேலாயுதத்தை யுடையோனே! தினைப்புனத்தில் வாழ்கின்ற வள்ளிநாயகனே! மயிலேறும் வீரனே! மாவடிவாய்நின்ற சூரனைவென்ற வீரனே! நின் றிருவருளின் பிரகாசத்தினால் எனது கோபமென்னும் மிருகம் பொறுமையென்னு மாயுதத்தா லழிந்த தன்மையதாயிற்று. (அச)

சேந்த மராத்துடர் தானவர் சேனையைத் தெண்டிரைக்கண்
சேந்த மராத்துடன் கொன்றசெவ் வேல திருமுடிமேற்
சேந்த மராத்துட ரச்சூடி மைந்த திளைத்திளைத் தேன்
சேந்த மராத்துட ரின்றுரி யென்றுமிச் சேறுபுக்கே.

(ப - ரை.) சேந்த-கந்தனே! மராத்துடர்-கடப்பமாலிகையைப் புனைந்து, தானவர் சேனையை - அசுரர்கூட்டங்களை, தெள் - தெளிந்த, திரை - அலையையுடைய கடலினிடத்தில், கண் சேந்து - விழிகள் சிவந்து, அ - அந்த, மராத்துடன்-மாமரமாய்நின்ற சூரனுடன், கொன்ற - வதைசெய்த, செவ்வேல - சிவந்த வேலாயுதத்தையுடையோனே! திருமுடிமேல் - அழகிய சிரசின்கண், சே - இளமையான, இந்து - சந்திரனையும், அம்-கங்காசலத்தையும், அரா-சர்ப்பத்தையும், துன் - துன்னலே, தா-கொடுக்கும்படி, சூடி - தரித்த பரமசிவனது,

மைந்த - புதல்வனே! திளைத்து - மூழ்கி, இளைத்தேன் - மெலிந்து வருந்தினேன், சே - என்னைக் காத்தருள்வாய், தமரா - சுற்றத்தாராக, தொடர் - பற்றிய, இல் - மனைவாழ்க்கையும், நாரி-பெண்ணாசையும், என்னும் - என்று சொல்லப்பட்ட, இச்சேறு - இந்தச் சேற்றில், புக்கு - பிரவேசித்து.

(க - ரு.) கடப்பமாலையைப் புனையுஞ் சேந்தனே! சமுத்திரத்தின்கண் மாமரமாய்நின்ற சூரனோடு அசுரர் கிளையை யழித்த வேலாயுதனே! சந்திரனையும், கங்கையையும், சர்ப்பாபரணத்தையும் தரித்த பரமசிவனது மைந்தனே! என்னைச் சூழ்ந்திராநின்ற சுற்றத்தார், மனைவி, மனை என்னுஞ் சேற்றில் மூழ்கி வருந்துகின்றேன்; இனியாகிலுமென்னைக் காப்பாற்றவேண்டும். (அ௫)

சேறலைத் தாறலைக் கப்பா லெழுந்து செழுங்கமுகிற்
சேறலைத் தாறலைக் குஞ்செந் திலாய்சிந்தை தீநெறியிற்
சேறலைத் தாறலைத் தீர்க்குங் குமார திரியவினைச்
சேறலைத் தாறலைக் கத்தகு மோமெய்த் திறங்கண்டுமே.

(ப - ரை.) சேறு - சேற்றை, அலைத்து-உழக்கி, ஆறு - ஆற்றினின்றும், அலைக்கு அப்பாலெழுந்து - அலைகளுக்குமேலெழும்பி, செழும் - செழுமைதங்கிய, கமுகில் - கமுகமரத்தில், சேல் - சேற்கெண்டையானது, தலை - அக்கமுகின் றலையி லிருக்கின்ற, தாறு - குலைகளை, அலைக்கும் - அலைக்காநின்ற வளப்பத்தையுடைய, செந்திலாய் - திருச்செந்திநாயகனே! சிந்தை - என் மனதானது, தீநெறியில் - கொடிய மார்க்கத்தில், சேறலை-செல்லுதலையும், தாறு-அளவுபடாத, அலை - அக்கியானவிருளை யடைதலையும், தீர்க்கும் - நீக்கியருளுகின்ற, குமார - குமாரக்கடவுளே! திரிய - மாறுபடும்படி, வினை - இருவினையாகிய, சேறு - சேற்றின்கண்; அலைத்து - துன்பப்படுத்தி, ஆறலைக்கத்தகுமோ - வழிப்பறிப்போர்போலென்னையி

ரைக் கவரத்தகுமோ, மெய்த்திறம் உனதருளி னுண்மைத்திறத்தை, கண்டும் - கண்டு அதுவே பற்றாயிருக்கவெண்ணுகிற வென்னை.

(க - ரு.) சேற்றையுழக்கி யாற்றினின்று மலைகளுக்குமே லெழும்பிக் கமுகின் குலையை யலைக்குஞ் செந்திற்பதியோனே! அடியார்களது அஞ்ஞான விருளை நீக்கி யவரை நன்னெறியிற் செலுத்துங் குமாரக்கடவுளே! உன்னருளின் றிறத்தைக் கண்டறிந்த வென்னை யிருவினைச்சேற்றி னுட்படுத்தலாகுமோ. (அசு)

திறம்பா டுவர்தண் புனத்தெய்வ மேயென்பர் சேதத்துமாந்
திறம்பா டுவர்முது நீரெனக் காய்பவர் செந்தினைமேல்
திறம்பா டுவரிதழ் கண்டுரு காநிற்பர் செப்புறச்செந்
திறம்பா டுவரி லிவர்வல் லவர்நஞ் செயல்கொள்ளவே.

(ப - ரை.) திறம் - நமது வெற்றியை, பாடுவர்-துதிக்கின்றார், தண் - தண்ணிய, புன-புனத்தில் வாழும், தெய்வமே - தேவதையே, என்பர் - என்றழைக்கின்றார், (அவரியாரெனில்) சேதத்து - சேட்டையுடைய, மாந்திறம்-வலிபொருந்திய மாமரமாய்நின்ற சூரன்றன் கிளையோடு, பாடு - அழிந்தான், உவர் - உவர்ப்பையுடைய, முது - பழமையாகிய, நீர் - கடலின்கண்ணே, என - என்று (தேவர்கள் சொல்லும்படி), காய்பவர் - கோபித்தவராகும், செம் - சிவந்த, தினைமேல் - தினைப்புனத்தின்கண், திறம்பாள் - நீங்காதிருக்கின்றவளாகிய வள்ளிநாயகியே யுனது, துவர்-பவழம்போன்ற, இதழ் கண்டு-அதரத்தைப் பார்த்துக்கொண்டே, உருகா நிற்பர் - மனமுருகி நிற்கின்றார், செப்புற - ஏதோவொரு வார்த்தை சொல்லுதற்காகவே, செந்தில் - செந்திற்பதியென்னும், தம்பாடு - தம்மிடத்தில், வரில் - வருவாரானல், இவர் - இப்பேர்ப்பட்டவர், வல்லவர் - சாமர்த்தியரே, நம் - நமது, செயல் - உபசாரச்செய்கையை, கொள்ள - பெற்றுக் கொள்வதற்கு.

(க - நு.) நாயகியே, சமுத்திரத்தின்கண் சூரன் கிளையோடு அழிந்தானென்று தேவர்கள் சொல்லும்படி வதைத்தவர் வந்தேயோ ரொரு வார்த்தை சொல்லும்பொருட் டிங்கே நமது வெற்றியைப் புகழுகின்றார்; புனத்தெய்வமே யென்றழைக்கின்றார்; நினைப்புனத்தி லிருக்கு முனது பவழ நிறம்போன்ற விதழைப் பார்த்து மனமுருகி நிற்கின்றார், இவர் தமது செந்திற்பதியில் வருவாராணுல் நாம் செய்யு முபசாரத்தைப்பெற வல்லவர்தான். (அஎ)

செயலங் கைவாளை யிறைகோயி லைச்சிவ ணாமுதைச்
செயலங் கைவாளை முனிகொண்டல்வாளியைத் தேவர்பிரான்
செயலங் கைவாளை முனைவேலை யன்னவிச் சேயுறையுஞ்
செயலங் கைவாளை யுகள்செந்தில் வாழ்பவள் சேல்விழியே.

(ப - ரை.) செயல் - சேற்றிலுண்டாகின்ற, அம் - அழகிய, கை-ஒப்பற்ற, வாள்-ஒளிபொருந்திய, ஐ-சிரேஷ்டமான, இறை-பிரம் மாவின், கோயிலை - ஆலயமாகிய தாமரையையும், சிவனார் - பரம சிவனுண்ட, அமுதை - விஷத்தையுட், செய - வெற்றிபொருந் திய, லங்கை - இலங்காபுரியினது, வாளை - பிரகாசத்தினழகை, முனி - கோபித்த, கொண்டல் - மேகநிறத்தையுடைய ஸ்ரீராமரது, வாளியை - பாணத்தையும், தேவர் பிரான் - தேவர்களுக்குத் தலைவ னுகிய விந்திரனது, செயல் - போர்புரிகின்ற, அங்கை - அங்கையிற் பற்றிய, வாளை - வாளாயுதத்தையும், முனை - கூர்மைபொருந்திய, வேலை - வேலாயுதத்தையும், அன்ன - ஒத்துவிளங்காநின்றன, இச் சேய் உறையும் - இக்குமாரக்கடவு ளமர்ந்தருளிய, செய்-வயலையுழு கின்ற, அலம்-கலப்பையை, கை-கோபித்துமோதி, வாளை-வாளைமீன் கள், உகள் - புரளுகின்ற (வளப்பத்தையடைய), செந்தில்-திருச்செந் திற்பதியில், வாழ்பவள்-வாழும்பெண்ணினது, சேல்-சேற்கெண்டை போன்ற, விழி - கண்களிரண்டும்.

(க - து.) குமாரக்கடவு ளமர்ந்தருளிய திருச்செந்திற்பதியில் வாழும் பெண்ணினது கண்கள் பிரம்மாவுக் குறைவிடமாகிய தாமரையையும், இலங்கையை யழித்த ஸ்ரீராமரது பாணத்தையும், பரமசிவனுண்ட நஞ்சையும், இந்திரன் கைவாளையும் ஒத்து விளங்குகின்றன. (அஅ)

சேலையி லாருந் தவன்குல மேறச் சினத்தவன் கண்
சேலையி லாருந் திவனேற் பவைபர சிந்திரியச்
சேலையி லாரும் பராபரி புக்குறச் சிக்கெனுமிச்
சேலையி லாருந் திறையிட் டனர்தங்கள் சித்தங்களே.

(ப - ரை.) சேலை - அசோகமரத்தை, இலார் - இல்லிடமாகவுடைய வமணர்கள், உந்து - உயர்ந்த, அ-அந்த, வன்-வலிய, குலம்-கழுவில், ஏற - ஏறியழியும்படிக்கு, சினத்தவன் - சம்பந்தப்பிள்ளையாய்த் தேவாரம்பாடி செயித்தவன், கண் - விழியானது, சேல் - சேற்கெண்டைக்கும், ஐயில்-வேலுக்கும், ஆர்-ஒப்பாகிய, உந்தி-கான்யாற்றையுடைய, வனேற்பவை - வனத்திலுற்பவித்த வள்ளிநாயகிக்கு, அரசு - தலைவனான குமாரக்கடவுள், இந்திரியச்சேலை-பஞ்சேந்திரியச் செய்கைகளை, இலார் - நீங்கிய தபோதனர்கட்கும், உம்பர் - தேவர்கட்கும், ஆப - துன்பத்தைவிளைத்த, ரிபு - சத்துருவாகிய சூரனை, குற - குற்றும்படி, சிக்கெனும்-இறுக்கிக்கட்டிய, இச்சேலையில் - பீதாம்பரக்கச்சையில், ஆரும் - மாதர்களெல்லாம், திறையிட்டனர்-கப்பமாக சமர்ப்பித்தார்கள், தங்கள் - தங்கடங்கள், சித்தங்கள்-இருதயங்களை.

(க - து.) சம்பந்தப்பிள்ளையா யவதரித்துச் சமணர்களைக் கழுவேறும்படி செய்தவனும், வள்ளிநாயகிக்குத் தலைவனுமாகிய குமாரக்கடவுள் தேவர் முதலியோரை வருத்திய சூரனை வெல்லும்படி யழகிய வரையிற் கட்டிய பீதாம்பரக்கச்சையினிடத்தில் மாதர்களெல்லாருந் தங்கடங்க ளிருதயங்களைக் கப்பமாகச் சமர்ப்பித்தார்கள். (அக)

சித்தத் தாங்கத்தர் சித்தியெய் தத்திரி கின்றதென்னர்ச்
சித்தத் தாங்கத்தர் சந்ததி யேசெந்தி லாய்சலரா
சித்தத் தாங்கத்த ரக்கரைச் செற்றகந் தாதிங்களிஞ்
சித்தத் தாங்கத்தர் சேயா ரணத்தந் திகிரியையே.

(ப - ரை.) சித்த - இருதயமானது, தாங்கத்தர் - நிலைப்படாம லலைபோற் புரளுந்தன்மையையுடையவர், சித்தி - மோக்ஷத்தை, எய்த-அடையும்படி, திரிகின்றது-அலைந்துதிரிகின்றது, என்-என்ன காரணம், அர்ச்சித்து - பூசைசெய்தே, அத்தர் - சுவாமியாகிய, அங் கத்தர் - எலும்பை மாலையாகவணிந்த பரமசிவனது, சந்ததியே - மைந்தனே! செந்திலாய் - திருசெந்திற்பதியோனே! சலராசி - சமுத் திரத்தின்கண், தத்தாம்-தங்கடள்கள் வலிமையை, சுத்து-ஆர்ப்பரித் துச் சொல்லிய, அரக்கரை - அசுரரை, செற்ற - செயித்த, கந்தா - முருகனே! திங்கள் - சந்திரன், இஞ்சி - மதிலின்கண், தத்து-தவழு கின்ற, அரங்கத்தர் - திருவரங்கநாதருடைய, சேய் - பிள்ளையாகிய (பிரம்மாவின்), ஆரண - வேதர்பூசிக்கின்ற, தந்தி - பாம்புபோன்ற, கிரி - திருச்செங்கோட்டு மலையில் வாழும், ஐ - சுவாமியே!

(க - ரு) திருச்செந்திற்பதிக் கதிபனே! சமுத்திரத்தின்கண் அரக்கரை மாய்த்தோனே! கந்தனே! வேதம் பூசித்த திருச்செங் கோட்டுமலையில் வாழ்கின்றவனே! பரமசிவனது மைந்தனே! சித்த நிலையற்றவர்கள் வெளிப்பூசைசெய்து மோக்ஷத்தை யடையும்படி அலைந்து திரிகின்ற தென்னகாரணம்? (கூ0)

திகிரி வலம்புரி மாற்கரி யார்க்குப தேசஞ்சொன்ன
திகிரி வலம்புரி செய்யா ரிலஞ்சிசெந் தூர்கனதந்
திகிரி வலம்புரி வேறும் படைத்தருள் சேய்தனியில்
திகிரி வலம்புரி சூடிய வாநன்று சேடியின்றே.

(ப - ரை.) கிரி - சக்கராயுதத்தை, வலம் - வலது கரத்தில், புரி - தரித்த, மாற்கு - விஷ்ணுவுக்கு, அரியார்க்கு - அறிதற்கரிதான பரமசிவனுக்கு, உபதேசம் சொன்ன - ஓங்காரப்பொருளை யுபதேசித்தருளிய, கிரி - சுவாமிமலையென்னும் திருவேரகத்தையும், வலம்புரி - சங்கினங்கள், செய் - வயல்களின்கண், ஆர் - நிறைந்திருக்கின்ற, இலஞ்சி - திருவிலஞ்சிப்பதியையும், செந்தூர் - திருச்செந்தூரையும், கன-மேகங்கள் தவழாநின்ற, தந்தி - யானைபோன்ற, கிரி - திருச்செங்கோட்டுமலையையும், வலம் - திருவலத்தையும், புரி வேறும் - மற்றை ஸ்தலங்களையும், படைத்தருள் - தனக்குறைவிடமாகக் கொண்டருளிய, சேய் - குமாரக்கடவுளது, தணியில் - திருத்தணிகையில், கிரி - மூங்கிலானது, வலம்புரி - நந்தியாவட்டத்தை, சூடியவா - சூடியவிதத்தின்குறி, நன்று - நன்றாகவிருக்கின்றது, சேடி - தோழியே, இன்று - இன்றையத்தினம்.

(க - ரு.) தோழியே! பரமசிவனுக்கு உபதேசித்த சுவாமிமலை, திருவிலஞ்சி, திருச்செந்தூர், திருச்செங்கோட்டுமலை, திருவலம் இவை முதலாகிய பல வேறு ஸ்தலங்களிலு முறைந்தருளிய குமாரக் கடவுளது திருத்தணிகைமலையில் மூங்கிலின்மேல் நந்தியாவட்டத்தைச் சூடியிருக்குங்குறி நன்றாயிருக்கின்றது. (கக)

சேடி வணங்கு வளைத்தோ ளெனப்புணர் சேயவட
சேடி வணங்கு திருத்தணி காவல நின்செருக்காற்
சேடி வணங்கு கொடியிடை யாரையென் செப்புமுலை
சேடி வணங்கு தலைக்களி றீந்தது செல்லநில்லை.

(ப - ரை.) சேடு - அழகியதாகும், இ - இந்த, அணங்கு - மங்கையினது, வளை - வளையலையணிந்த, தோள் என - தோளென்று மிகவு மகிழ்ந்து, புணர் - முன் வேண்டினகாலத்து என்னை மணம் புணர்ந்த, சேய - முருகனே! வட சேடி - வடக்கின்கண்ணதாகிய

விஞ்ஞையருலகம், வணங்கு - வழிப்படத்தக்க, திருத்தணி - திருத்தணிகைக்கு, காவல - தலைவனே! நின் - நினது, செருக்கால் - செருக்கினால், சேடி - கர்வித்திருக்கின்ற, வணங்கு - துவளாநின்ற, கொடி - கொடிபோன்ற, இடையாரை - இடையையுடைய பரத்தையரை, என் செப்பு - நிந்தித்துப் பேசவேண்டிய காரணமென்ன விருக்கின்றது, முலைச்சேடு - எனது கொங்கையின் திரட்சியை, இவணம் - இப்படி திரட்சியின்மையாகும்படி, குதலை - மழலைச் சொல்லையுடைய, களிறு - என்பாலன், ஈந்தது - தந்துவிட்டது, (ஆதலால்) செல்லா - என்னிடத்து வராமற் செல்லும்படி, நில் - தூரமாக நில்லு.

(க - ரு) தணிகைமலையில் வாழ்வோனே! பண்டென்னை மிகவு மழகுடையவளென்று மணம்புணர்ந்த சேயோனே! நீ இப்போது கலந்த களிப்பான் மிகுதியடைந்த பரத்தையரை யான் நிந்தித்துப் பேசவேண்டியகாரண மென்னவிருக்கின்றது? எனது யௌவன பருவத்தை யிம்மழலைச்சொல்லையுடைய பாலகன் வேறுபடுத்தினனாதலால் அப்பரத்தையர்பாற்றானே செல், என்பால் வரவேண்டியதில்லை. (கஉ)

செல்லலை யம்பொழில் சூழ்செந்தி லானறி யானிறைகைச்
செல்லலை யம்பொழி லெங்கணு மேற்ப வெனத்தெறித்த
செல்லலை யம்பொழி லங்கைக் கருடிரு மானிறம்போற்
செல்லலை யம்பொழி லாகவ மாதுயிர் சேதிப்பதே.

(ப - ரை.) செல் - மேகத்தை, அலை - அசைக்கின்ற, அம் - அழகிய, பொழில் சூழ் - சோலைசூழ்ந்த, செந்திலான் - திருச்செந்திற்பதியையுடையவன், அறியான் - அறிகின்றானில்லை; இறை - பரமசிவனது, கை - கரத்தில், செல்லல் - போகாதே, ஐயம் - பிச்சைக்கு, பொழில் எங்கணும் - உலகமெங்கும், ஏற்க - இரக்கும்படியாய், என - என்று, தெறித்த - தமதிரத்தத்தைப் பிரமகபாலத்திற் றெறித்

தவரும், செல்லல் - துன்பத்தையும், ஐயம் - பயத்தையும், பொழில் - பெருமையையுமுடைய, லங்கைக்கு - இலங்காபுரிக்கு, அருள் - உண்டாக்கினவருமாகிய, திருமால் - ஸ்ரீராமனது, நிறம்போல் - நீலநிறத்தைப்போல, செல் - நடக்கின்ற, அல்-இராக்காலத்தில், ஐயம்பு-மன்மதனது பஞ்சபாணமானது, ஒழி - அழியும்படி, லாகவம் - மிகவு நொய்யதான, மாது உயிர் - மங்கையினுயிரை, சேதிப்பது - வதைக்கின்றதை.

(க - து.) பரமசிவனது கையிலிருக்கின்ற பிரம்மகபாலத்தில் சமுத்திரத்தைப் பலியாக வார்த்தவரும், இலங்காபுரியைச் செயித்தவருமான விஷ்ணுவின் நிறம்போ லிருண்ட விராக்காலத்திற் காமபாணங்க ளிம்மங்கையினுயிரைப் பிளக்கின்றதைச் செந்திநாயக னறியானோ. (க௩)

சேதிக் கனைத்து களதாக்கு நோக்கினன் செல்வசெந்திற்
சேதிக் கனைத்து நிலைபெறச் சூரங்கஞ் சிரங்கமால்
சேதிக் கனைத்து வரிதோ யயில்கொடெற் சேர்க்கவந்தாற்
சேதிக் கனைத்து வருமா மறலி திறலினையே.

(ப - ரை.) சேது - சிவந்த, இக்கனை - கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனை, துகளதாக்கும் - சாம்பலாகும்படியெரித்த, நோக்கினன் - நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவனது, செல்வ - மைந்தனே! செந்திற்சே - திருச்செந்தூர் முருகனே! திக்கனைத்தும் - திசைகள் எல்லாம், நிலைபெற - நிலைபெற்றிருக்கும்படியாயும், சூர் - சூரனுடைய, அங்கம் - உடலை, சிரங்கம் - திருவரங்கத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற, மால் - விஷ்ணுவினது, சே - பிள்ளையாகிய பிரம்மா, திக்க - திகைக்கும்படி, நைத்து - அழித்து, உவரி - சமுத்திரத்தில், தோய் - மூழ்கிய, அயில்கொடு-வேலாயுதத்தைக்கொண்டு, எற்சேர்க்க வந்தால் - என்னை யமபடாள் கட்டிக்கொண்டுபோக வந்தால், சேதி-கண்டிப்பா

யாக, கனைத்து வரும் - கனைத்துக்கொண்டு வாநின்ற, மா மறலி - பெரிய யமனது, திறலினை-உக்ரவல்லமையை.

(க - து.) கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனை யெரித்த நெற்றிக் கண்ணையுடைய பரமசிவனது மைந்தனே! திருச்செந்திற்பதியில் வாழ்கின்ற சுவாமியே! நீ பிரமன் றிகைக்கவும், திக்குகளெல்லாம் நிலைபெறவும், சூரனை வென்று சமுத்திரத்திற்றோய்ந்த வேலாயுதத்தினாலே என்னைக் கட்டிக்கொண்டு போகவரும் யமனது வலியைச் சேதிக்கவேண்டும். (கச)

திறவா வனக புரிவாச னீக்கச் சிகரிநெஞ்சந்
திறவா வனச முனிபைவென் றோய்தென் றிசைத்திருச்செந்
திறவா வனமயி லோயந்த காலமென் சிந்தைவைக்கத்
திறவா வனநின் றிருவான தண்டைத் திருவடியே.

(ப - ரை.) திறவு - திறவுகோல், ஆ - ஆனவனே! அனக - பாவமற்ற, புரி - கயிலாயத்தினது, வாசல் - கதவை, நீக்க - திறக்க, சிகரி - கிரவுஞ்சகிரியினது, நெஞ்சம் - மார்பை, திறவு - பிளந்து, ஆ - ஆச்சரியமாக, வனச-தாமரையில் வாசஞ்செய்கின்ற, முனியை-பிரமனையும், வென்றோய் - செயித்தவனே! தென்றிசை - தெற்கின் கண்ணதாகிய, திருச்செந்தில்-திருச்செந்தூரில், தவா - நீங்காதமர்ந்தருளுகின்ற, வன - அழகிய, மயிலோய் - மயில்வாகனத்தையுடையவனே! அந்த காலம் - என்னுடல்கெடு மனித்தியகாலத்தில், என் சிந்தை - எனது சிந்தனையை, வைக்க - ஒருவழிப்படுத்திச் சேர்ப்பதற்கு, திறவாவன - அடைக்கலஸ்தான மெவையெனில், நின் - நினது, திருவான - சிறப்பையுடையனவாகிய, தண்டை-தண்டையை யணிந்த, திருவடி - திருவடியே.

(க - து.) கயிலாயத்தின் கதவு திறக்கும்படி செய்கின்றவனே! கிரவுஞ்சகிரியைப் பிளந்து பிரம்மாவையும் வென்றோனே! தெற்

கின்கண்ணதாகிய திருச்செந்தூரில் வாழும் மயில்வாகனனே! என்னை நித்தியகாலத்தி லுனது தண்டையணிந்த தாளே என் சிந்தையை வைக்கு மடைக்கல ஸ்தானமாம். (௯௫)

திருக்கையம் போதிக ளோகஞ் சமோநஞ்ச மோதிரு
மால், திருக்கையம் போசெய்ய வேலோ விலோசனந் தென்
னனங்கத், திருக்கையம் போருகக் கைந்நீற்றின் மாற்றித்
தென்னூல்சிவபத், திருக்கையம் போக வுரைத்தோன் சிலம்
பிற் சிறுமிதற்கே.

(ப-ரை) திருக்கை - திருக்கையென்னும் மீனையுடைய, அம்போதிகளோ-சமுத்திரங்களோ, கஞ்சமோ-தாமரையோ, நஞ்சமோ - விஷமோ, திருமால்-விஷ்ணுவினது, திருக்கை - திருக்கரத்திலிருக்கின்ற, அம்போ - பாணமோ, செய்ய - சிவந்த, வேலோ - வேலாயுதமோ, விலோசனம் - கண், தென்னன் - கூன்பாண்டியனது, அங்கத்திருக்கை - முதுகின் கூனை, அம்போருகம் - தாமரைமலர்போன்ற, கைந்நீற்றின் - கரத்திற்றரித்த திருநீற்றினால், மாற்றி - நீக்கி, தென்னூல் - தமிழ்நூலாகிய, சிவபத்தி-சிவபத்தியை விளைவிக்கும், ருக்கு-ருக்குவேதசாரமாகிய (தேவாரத்தை), ஐயம் போக - பரசமயநூல்களினு லுண்டாகுஞ் சந்தேக நிவர்த்தியாக, உரைத்தோன் - சம்பந்தப்பிள்ளையா யவதரித்துத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய குமாரக்கடவுளது, சிலம்பில் - மலையின்கண்ணிருக்கின்ற, சிறுமிதற்கு - சிறியாளாகிய கன்னிக்கு.

(க-ரு.) முன் சம்பந்தமூர்த்தியா யவதரித்துத் திருநீற்றாற் சமணமதம் பூண்டிருந்த பாண்டியனது கூனை மாற்றியும், எச்சமயம் பெரிதோவென்று மையமற்றுச் சைவமே பெரிதென்று நம்பும்படி தமிழ்வேதமாகிய தேவாரத்தை மொழிந்தருளிய குமாரக்கடவுளது மலையின்கண் வாழும் கன்னியினது கண் சமுத்திரமோ! தாமரையோ! விடமோ! அம்போ! வேலோ! (௯௬)

சிறுமிக் குமர நிகர்வீர் பகிரச் சிதையுயிர்த்துச்
சிறுமிக் குமர சரணமென் னீருய்வீர் செந்தினைமேற்
சிறுமிக் குமர புரைத்துநின் றோன்சிலை வேட்டுவனெச்
சிறுமிக் குமர வணிமுடி யான்மகன் சிற்றடிக்கே.

(ப-ரை.) சிறு - சிறிதான, உமிக்கும் - குற்றமியையாயினும், பகிர மரநிகர்வீர் - பிறர்க்கிட்டுண்ண மனங்கூடாமல் மரம் போன்றிருப்பவரே! சிதை - அழிந்துபோவதும், உயிர் - பிராணனுக்கு, துச்சில் - ஒதுக்கிடமுமாகிய விவ்வுடலின்கண், துமி - ஒரு தும்மலுண்டாகு மக்காலையினும், குமர - குமரனே! சரணம் - உனக்கடைக்கலம், என்னீர் - என்று சொல்லுங்கள், உய்வீர் - பிழைப்பீர்கள், செம் - சிவந்த, தினைமேல் - தினைப்புனத்தில் வாசஞ்செய்த, சிறுமிக்கு - வள்ளிநாயகிக்கு, மரபு - தமது மரபின் வழிகளை, உரைத்து - எடுத்துரைத்து, நின்றோன் - குறையிரந்து நின்றவனும், சிலை - வில்லையுடைய, வேட்டுவன் - வேடத்திருமேனியையுடைய கண்ணப்பநாயனார், எச்சில் - ஊன் முதலியவற்றை முன்ருசிபார்த்து நிவேதித்த வெச்சிலை, து - உவப்புடனே யுண்டவராகிய, மிக்கும் - மேன்மையாக, அரவு - சர்ப்பாபரணத்தை, அணி - தரித்த, முடியான் - முடியையுடைய பரமசிவனது, மகன் - மைந்தனுமாகிய குமாரக்கடவுளினது, சிற்றடிக்கு - சிறிய திருவடியைக் கருதிக்கொண்டே.

(க-து.) சிற்றுமியு மீயாமன் மரம்போன் றிருப்பவர்களே! நீங்கள் பிழைப்பதெப்படி? நீர் தும்முங்காலையிலாவது தினைப்புனத்தின் கண் வள்ளியம்மையினிடத்துத் தமது மரபையோதி நின்றவனும், கண்ணப்பநாயனார் நிவேதித்த வெச்சிலை யினிதாகக்கொண்ட பரமசிவன் மைந்தனுமாகிய கந்தசுவாமியின் திருவடியைக் கருதிக் குமரனே சரணமென் றீரானால் பிழைப்பீர்கள். (௬௭)

சீரங்க ராக மறமோது திகிரி செங்கைகொண்ட
சீரங்க ராக மருகந்த தேசிக செந்தினைமேற்
சீரங்க ராக தனகிரி தோய்கந்த செந்தமிழ்நூற்
சீரங்க ராக விநோதவென் பார்க்கில்லை தீவினையே.

(ப-ரை.) சீரம் - கலப்பையையும், கரா - முதலையினது, கந்தலையை, அற - அறும்படி, மோது - அமர்செய்த, திகிரி - சக்கரத்தையும், செம் - சிவந்த, கை - கரத்தில், கொண்ட - தரித்திருக்கும், சீரங்கர் - திருவரங்கத்தையுடைய திருமாலும், ஆகமர் - ஆகமவேதத்தையருளிய பரமசிவனும், உகந்த - விரும்பத்தக்க, தேசிக - அழகனே! செம் - சிவந்த, தினைமேல் - தினைப்புனத்தில் வாழும், சீர் - சிறந்த வள்ளிநாயகியினது, அங்கராக - சாந்தணிந்த, தனகிரி - தனமாகிய மலையை, தோய் - தழுவிய, கந்த - குமாரக்கடவுளே! செந்தமிழ் நூல் - செவ்விய தமிழ்ப்பநுவலின், சீரங்க - சீர்முதலிய வெட்டுறுப்புக்குரிய பாவலனே! ராக விநோத - கீதத்திலுல்லாசனே! என்பார்க்கு - என்று நாடோறுந் துதிக்கின்றவர்கட்கு, தீவினை இல்லை - கொடியவினை சேராது.

(க-து.) கலப்பையாயுதத்தையும் சக்கராயுதத்தையுமுடைய திருமான் மருகோனே! சுந்தரனே! தினைப்புனத்தில் வாழ்கின்ற வள்ளிநாயகியைத் தழுவுங் கந்தனே! இயலிசை முதலிய தமிழ்நூற்குரிய விநோதனே! என்று துதிப்பவர்கட்குத் தீவினையில்லை. (கஅ)

தீவினை யற்ற சினந்தி ரகத்துண்மெய்த் தீபகந்தந்
தீவினை யற்ற வநந்தா தெடுத்தனஞ் செந்தினைமேல்
தீவினை யற்ற புனமான் கொழுநன் செழுங்கனகத்
தீவினை யற்ற வடியார்க் கருள்பெருஞ் செல்வனுக்கே.

(ப-ரை.) தீ - அக்கினியானவன், வினையற்ற - தீக்ஷண்ணியமாகத் தகிக்கின்ற தன்செய்கையற்றதுபோல், சினந்தீர் - கோபநீங்கிய,

அகத்துள்-நமது சாந்தவிருதயத்துள், மெய் - உண்மையாகிய, தீபம்-ஞானவிளக்கை, நந்தம் தீவினை - நம்முடைய தீவினையாகிய, அல்-இருளானது, தவ - கெடும்படி, நந்தாது - அவிந்துபோகாமல், எடுத்தனம் - ஏற்றிவைத்தோம், செம் - சிவந்த, தினைமேல் - தினைப்பயிர் விளைவில், தீ - தீய்ந்துபோகும், வினைபற்ற - செய்கையில்லாத, புன-புனத்தில் வாழும், மான்-மான்போன்ற கண்ணையுடைய வள்ளியம்மைக்கு, கொழுநன் - நாயகனாகிய, செழும் - செழுமைதங்கிய, கனகத்தீவினை - பொன்மயமாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற மோக்ஷவுலகத்தை, அற்ற - பாசபந்தங்கணீங்கிய, அடியார்க்கு - தமதடியார்கட்கு, அருள் - கொடுத்தருள்கின்ற, பெரும் - பெரிய, செல்வனுக்கு - அருணிறைந்த செல்வனுக்கு.

(க - ரு) வளப்பமிகுந்த தினைப்புனத்தில் வாழ்கின்ற வள்ளியம்மைக்கு நாயகனும், பற்றற்ற அடியார்கட்கு மோக்ஷவுலகத்தையளிப்பவனுமாகிய குமாரக்கடவுளுக்கு நமது சாந்தவிருதயத் தகழியிலுண்மையாகிய ஞானவிளக்கை ஏற்றிவைத்தோம். (௬௧)

செல்வந் திகழு மலநெஞ்ச மேயவன் றெய்வமின்னூர்
செல்வந் திகழு நமதின்மை தீர்க்கும்வெங் கூற்றுவற்குச்
செல்வந் திகழுந் திருக்கையில் வேறினை காத்தசெல்வி
செல்வந் திகழு மணவாள னல்குந் திருவடியே.

(ப-ரை.) செல் - அங்குசென்று, வந்தி - வணக்கஞ்செய், கழுமலம் - குமாரக்கடவுளானவர் முன் சம்பந்தப்பிள்ளையா யவதரித்தருளிய சீகாழிப்பதியின்கண், நெஞ்சமே-இருதயமே, அவன்-அவாது, தெய்வ - தெய்வீகமாகிய, மின்-தெய்வயானை, ஊர்-ஏறிவருகின்ற, செல் - மேகவாகனமானது, வந்து - வந்து, இகழும் - (பிறரால்) இகழப்படும், நமது - நம்முடைய, இன்மை-இல்லாமையாவும், தீர்க்கும்-நீக்கிவிடும், வெம் - கொடிய, கூற்றுவற்கு - யமனுக்கு, செல் - நம்

மேனடப்பதாகிய, வந்தி - கொடுமையை, கழும் - துடைத்துவிடும், திருக்கையில் (முருகக்கடவுளது) திருக்கரத்தின், வேல் - வேலாயுதமானது, தினை காத்த - தினைப்புனங் காவல்பூண்ட, செல்வி - வள்ளிநாயகியினது, செல்வம் - பெருஞ்சிறப்பாக, திகழும் - (நிறைந்து) பிரகாசிக்கின்ற, மணவாளன் - நாயகனாகிய கந்தசுவாமியானவர், நல்கும் திருவடி - தனது திருவடித்தாமரையை நமக்குத் தந்தருள்வார்.

(க-து) நெஞ்சமே! தெய்வயானையினது வாகனமாகிய மேகம் நமது வறுமையைத் தவிர்க்கும், குமாரக்கடவுளது வேலாயுதம் நமக்கு வரும் யமதண்டனையை நீக்கிவிடும், வள்ளிநாயகிக்கு மணவாளராகிய கந்தசுவாமி தமது திருவடித்தாமரையைத் தந்தருளுவார், ஆதலால் நீ யக்கடவுள் முன் சம்பந்தப்பிள்ளையா யவதரித்த சீகாழியிற் சென்றவரை வணங்கு. (௧௦௦)

கந்தரந்தாதி மூலமும் உரையும்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

குகன்றுணை.

கந்தரந்தாதியின்

செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி.

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி முற்றிற்று.

	ரூ.	அ.
…விருத்திப் பிரபாகரம்	4	0
…விசாரசாகரம்	3	4
…சதசப்பிரகரணம் …	1	0
ஸ்ரீ குமாரதேவர் சாஸ்திரம்	0	10
ஸ்ரீ பகவத்கீதை உரை …	2	0
ஒழிவிலொடுக்கம் …	1	0
ஸ்ரீ சங்கர விஜயம் …	1	0
ஸ்ரீ விவேகாநந்த விஜயம்…	1	4
…ீ பகவத்கீதை வசனம்	1	4
…பிரபோதசந்திரோதயவசநம்	1	0
பிரபுலிங்கலீலை வசநம் …	0	12
அரிச்சந்திர புராண வசனம்	1	8
இந்து பைபில் (உபநிஷத்)	1	12
மதவிருக்ஷம் … …	1	12
ஸ்ரீ பக்தலீலாம்ருத வசனம்	3	0
அகம்புற ஆராய்ச்சிவிளக்கம்	1	4
திவ்யதேசயாத்திரைசரித்ரம்	2	0
குசேலோபாக்யானம் உரை	3	0
சிவமஹாபுராணம் …	5	0
…ாயுமானசுவாமிகள் பாடல்	1	0
…ட்டினத்தார் பாடல் முற்றும், புராண முற்றும் …	1	0
…ருவாசகம் … …	1	0
…லடியார்மூலமும்உரையும்	1	2
…ல்லாடம் உரையுடன் …	3	0
…ருவெங்கைக்கோவைஉரை	2	8
…டதம் உரையுடன் …	2	0
…ழமொழி அகராதி …	2	0
…கோதாசமஞ்சரி …	1	2
…தகத்திரட்டு 1-ம் பாகம்	0	9
ஷை 2-ம் பாகம்	1	0
கட்டளைப் பிரபந்தம் …	0	8
…ளவெண்பா உரை …	1	0

	அ.	ப.
ஆத்திசூடி உரை …	0	6
கொன்றைவேந்தன் உரை	0	9
வெற்றிவேற்கை உரை …	1	0
வாக்குண்டாம் உரை …	1	3
நல்வழி உரை …	1	6
நன்னெறி உரை …	1	6
நீதிநெறிவிளக்கம் உரை	5	0
விவேகசிந்தாமணி உரை	6	0
திரிகடுகம் உரை …	4	0
ஏலாதி உரை … …	6	0
உரிச்சொல் நிகண்டு உரை	8	0
ஸ்ரீ திலகர் விசாரணை …	12	0
அகஸ்தியர் தேவாரத்திரட்டு மூலமும் உரையும் …	12	0
திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணச் செய்யுட்டிரட்டு உரையுடன்	12	0
அறப்பளீசுரசதகம் உரை	10	0
மாதரொழுக்க இலக்கணம்	2	0
சிவநாமாவளித்திரட்டு …	3	0
ராஜயோகவித்யாவினாவிடை	1	0
திருவள்ளுவர் சரித்திரம்	1	6
பச்சையப்பமுதலியார்சரித்	10	0
திராவிடபூர்வகாலக்கதைகள்	8	0
திராவிடமத்யகாலக்கதைகள்	8	0
சிவராத்திரி மான்மியம் …	4	0
தாலாட்டுப் பிரபந்தம் …	4	0
வேதப்பொருள் விளக்கம்	12	0
சரஸ்வதியந்தாதி உரை …	5	0
மறைசையந்தாதி உரை	5	0
கல்வளையந்தாதி உரை	5	0
கந்தரநுபூதி உரை …	6	0
கந்தரலங்காரம் உரை …	6	0